

Univerzita Karlova v Praze
a
Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola

Torzo vícehlasého literátského kancionálu
z Moravy z 1. poloviny 18. století

Vedoucí závěrečné práce: PhDr. Tomáš Slavický, Ph.D.

Oponent: PhDr. Lucie Maňourová, Ph.D.

Autor: Jana Uhlíková

Bydliště: Okružní 1169, Nejdek 36222

Studijní obor: Sbormistrovství chrámové hudby

Forma studia: Tříleté bakalářské prezenční studium

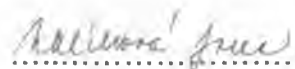
Duben 2009

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych na tomto místě poděkovala panu PhDr. Tomáši Slavickému, Ph.D. za odborné vedení práce, cenné rady a připomínky, především však za obětavý a laskavý přístup.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Torzo vícehlasého literátského kancionálu z Moravy z 1. poloviny 18. století“ vypracovala samostatně a použila pouze literaturu uvedenou v bibliografii.

Jana Uhlíková

V Praze, 8. dubna 2009

Obsah

I. Textová část

1. Úvod	4
2. Představení pramene	5
3. Kancionály v 17. a 18. století	5
3.1 Typy a funkce kancionálů	
3.2 Vícehlasé kancionály – stav bádání	
3.3 Adventní a vánoční repertoár	
4. Literátská bratrstva	8
4.1 Náboženská bratrstva	
4.2 Literátská bratrstva	
4.3 Vznik a vývoj literátských bratrstev do roku 1620	
4.4 Literátská bratrstva 17. a 18. století	
5. Popis pramene	13
5.1 Místo uložení	
5.2 Rozměry a rozsah kancionálu	
5.3 Číslování náhledů a písní	
5.4 Obsah	
5.5 Výzdoba kancionálu	
5.6 Pozdější zásahy do kancionálu	
5.7 Datace kancionálu a popis písma	
6. Ediční zásady	19
6.1 Notová část	
6.2 Textová část	
7. Katalog adventních a vánočních písní	28
8. Závěr	32
9. Seznam literatury	33

II. Notová část

1. Rejstřík písní	35
2. Edice literátského kancionálu	1 - 56
3. Faksimile	

1. Úvod

Česká duchovní píseň představuje bohatství, kterým se může pochlubit málokterá jiná kultura.

Mnohé písně se postupně vyvíjely po několik staletí žily v různých podobách, jednohlasých a vícehlasých. Právě ve světě vícehlasých písní je stále co objevovat. Často jsou to písně kvalitní po stránce slovesné i hudební. Většina z nich vznikala pro neprofesionální tělesa, pro kostelní kůry a literátská bratrstva.

Mimo jiné i proto se také ve dnešní době mohou stát vítanou hudbou přístupnou amatérským sborům, novou a zajímavou hudbou pro bohoslužby i koncerty. Často obsahují kvalitní vícehlasé úpravy písní, psané zkušenými kantory doslova na míru neprofesionálním sborům a kostelní akustice. Jejich provedení je zvládnutelné v nejrůznějších vokálních a vokálně-instrumentálních seskupeních a jejich praktická upotřebitelnost je tedy široká. Podobně jako tomu bylo v 17. a 18. století, může i dnes tutéž píseň zpívat sólista či sbor unisono s varhanním doprovodem, různě obsazený komorní sbor či vokálně-instrumentální soubor, i ideál barokního „plného kůru“ se sborem podpořeným smyčcovými či žesťovými nástroji.

Texty barokních písní bývají zpravidla převzaty z tištěných kancionálů. Mívají kouzlo staré češtiny, která již dávno není vnímána jako staromódní, ale mají svou poezii, mluví řečí dávných generací. Vzhledem k tomu, že výzkum a zpřístupňování rukopisných vícehlasých kancionálů je teprve v počátcích, je každá pracovní edice sondou do pramenů, od níž se dá očekávat široká výpověď, a také práce svým způsobem dobrodružná.

Torzo literátského kancionálu, uložené v Moravském zemském muzeu v Brně (A 35904), je pozoruhodné tím, že obsahuje výběr z textů i nápěvů známých z tištěných barokních kancionálů (a většinou z jejich mnohem starších předloh). Písně jsou ovšem v solidně zpracovaných čtyřhlasých úpravách s písňovou melodií v sopránu, odpovídajících hudebnímu cítění počátku 18. století. Z množství jiných rukopisných kancionálů, převážně jednohlasých, mu tedy dávám přednost pro jeho očekávanou mezioborovou výpovědní hodnotu, ale také praktickou upotřebitelnost.

Dlouhou a soustavnou práci s pramenem umožnilo zpřístupnění digitalizovaných kopií, které pořídila společnost AiP Beroun s.r.o. a ve spolupráci s Moravským zemským muzeem v Brně je předložila veřejnosti na

internetových stránkách www.manuscriptorium.com. Náhledy jsou v dostačující kvalitě, takže nevyvstávaly žádné problémy s čitelností notace ani textu. Nalézt bychom mohli snad jen jeden malý nedostatek, který možná pramení z citovosti ženské duše. Stejně jako ráda listuji novými ještě papírově voňavými knihami v knihkupectvích, tak ráda prohlížím zežloutlé listy hudebnin v antikvariátech a představuji si „jejich příběh“. Podobný pocit u obrazovky počítače je bohužel každému z nás odepřen. K takovým pracím, kterou například nyní dělám já, je však digitalizovaná kopie tou nejschůdnější cestou a ohromným pomocníkem.

2. Představení pramene

V 17. a 18. století došlo na území českých zemí k udržení souvislosti a pokračování velkého rozvoje duchovní písně, který započal v dřívějších staletích. Do kvantity i kvality rostla také nová tvorba, včetně vícehlasých verzí a úprav starších písní. Vznikala celá řada kancionálů, kromě tištěných také mnohem vzácnější rukopisné, z nichž každý je svým způsobem unikátem. Znění rukopisných kancionálů je často zcela odlišné, protože odráží tehdejší živou praxi, takovou, jaká byla na kůrech. Kancionály byly totiž tvořeny přímo „na míru“ toho či onoho kůru tak, aby uspokojily jejich konkrétní potřeby. Za pozornost tedy stojí i torza těchto kancionálů, která často obsahují kvalitní písně, jaké bychom marně hledali v rozšířených a reprezentativních kancionálech tištěných. Jedním z takových je i literátský kancionál z Moravy neznámé provenience, pocházející zřejmě z 1. poloviny 18. století, nyní uložený v Moravském zemském muzeu v Brně.

3. Kancionály v 17. a 18. století

3.1 Typy a funkce kancionálů

Pojmem kancionál se v 17. a 18. století označovaly různé typy zpěvníků. Zatímco v 16. století byl nejčastějším typem kancionálu sborník jednohlasých písní, které se zpívaly bez doprovodu, a konkurovaly jim pouze kancionály vícehlasé, od 17. století se již setkáváme s různými typy pramenů, které se liší jak hudební stránkou, tak i funkcí a předpokládanými adresáty. Vznikaly velké tištěné kancionály pro zpěv na kostelních kůrech, malé zpěvníky kapesního

formátu i příležitostné tisky pro náboženská bratrstva. Vedle kancionálů tištěných stále vznikaly rukopisné, některé staré rukopisné prameny se stále používaly a připisovaly se do nich nové písně.

Vedle jednohlasé písně se v 17. století v českých zemích ujala také píseň generálbasová, tj. pro jeden hlas (nejčastěji soprán) a doprovod zapsaný v podobě číslovaného basu. Z dědictví 16. století přežila forma vícehlasé písně. V průběhu 17. století postupně mizela vícehlasá zpracování, která měla písňovou melodii (cantus firmus) v tenoru, někdy i v altu nebo basu, a postupně převládlo čtyřhlasé zpracování s melodií v sopránu. Prvními nejvýznamnějšími příklady této formy jsou dva vícehlasé sborníky Adama Michny z Otradovic: *Česká mariánská muzika* (Praha 1647) a *Svatonoční muzika* (Praha 1661), které přinesly novou vrstvu repertoáru české duchovní písně. Na ně navázaly dva velké tištěné sborníky vícehlasých a generálbasových písní: *Capella Regia Musicaiis* Václava Karla Holana Rovenského (Praha 1693) a *Slavíček Rajský* Jana Josefa Božana (Hradec Králové 1719). Kromě nich ale vznikaly též nové vícehlasé kancionály rukopisné, které zaznamenávaly dobový repertoár vícehlasých úprav písní a často v nich najdeme vzácné či dokonce unikátní zpracování dobových i starších písní.

3.2 Vícehlasé kancionály – stav bádání

Poznávání české duchovní písně po stránce slovesné se může opřít o soupisový katalog *Hymnorum Thesaurus bohemicus* (dostupný na www.clavmon.cz), který zpracovává repertoár tištěných kancionálů. Melodie starší vrstvy jednohlasých písní zpracovává postupně budovaná databáze *Melodiarium Hymnologicum Bohemicum* (dostupná na www.firmadat.cz/melodiarium/). Projekt se zaměřuje na českou jednohlasou píseň a prozatím je doveden k počátku 17. století. Už z toho je patrné, že celá oblast rukopisných kancionálů 17. a 18. století, a zároveň i nápěvů vícehlasé písně stojí mimo dosah dosavadních soupisů. Proto každé zpřístupnění pramene má cenu sondy, která nám představí určité prostředí i všechna úskalí, která musí překonat každý pokus o jejich ediční zpřístupnění.

Ediční zpřístupňování vícehlasých kancionálů započalo díky objevení básnických kvalit Adama Michny z Otradovic. Edice Michnova básnického díla¹ byla zároveň první úplnou edicí českých kancionálů, prozatím pouze slovesnou. Na ni navázala hudební edice obou Michnových zpěvníků, připravená Jiřím Sehnalem a Liborem Štěkavcem². Z ostatních českých vícehlasých zpěvníků byl prozatím vydán pouze kancionál prachatický z roku 1610.³ Nejnovějším počinem je edice Božanova Slavíčka Rajského⁴. Autorům se zde podařilo rozpracovat způsob, jak vydávat slovesnou stránku českých barokních kancionálů. Rezignovali však na písně předávané tradicí a podléhající staletým proměnám (předmětem edice jsou jen písně, vydávané zde poprvé) i na zájem o hudební stránku kancionálu.

Předkládaná práce proto vychází ze zkušeností edice Božanova kancionálu (transkripční zásady, rejstříky), po stránce hudební však musí čerpat z obecných zásad pro hudbu 17. a 18. století a v mnoha ohledech je přizpůsobit povaze pramene a svému účelu : zpřístupnit písně praktickému provedení, ale zároveň zprostředkovat uživateli co nejvěrnější představu o původní podobě pramene.

3.3 Adventní a vánoční repertoár

Barokní kancionály bývají nejčastěji uspořádány podle liturgického roku, obsahují oddíly písní adventních, vánočních, postních, velikonočních... Každé období má svůj zvláštní repertoár, ovšem nápěvy často putovaly napříč celým rokem. Výjimku tvoří písně k adventu a Vánocům, které se po hudební stránce nejméně zaměňovaly. V nich se také nejsilněji projevila setrvačnost tradice, která se předávala napříč stoletími i konfesemi. Proto i v tištěných barokních kancionálech často potkáváme písně, jejichž texty jsou reformačního nebo českobratrského původu a některé nápěvy odkazují hluboko do předreformačních a někdy i předhusitských vrstev písní latinských. V době baroka se již staré písně různě přizpůsobovaly dobovému vkusu, zejména po stránce tonální i rytmičké. Stále vznikala nová vícehlasá zpracování a vedle nich

¹ ŠKARKA, Antonín: *Adam Michna z Otradovic, básnické dílo*, Praha, 1985

² SEHNAL, Jiří – ŠTUKAVEC, L.(edd.): *Adam Václav Michna z Otradovic, Svatonoční muzika*, Barenreiter, Praha 2001.

³ Martin HORYNA (edd.): *Prachatický kancionál (1610). Kritická edice*. Jihočeská univerzita, České Budějovice 2005.

⁴ MALURA, Jan - KOSEK, Pavel (edd.): *Slaviček rájský*, Nakladatelství Host, Brno, 1999.

se vžívaly písně nové. Mimořádná zajímavost písní z tohoto období je jedním z důvodů, proč z našeho pramenu vybíráme k přednostnímu zpracování právě písně adventní a vánoční.

4. Literátská bratrstva 17. a 18. století

4.1 Náboženská bratrstva

Se sdruženími, která nesla název náboženská bratrstva, se můžeme setkat již hluboko v době předbělohorské. Šlo o organizace složené především z laiků, vedené duchovním, které se zaměřovaly na nějaký katolický kult. Podstatnou složkou jejich činnosti byla duchovní příprava členů na smrt a posmrtný život. Náboženská bratrstva měla pevnou organizační strukturu, byla obdařena větším či menším majetkem a často i odpustkovými privilegii. Členství v těchto bratrstvech bylo dobrovolné a nesouviselo s pohlavím ani společenským postavením jejich členů. Náboženská bratrstva sdružovala většinou několik desítek, ale častokrát i stovek věřících, kteří využívali jejich privilegia a zároveň plnili povinnosti, které plynuly z členství v tom kterém bratrstvu. Největšího rozkvětu se tyto instituce dočkaly právě v pobělohorské době, tedy 17. a 18. století. V literatuře se setkáváme s dalšími pojmenováními, jako např. *buderschaft* (něm.), *congregatio*, *sodalitas* či *pia confraternitas* (lat.) „Pod těmito českými, německými a latinskými termíny se ovšem skrývají tři druhy náboženských společenství, která sdružovala věřící římsko-katolické církve.“⁵ Především to byla vlastní náboženská bratrstva, dále pak sdružení terciářů a v neposlední řadě literátská bratrstva.

4.2 Literátská bratrstva

Literátská bratrstva byla v 15. – 19. století mimořádně důležitou formou hudebního, společenského a náboženského života, typickou pouze pro české země. Tyto laické organizace, které působily při chrámech, se zaměřovaly především na pěstování kostelního zpěvu a v celé řadě případů plnily vlastně funkci chrámového pěveckého sboru. Jádro literátských bratrstev tvořili

⁵ MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, nakladatelství Lidové noviny, Praha, 2000, č. 8.

především vzdělání měšťané, do svých řad však přibírali i řemeslníky, ale také vlivné a bohaté osobnosti. Každé literátské bratrstvo bylo přidruženo k jednomu kostelu, mělo vlastní samosprávu, disponovalo někdy i značným majetkem a řídilo se z části zásadami cechovní organizace. Jejich hlavní úkol, jak již bylo řečeno, se sestával hlavně z kostelního zpěvu, většinou však bylo působení těchto kůrů mnohem širší a pestřejší. Šlo především o charitativní činnost, péči o náboženský život členů, jejich sociální zabezpečení, ale i o dozor nad místní školou. Proto se běžně setkáváme s tím, že literátská bratrstva přijímala i členy tzv. „nezpěváky“, kteří se účastnili a angažovali právě v těchto oblastech literátského společenského života. Naproti tomu pěvecká sekce se starala o zpěv při bohoslužbě, poutích, pohřbech a procesích, měla za úkol také usměrňovat zpěv věřících při bohoslužbě. Repertoár literátských bratrstev byl velmi rozmanitý, za celou dobu jejich existence můžeme říci, že se pěstovala jednohlasá píseň, vícehlasá píseň, v národních jazycích – češtině i němčině, latinská polyfonie, figurální zpěv. Přičemž každé bratrstvo se specializovalo na jedno odvětví, podle svého původu a vyznání.^{6 7}

4.3 Vznik a vývoj literátských bratrstev do roku 1620

První stopy literátské činnosti nás zavedou již na konec 14. století konkrétně do Kolína a Prachatic, avšak až v 2. polovině 15. století se kůry v Čechách a na Moravě začali rozvíjet ve větší míře. Z této doby jsou dochovány zprávy o literátských kůrech v Praze u Matky boží před Týnem a u sv. Michala, dále pak v Čáslavi, Jindřichově Hradci, Litomyšli, Vysokém Mýtě, Ústí nad Labem, Kutné Hoře, Litoměřicích, Chrudimi, Hradci Králové, Litovli, Lomnici nad Lužnicí, Mostu, Pojičce, Sušici, Žďáru nad Sázavou, ale i v dalších městech. Novým rysem těchto sdružení byl laický charakter a snaha uplatnit obyčejné neduchovní obyvatelstvo v chrámové hudbě vedle jejich dosavadních nositelů, ke kterým patřili celebrující kněz, varhaník, profesionální pěvecký sbor a obec věřících. Přitom však nelze literátské sbory označit jako sdružení v pravém slova smyslu za amatérská, jednak co do úrovně, jednak proto, že za svoje účinkování dostávaly příležitostné, často smluvně zajištěné odměny.

⁶ heslo Literátská bratrstva, in *Slovník české hudební kultury*, Editio Supraphon, Praha, 1997, s. 518.

⁷ MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, nakladatelství Lidové noviny, Praha, 2000 s. 13-14.

„Zlatou dobou literárských kůrů bylo ovšem 16. století, kdy hojně vznikaly po celých Čechách. Lze říct, že ke konci předbělohorského období zde již snad neexistovalo žádné významnější město, kde by „literáti“ nepůsobili.“⁸ Odhaduje se, že do roku 1620 tedy do Bílé hory působilo v Čechách přes sto bratrstev a na Moravě okolo třiceti.

Největší rozvoj literárských bratrstev nastal v utrakvistickém prostředí. Na konci 16. století, vzhledem k velmi rozmanité konfesijní situaci předbělohorských Čech, vedle sebe působily literárské kůry utrakvistické, evangelické, českobratrské a katolické, latinské i české.⁹

4.4 Literárská bratrstva 17. a 18. století

Události po Bílé hoře (1620) a vydání Obnoveného zřízení zemského (1621) přinesly velké změny, které se bezprostředně dotkly celé společnosti v Čechách i na Moravě, ale samozřejmě i literárských kůrů, jež byly do této doby převážně protestantské. Ze země byly vypovězeni nekatoličtí duchovní a literáti byli úředně podřízeni pod nově dosazené katolické správce. Jednotliví členové literárských bratrstev, stejně jako veškeré obyvatelstvo země, museli přestoupit na katolickou víru. Zejména v prvních pobělohorských letech docházelo k zabavování kancionálů bratrstev pro jejich nekatolický repertoár. Po skončení třicetileté války byly zděděné kancionály literátům ponechávány, ale často cenzurovány a opravovány. To v praxi znamenalo začerňování částí nebo celých písní, či vytrhávání inkriminovaných listů z kancionálu. Jednotlivá literárská bratrstva se dostávala pod přísný dohled farářů, kteří kontrolovali jejich činnost a přísně katolický repertoár.

Protože se literárské kůry dostaly na stejnou základnu katolického vyznání jako náboženská bratrstva, přijímaly postupně znaky či specifika bratrstev, která byla v době rekatolizace nejčastější formou zapojení laiků do života farnosti. Bratrstva svou činnost směřovala více ke kostelu a bohoslužbě než městu a jeho reprezentaci, kladla důraz na patrony a jejich kultu, vedle dosavadního

⁸ KONRÁD, Karel: *Dějiny Karel Konrád, Dějiny posvátného zpěvu staročeského od 15. věku do zrušení literárských bratrstev*. Praha 1893, MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, nakladatelství Lidové noviny, Praha, 2000, s. 13.

⁹ kol. autorů, *Hudba v českých dějinách, Od středověku do nové doby*, vydavatelství Supraphon, Praha, 1983, s. 94-95; MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, nakladatelství Lidové noviny, Praha, 2000, kap. Literárské kůry; heslo Literárská bratrstva, in *Slovník české hudební kultury*, Editio Supraphon, Praha, 1997.

spolkového života a zpěvu se více zaměřovala na náboženský a charitativní život. V řadě těchto případů se stalo, že se literátské kůry proměnily v náboženská bratrstva a jen část z jejich členů se i nadále věnovala kostelnímu zpěvu. Dokonce byl často vyvíjen tlak na to, aby se existující literátské bratrstvo s nekatolickou minulostí převedlo pod stanovy bratrstev náboženských.

K takovému přerodu vedly v zásadě dvě cesty. Literátský kůr se jednoduše proměnil v bratrstvo, završením tohoto přerodu bylo nové či obnovené kanonické založení, v dobových písemnostech zvané „slavné vyzdvižení“, spojené se získáním odpustkového privilegia. „Klasickým příkladem takové proměny může být bratrstvo sv. Michala v Nepomuku. Původní předbělohorský literátský kůr z roku 1612 se proměnil v bratrstvo a v roce 1740 získal odpustkové privilegium. Takových případů bychom ovšem v barokních Čechách našli mnohem víc.“¹⁰ Dalším způsobem bylo spojení obou organizací náboženského bratrstva a literátského kůru v jediné společenství. Nutno však podotknout, že takováto proměna se týkala pouze části literátských bratrstev, většina i v pobělohorské době zůstávala kůry a v náboženská bratrstva se neproměnila.

V 2. polovině 17. století sehrála literátská bratrstva důležitou úlohu při zachování tradice české duchovní písně a zprostředkovaně též spisovné češtiny. Významnou pomocí literátům bylo vydání *Kancionálu českého Václava Matěje Šteyera* (1683), kterému se podařilo zachovat a podpořit mnohé z původně nekatolického repertoáru.¹¹ Šteyerova předmluva nemluví o minulosti písní nijak konfliktně, naopak povzbuzuje literáty k zachování „přepěkného obyčeje“ jejich předků, zbožného zpěvu při bohoslužbě i práci. Tento kancionál se dočkal celkem šesti vydání a někde se z něho zpívalo ještě na konci 19. století. Literáti se ale věnovali také provádění vícehlasé hudby. Podle většiny stanov se zpěváci literátských kůrů scházeli především ke zpěvu rorátů v adventě. Jako „literáci“, čili lidé znalí liter (písma) pak plnili funkci předzpěváků při bohoslužbách a různých pobožnostech, poutích a procesích. Postupně byla bratrstva zatlačována na okraj kulturního dění. „Nelze však

¹⁰ MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, nakladatelství Lidové noviny, Praha, 2000, s. 16.

¹¹ Nejnověji viz ŠKARPOVÁ, Marie: *K literárnímu životu v českých zemích druhé poloviny 17. století - strategie katolizace nekatolické hymnografie v Kancionálu českém Matěje Václava Šteyera*, in: *Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity VI/8* (2005), s. 75-89, ŠKARPOVÁ, Marie: *Šteyerův Kancionál český- návrh českého hymnografického kánonu*, disertační práce, (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity), Brno 2006.

souhlasit s názorem, že úpadek literátských bratrstev zavinila protireformace. Důležitější roli sehrály v tomto procesu změny v organizaci a sociální základně hudebního života, jejichž cílem byla profesionalizace hudebnických povolání. Dřívější dobrovolní zpěváci z řad měšťanů nestačili nárokům nové barokní hudby a proto byli postupně nahrazováni školenými, placenými profesionály.¹²

Doba vlády Marie Terezie přinesla předzvěst likvidace literátských bratrstev, a to v podobě větší kontroly nad nimi. Již v letech 1748 a 1749 vydala vláda nařízení, ve kterém zakazuje vznik bratrstev bez souhlasu úřadů a vlády. Osudným se literátským kůrům a taktéž náboženským bratrstvům stal rok 1783, kdy Josef II. nařizuje tyto instituce rušit. Literátské kůry se snažily ještě zániku uniknout námitkami, že v dvorském dekretu z 22. května roku 1783 se přesně neuvádí, kterých organizací se rušení týká, obsahoval totiž pouze jednotný název *bruderschaften*. I osvícenství naklonění biskupové se za literáty marně přimlouvali u císaře s námitkou, že jejich funkce se srovnává s císařovou reformou veřejných bohoslužeb, která nařídila nahradit figurální hudbu lidovým zpěvem. Dekret z roku 1785 však již přisoudil literátským kůrům stejný osud jako náboženským bratrstvům, ty pak byly hromadně rušeny, jejich majetek zabavován a prodáván v dražbách. V té době bylo zničeno mnoho cenných kancionálů a dalších hudebních památek. Na mnoha místech se však bývalí literáti dokázali domluvit a v dražbách si své kancionály koupili zpátky pro kostel nebo město. Díky tomu se některé z nich dochovaly. Literáti se na mnoha místech scházeli i dále a předávali svou službu mladším. Řada pramenů z 19. století svědčí o tom, že staří „literáci“ se těšili mezi sousedy značné vážnosti. Velkoryse zorganizovaný pokus o obnovu literátských kůrů nastal v roce 1860. Sami organizátoři akce však brzy zjistili, že v rychlém vývoji spolkového života ve druhé polovině 19. století už nešlo oživovat spolky podle obnovených středověkých a barokních stanov. Svě úsilí proto napřeli do budování Cyrilských jednot na základě moderních občanských spolků. Na mnoha místech se silnou literátskou tradicí (Podkrkonoší, Vysočina, Valašsko) však obnovené literátské kůry přežily pod křídly Cyrilských jednot a zanikly až s likvidací nezávislých občanských spolků po roce 1948.

¹² SEHNAL, Jiří -VYSLOŽIL, Jiří: *Dějiny hudby na Moravě*, vydala Muzejní a vlastivědná společnost, Žno, 2001, s. 51.

5. Popis pramene

5.1 Místo uložení

Rukopisný kancionál bez titulu a prvních listů, je pod názvem *Literátský kancionál* uložen v Moravském zemském muzeu v Brně. Nalezneme jej v oddělení dějin hudby MZM pod signaturou A 35904.

5.2 Rozměry a rozsah kancionálu

Celá kniha je zasazena do dřevěné okožené a okované vazby, na výšku měří 49 cm, na šířku 33 cm. V první řadě bychom měli zmínit skutečnost, že tento literátský kancionál se nám bohužel nedochoval v plném rozsahu a my se proto musíme spokojit pouze s jeho torzem.

Původně čítal kancionál pravděpodobně 66 listů, dokážeme tak odhadnout z číslování písní. Zda se na jeho počátku nebo konci vyskytovala ještě jakási okomentování, úvod či předmluva, je již otázkou. Spolu s titulním listem nám chybí jakékoliv spolehlivé vodítko k určení provenience, písařů nebo datování. Do nynější doby se dochovalo 61 listů v plném rozsahu a čitelnosti, dále pak první list, který je poničen z poloviny a nakonec čtvrtina listu č. 11. Do konečného počtu zbývají tedy listy tři, jež chybí zcela, a to list č. 4, 29 a 56. Absence listů č. 4 a 29 je zcela evidentní, každá píseň je totiž napsána na dvojstránce a tím pádem ztrátou jednoho listu postrádáme přední stranu jedné písně a konečnou část písně druhé. Stejně jednoznačně však nemůžeme mluvit o chybějícím listu č. 56. Když se podrobněji podíváme na strany okolo něj a části písní, které se na nich nacházejí, zjistíme, že na onom chybějícím listu by se musela nacházet píseň č. 55 celá a navíc počátek písně 56. Píseň č. 55 by pak musela zaujímat dva systémy napsané pod sebou, což se však v kancionále již jednou vyskytuje a to u písně dvacáté-osmé. Ať už je tomu jakkoli, pro nás je nejpodstatnější vědět kolik chybí písní a to, na kolika stranách byly předepsány, je již dle mého názoru druhotné.

5.3 Číslování náhledů a písní

Digitalizovaná kopie obsahuje celkem 125 náhledů, na pěti obrazech se můžeme kochat vazbou vyfotografovanou z vnitřní i vnější strany. Náhledy, na kterých se již nacházejí samotné písně jsou označeny čísly 1 – 58. Každé číslo v sobě skrývá další dvě možnosti značení (př. 12 r,12v), podle toho, o kterou stranu každého listu se jedná. Označení 12v tedy odpovídá lícni straně listu č. 12, a 12r naopak straně rubové. Přidána jsou dále označení 6bis a 15bis (taktéž r,v), 27bis, 27tre a 27 quater, zřejmě pro sjednocení pracovního číslování rukopisu s původním číslováním podle jednotlivých písní, které nastíníme za chvíli. Pak by totiž mohl čtenář např. na straně 48v najít píseň č. 56 a jistě by mu to orientaci v kancionále příliš nezjednodušilo. (Bis, tre, quatre znamená podruhé, potřetí a počtvrté.)

Každá píseň je napsána většinou na dvojstránce - apertuře, která zajišťuje pohodlné čtení celé písně, především pak pro sbormistra nebo varhaníka. Písně jsou číslovány od 1 – 57. Ty písně, které zabírají jen půl dvojstrany, bývají zapsány dvě nad sebou, a písař druhou z nich označil přípisem *secondo*. Pod stejným číslem se pak mohou sdružovat dvě písně, z nichž jedna vlastní dodatek *secondo* za číslem.

Celkový počet písní v literátském kancionále by se měl pohybovat okolo sedmdesáti dvou písní. Z toho 63 písní se dochovalo kompletně, 7 písní částečně (č. 1,3,4,10,11,11*secondo* a 56), 1 píseň obsahuje pouze text bez notace (č. 32) a 1 píseň nenalezneme vůbec (č. 55).

5.4 Obsah kancionálu

Jak jsem již předeslala v předchozí kapitole, kancionál obsahuje 72 písní, dále pak několik chorálních kusů, jež jsou českými parafrázemi mešního ordinária. Písně jsou řazeny chronologicky dle církevního liturgického roku.

Nyní můžete nahlédnout do přesného rozpisu obsahu písní. Čísla znamenají čísla písní, nikoliv stránek, jak je uvádí digitalizovaná kopie.

1 – 12 : Písně adventní

13 – 22 : Písně vánoční

23 – 27 : Písně postní, do tohoto období dále spadají jednohlasé chorální parafráze Kyrie postní, Sanctus postní a Agnus dei.

28 – 38 : Písně mešní a eucharistické

39 – 44 : Písně mariánské

45 – 51 : Písně o vzkříšení

52 – 52 : Písně nanebevstoupení

53 – 56 : Písně o seslání Ducha svatého

57 – 57 : Písně ke kázání

Část vánočních písní obsahuje dle výše uvedeného obsahu celkem deset kusů. Můžeme si však povšimnout zajímavosti, že píseň *Poslouchejte křesťané* je zde zapsána dvakrát a to jako píseň č. 14 a č. 17. Při prvním porovnání jsou písně naprosto identické, a to ve všech oblastech : počet slok, generálbas, notový zápis, dokonce proporční dispozice celé písně vypadají, jako by autor použil kopírovací papír. Pouze při podrobném a hlubším prostudování nalezneme několik drobných rozdílů. U verze č. 14 chybí oproti druhé verzi dvojité taktové čáry mezi jednotlivými frázemi, v textu se vyskytuje přeškrtlá chyba a poslední nota je opatřena korunou. Díky takto nápadné shodě ve všech oblastech lze tvrdit, že písař obě verze přepisoval z jednoho zdroje. A protože i já jsem tuto píseň spartovala dvakrát a až při překladu slok mi text přišel náramně povědomý, lze si představit, že to stejné se mohlo přihodit i písaři.

5.5 Výzdoba kancionálu

Literátský kancionál není nikterak bohaté a honosně zdoben. Jedinou výzdobu, s níž se na jeho stránkách můžeme setkat, tvoří červené nadpisy a iniciály, tedy počáteční velká písmena každé sloky, a to ještě pouze v první polovině knihy, do chorálních částí včetně.

5.6 Pozdější zásahy do kancionálu

Je zřejmé, že literátský kancionál byl používán v praxi, nejen z jeho opotřebení, ale také díky hojným vpiskům, korekturám a dalším pozdější zásahům. Korektury, jež se bezprostředně dotýkají praktického muzicírování a zasahují přímo do notového zápisu, popíšu podrobněji v edičních zásadách, nyní je uvádím pro přehlednost a ucelení obrazu. Jsou to různé opravy harmonie, připsání druhé verze ať už odlišného rytmického či melodického zápisu v basu nebo zřejmě prosté chyby písaře.

Dalším pozdějším zásahem je doplnění textů písní, které se vyskytuje samostatně nebo přímo pod písní, jíž sloka náleží.

Mezi písněmi č.15, č.15 secondo a písní č. 16 nechal původní písař jednu stranu volnou. Skutečnost, zda měl dotyčný s touto prázdnou stránkou ještě něco dalšího v úmyslu nebo pouze vycházel z praxe, která vynechání místa pro další připsování slok hojně používala, se již nedozvíme. V každém případě do 19. století se uchovala z celého literátského kancionálu volná pouze tato strana a posloužila pro připsání textů dvou písní, písně katechetické a písně vánoční. Ač v horním levém rohu autor těchto textů připsal číslo 15, nespojuje tyto sloky s předcházejícími písničkami, jak by se mohlo na první pohled jevit. Souvislost těchto textů s dalšími písněmi jsem také neshledala.

Jinak je tomu na vedlejší straně u písně č. 16, kde text pod poslední původní slokou již na první pohled odpovídá rytmice písně. Neúplnost textu však neumožňuje tuto sloku zazpívat, protože v porovnání s průběhem melodie jí chybí poslední dva verše.

Pokud bychom chtěli tyto dodatky nějakým způsobem datovat, poslouží nám k tomu udání roku, které je zde ve většině případů poznamenáno. Obecně lze říci, že pocházejí ze 70. až 90. let devatenáctého století. Konkrétně zde nalezneme tyto letopočty : 11.10. 1871, 1876, 1877, 1884, 1887, 1888, 13.6. 1890 a 1891. V jednom případě je před letopočtem udáno místo, a to konkrétně *V Praze 1884.*

Většina dodatků obsahuje jméno, letopočet popř. drobnou poznámku. Nejpočetněji se tu objevuje jméno *Ferdinand Šoupal*, dále nalezneme jména jako *Josef Měřínský? (Něřínský?)*, *Johann Bemenziter? (Bemeneiter?, Bemenaite?)*, vedle nichž jakýsi šprýmař dopsal zkazku „*Jména hloupých lze čísti na všech sloupích*“. Dalším jménem, které není obtížné přečíst je Johan Souček, toto jméno se objevuje také v knize Jana Trojana *Kantoři na Moravě a Slezsku* a je docela možné, že by mohlo jít o někoho z kantorského rodu, který uvádí Jan Trojan: „Blatnice – do roku 1833 vyučoval na zdejší škole holič a krejčí Jan František Souček. Po něm učil jeho syn Jan Souček (Johann Sauczek), 5.5. 1799, varhaník farního kostela“¹³

5.7 Datace kancionálu, popis písma

V kancionálu bylo užito českého novogotického kresleného písma.¹⁴ Mezi základní charakteristické rysy tohoto písma se řadí okrouhlé tvary písmen a rozmanitost užívaných stylů psaní (velikost a vnitřní proporce písmen nebyly až do konce 18. století jednotně stanoveny). V době pořízení tohoto kancionálu však ještě převažovaly tahy širokého pera, což je viditelné na svislých liniích písmen (zvláště pak u majuskul – velkých písmen).

Příznačné je, že se v textu objevují různé varianty písmen, což ztěžovalo rozpoznávání tvarů (např. *-ie-* jako *-ě-*, *-čz-* jako *-č-*, *-ss-* jako *-š-*, *-řz-* jako *ř*),

¹³ TROJAN, Jan: *Kantoři na Moravě a ve Slezsku v 17. – 19. století*, vydala Muzejní vlastivědná společnost, Brno 2000, s 207.

¹⁴ S tímto písmem se setkáváme většinou v nadpisech a při zdůrazňování některých slov. Soustavně se ho užívalo pouze v graduálech a v písemnostech podobné provenience.

v některých případech je *-i-* napsáno jako *-j-* či *-y-*, dokonce je v textu zastoupen i tvar *-č-*, nebo *-ř-*. Dlouhé samohlásky se nevyskytují vůbec (např. *jmenovana, mila, tveho*).¹⁵

Vzhledem k charakteristice užívaného písma lze kancionál zařadit do první čtvrtiny 18. století. Nemohl vzniknout před rokem 1711, jak dosvědčuje zmínka o „*nepřátelích Karlových*“ v prosebné písni k Panně Marii za odvrácení tureckého nebezpečí (s. 44). Jediným panovníkem toho jména byl v rakouské monarchii Karel VI. (vládl v letech 1711–1740).¹⁶

Autorství je připisováno jediné osobě (stejný styl písma), kancionál zřejmě nevznikal postupným připisováním. V několika písních se nacházejí přípisky z poslední třetiny 19. století.

¹⁵ HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav: *Vademecum pomocných věd historických*, Nakladatelství H + H Vyšehradská, Praha 2002, s. 90–92; KASPAR, Jaroslav: *Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím*, sv. 1 – textová část, Státně pedagogické nakladatelství, Praha 1987, s. 80–82; TÝŽ: *Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím*, sv. 2 – obrazová část, Státně pedagogické nakladatelství, Praha 1987.

¹⁶ *Dějiny zemí Koruny české I*, Paseka, Praha – Litomyšl 2003, s. 272–274, *Dějiny zemí Koruny české II*, Paseka, Praha – Litomyšl 2003, s. 18.

6. Ediční zpráva

6.1 Notová část

V naší edici jsme se rozhodli rámcově vycházet ze zásad pro vydávání vícehlasých kancionálů, konkrétně z edice *Svatořeční muziky Adama Michny z Otradovic*.¹⁷ Jelikož jsme spartovali pouze část kancionálu, a to písně vánoční a adventní, také převážná část této kapitoly je věnována pouze problematice právě těchto písní, a to především v bodech 3, 5, 6, a 7. Zbývající můžeme brát jako obecně platné zásady pro celý literátský kancionál.

Notace

Písně literátského kancionálu jsou notovány tak, že každý hlas (Soprán, alt, tenor, bas) je vepsán do vlastní notové osnovy. Text je umístěn pod notovými osnovami ve shodě s průběhem melodie. Totéž jsme dodrželi i v naší edici, nezachovali jsme pouze systém psaní slok. Na rozdíl od pramene, který průběžně zapisuje pod čtyři hlasy 1. – 4. sloku, zapisujeme do partitury pouze sloku první. Vzhledem k nekomplikovanému homofonnímu vedení hlasů necháváme místo pod basovou linkou volné pro generálbasové značky a případné kritické poznámky.

Klíče

Nalezneme zde převážně čtyřhlasé písně v homofonní úpravě s obsazením: Soprán, alt, tenor bas. Výjimku tvoří snad jen píseň č. 15 pro ženský trojhlas (SSA) s basem. V druhé polovině kancionálu nalezneme ještě jednohlasé chorální části v chorální notaci: *Kyrie postní, Sanctus a Agnus Dei*, jež jsou českými parafrázemi mešního ordinária.

Hlasy soprán, alt a tenor jsou v kancionálu notovány ve starých C-klíčích: diskantovém, altovém a tenorovém, bas v F-klíči basovém. Tři vrchní hlasy jsme tedy přepsali do houslového klíče, bas ponechali.

¹⁷ SEHNAL, Jiří – ŠTUKAVEC, L.(edd.): *Adam Václav Michna z Otradovic, Svatořeční muzika*, Barenreiter, Praha 2001.

Předznamenání a posuvky

Tonalita některých písní je velmi rozkolísaná a nejednotně zapisovaná, mísí se zde starší modální cítění s novějším tonálním. Vzhledem k tomu, že většina písní je již ve vyhraněné tónině dur nebo moll, rozhodli jsme se z praktických důvodů zápis přizpůsobit dnešním tóninám. V celé řadě písní tak doplňujeme předznamenání i za cenu drobných redakčních zásahů do posuvek a generálního basu. Ve čtyřech případech jsme přidali jeden #, ve třech případech jsme pak doplnili po jednom *b*. Získali jsme tedy u jednotlivých písní následující tóniny:

- č. 7 g moll,
- č. 8 B dur,
- č. 9 A dur,
- č. 15 G dur,
- č. 18 G dur,
- č. 19 G dur,
- č. 22 g moll.

Protože se nám posléze zásah zdál býti příliš hrubý a nakonec ne vždy opodstatněný (zejména u některých písní s výraznou modální charakteristikou), zaznamenáváme u každé písně původní předznamenání společně s klíči. Vzhledem k nekomplikované sazbě nahrazujeme obvyklou předsádku (Vorstatz) úsporným zápisem pod čarou. V některých případech se zde vyskytuje i odlišné chápání posuvek, které jsme přizpůsobili dnešnímu pojetí a schopnosti zpěváka se snadněji orientovat. Souhrnně lze říci, že znaky # a *b* plnily také funkci odrážek, tzn. znaménka # se používalo při potřebě odražení předcházejícího béčka a naopak. Ve všech těchto případech jsme přepsali stávající posuvku a nahradili ji nám srozumitelnější odrážkou.

Ojedinele jsme doplnili posuvku, která dle naše posouzení chyběla. V písní č. 5 jsme v tenorovém hlase (t.16) připsali # k notě *f*. Taktéž v závěru kadence 20 písně dle našeho názoru chyběl tentokrát v altu (t. 22) # u noty *f*. Naopak odrážek jsme museli použít v písní č. 18 secondo, konkrétně v altu (t.1, 9 a 15) a tenoru (t.11). K tomuto závěru jsme došli studováním generálbasu, který ve dvou případech přisuzoval značkou 6 zvýšení tónu *es*, v ostatních případech

jsme vycházeli z harmonizace písně Adama Michny z Otradovic. Ve všech těchto případech jsme posuvky vložili do hranatých závorek nebo z úspory místa napsali nad notu.

Předznamenání v písni č. 16 secondo přisoudil písař pouze dvěma vrchním hlasům tzn. sopránu a altu, tenor a bas ponechal bez předznamenání.

Notové délky

Ačkoliv z hlediska dnešní praxe by bylo lepší krátit notové délky, ponechali jsme je v původní podobě. Často se zde tedy můžeme setkat s takty 3/2 či 3/1 a běžného uživatele mírně potrápí počítáním.

Jelikož některé z písní mají odlišný počet slabik ve slokách liší se i rytmický zápis jednotlivých hlasů. Konkrétněji můžeme problematiku demonstrovat na čtvrtém taktu písně č. 19. V první a čtvrté sloce připadá příslušnému taktu pouze jedna slabika, kdežto ve druhé a třetí sloce zpěvák zazpívá slabiky dvě. Jelikož jsme zvolili variantu podložení první sloky pod všechny hlasy, museli jsme také sjednotit rytmický zápis. Aby však zpěvák dobře pochopil kam ona nadbytečná slabika patří (v našem případě je to soprán a bas), přistoupili jsme ke sjednocení rytmických hodnot právě v těchto hlasech a to podle předlohy, kterou nám poskytuje alt a tenor.

Pro snadnější orientaci značíme odlišnost počtu slabik svorkami do textu příslušných slok, hranatými (přebývání slabik oproti 1. sloce) a oblými (nedostatečný počet slabik oproti 1.sloce), konkrétně v písních č. 19, 16, 16.2do, 8.

V písni č. 18 sjednocujeme rytmický zápis basu návrhem, který je platný pro všechny sloky nad notovou osnovu, stejně je tomu u písně č. 14., kde navrhuje změnu pro alt a tenor.

Generální bas

Generální bas se v kancionálu vyskytuje u většiny písní. Výjimku tvoří pouze písně 15, 42, 46, 48 a samozřejmě jednohlasý chorál. Zásah do předznamenání některých písní se jistě musel dotknout i zápisu generálbasu. Tam, kde jsme přidávali posuvku do předznamenání, v generálbase ji již není nutné uvádět znova. Naopak v případech, kdy přidáváme posuvky k jednotlivým notám, musíme myslet i na přidání posuvky k příslušnému intervalu v generálbase. Protože sporných míst, kde vyvstávaly otázky a pochyby nad tím, jestli opravit či ponechat, bylo více, generálbas v těchto místech píšeme dvojí: redakčně sjednocený pod osnovou basového hlasu a původní pod čarou.

Obsazení – basová linka

Jak jsme již předeslali na počátku ediční zprávy, převážná většina písní je harmonizována ve čtyřhlasé podobě, většinou pro soprán, alt, tenor a bas. Pokud se však blíže zaměříme na basovou linku a uvažujeme o ní jako o vokálním hlase, vyvstává mnoho otázek ohledně obsazení a interpretace některých písní. Často se zde setkáváme s takovým vedením hlasu, které by více odpovídalo instrumentálnímu doprovodu. V naší edici volíme dvojí podobu zásahu do basové linky. Z původního basu, který je zapsán ve dvojhlase či později doplněn druhým hlasem nebo jinými rytmickými hodnotami, vybíráme zpěvnější a pro vokální hlas schůdnější variantu, originál pak uvádíme pod notovou osnovou pod příslušným taktem. Tam, kde pouze neodpovídají rytmické hodnoty basové linky zpívanému textu, dopisujeme nad bas rytmické hodnoty k realizaci vokálního partu, zpravidla jeho sjednocení s ostatními hlasy. Protože jsme tuto problematiku řešili ve spartaci s praktickými cíli, která by měla být srozumitelná i pro nezasvěcené zpěváky, a tudíž nechceme jen slepě přepisovat dvojí zápis basu či rytmické hodnoty, které již na první pohled neodpovídají počtu slabik, pojďme tuto problematiku demonstrovat na konkrétních příkladech.

Začneme písní č. 12 *Všichni věrní křesťané*. Bas v této písni je rozdroben na čtvrté hodnoty skoro v celém jejím rozsahu. Jen těžko si tedy dokážeme představit provedení této písně v takovém tempu, v jakém ji známe dnes, za předpokladu, že by basovou linku zpíval vokální hlas. Snad jen pozdější

korektura může znamenat určité zjednodušení basové melodie, především v taktech 4 a 19, další se nachází v taktu č. 12. Dvojhlas jsme v edici ponechali tak, jak se nachází v kancionále a necháváme na uživateli, kterou cestu si zvolí.

Další nejasnost vyvolávají vyhrávky v místech, kdy končí fráze a všechny tři vrchní hlasy mají dlouhou notu. Tohoto jevu si můžeme povšimnout v písni č. 13 (t. 3/4), č. 14 (t. 4), č. 18.do (t. 12). Takty s možnou instrumentální vyhrávkou jsme ponechali dle původní verze. V písni č. 18 se v taktech 8 -10 neshodují rytmické hodnoty s průběhem melodie, tedy počtem slabik ve slokách. Stejně jako v předchozím případě jsme nezasáhli do původního zápisu a jinak rytmizovaný bas jsme uvedli nad notovou osnovou.

Bas v písni č. 22 přináší čtenáři dvojí verzi. Zdá se, že do zápisu zasáhl již někdo před námi, také pravděpodobně se záměrem přizpůsobit basovou linku textu a lépe ji rytmizovat, a to především v korekturách psaných tužkou u taktů 7 a 10. Takto jednoznačné se již nemůžeme postavit ke korektuře taktu č. 6, kde by se mohlo na první pohled zdát, že pisatel zkrátil celou notu na půlovou a připsal vyhrávku v podobě dvou čtvrtových not. Tato verze by však neodpovídala výše zmíněné vizi přiblížit zápis vokálnímu hlasu. Další nejasností také zůstává oblouček mezi prvními dvěma čtvrtovými notami pátého taktu. Podíváme-li se blíže na ostatní hlasy, otázkou zůstává, zda je oblouček záměrem či pouhou chybou a přepočítáním se. V melodii i ostatních hlasech totiž zazní dvě čtvrtové a půlová, kdežto v basové lince je tomu právě naopak. Problematika basové linky v této písni se nám zdála být natolik složitá, že jsme zvolili jednu verzi pro nás nejpříjemnější a dle našeho názoru nejpravděpodobnější, tu jsme pak zapsali. Pod čarou najdeme pod odpovídajícími takty původní zápis basové linky.

Pozdější zásahy – opravy a korektury

Jak zmiňujeme již v kapitole, která se týká popisu pramene, kancionál obsahuje spoustu dodatečných korektur, vpisků a oprav. My se nyní budeme podrobněji zabývat těmi, které se bezprostředně dotýkají notového zápisu. Ty, jež zasahují do problematiky basové linky jsme popsali v předešlém bodě.

V písni č. 18 se v altu setkáváme s pozdější dobovou korekturou a to v taktu č. 2. Původní altové noty *d1* a *e1* tvořily jak s basem tak se sopránem paralelní oktávy, proto byly zřejmě později, když se kancionál zaběhl v praxi, přepsány na

fis1 a *g1*. V edici uvádíme opravenou verzi hlasu bez označení hranatými závorkami, protože kancionál považujeme za původní celek i s jeho pozdějšími opravami.

Další korekturu nalezneme v basové lince písně č. 21, a to v taktu 12 a identickém 16. Připsané *E* v závěru taktu přimělo pravděpodobně pisatele zkrátit první dvě rytmické hodnoty na čtvrtové. Vyřešil to spojením obou nevybarvených, původně půlových not trémcem. My jsme použili do dnes přehlednějšího zápisu noty čtvrtové, tak, jak je známe. Opět ve spartaci tuto odlišnost nekomentujeme ze stejného důvodu jako v prvním případě.

Myslím, že drobných korektur a oprav může být v námi spartovaných písni více, ale z digitálních kopií je nelze s jistotou odhalit.

6.2 Textová část

Při stanovení transkripčních pravidel vycházíme ze *Zásad transkripce českých textů z barokní doby od Josefa Vintra*¹⁸ a zároveň z představy vytvořit edici literátského kancionálu především k praktickému využití.

Interpunkce

Repertoár znamének používaných v tomto literátském kancionále se v podstatě shoduje s dnešním, pouze jeho použití se lehce liší. Interpunkci v jednotlivých slovech doplňujeme dle novočeské gramatiky, nešetříme tedy především připsáním čárek ve slovech jako:

Velika radoſt → *Veliká radost*
Ježíſ Gmeno mít bude → *Ježíš jméno mít bude*

Odišná je distribuce čárky ve větách. Dle dnešních pravidel čárky často chybějí ve složených větách nebo naopak přebývají ve větách jednoduchých. Vyplyvá to z jiného chápání jejího kladení, vychází totiž spíše z rytmického cítění veršů. My čárky vkládáme dle dnešního pravopisu. Doplňujeme je zejména tam, kde interpunkce může vnést logiku do komplikovaných vět, jejichž členění se ne vždy kryje s veršovými řádky a hudebními frázemi.

Velká a malá písmena

Distribuci velkých a malých písmen v zásadě přizpůsobujeme novočeským pravidlům. Velká písmena ponecháváme pouze u :

- výrazů náboženské úcty (*Bůh, Božství, Pán, Syn, Duch svatý, Anjel, Archanjel Svátost, Apoštol apod.*)
- pojmenování majících symbolický charakter (*Matka, Panna nebo Panenka, Stvořitel, Spasitel, Král, Vykupitel, Děťátko, Syn, Synáček, Pacholátko, Nebe, Proroctví, Spasení apod.*)
- přídavných jmen jako (*Boží, Božský, Svatý*)

¹⁸VINTR, Josef: *Zásady transkripce českých textů z barokní doby*. Listy filologické 212, 1998, s. 341-348.

Předložky a předpony

Psaní předložek a předpon rovněž upravujeme v souladu s dnešními pravopisnými pravidly. Předložky jako *s*, *v*, *k*, *z* a další tedy oddělujeme:

zLa}ky ne}mime czini → *z lásky nesmírné činí*
KPannie Maryi wchazy → *k Panně Marii vchází*

Naopak předpony spojujeme se slovy, k nimž náleží:

O w Tieleni → *o Vtělení*

Užití měkkého a tvrdého (*i*, *y*)

Distribuci *i* a *y* přizpůsobujeme novočeským pravidlům. Beze změny ponecháváme pouze měkké *i* ve slově *veselí*. Konkrétně se jedná o píseň č. 16 „*Nastal nám den veselí*“. Můžeme se totiž domnívat, že jde o podstatné jméno ve čtvrtém pádě nikoliv o přídavné jméno. V ostatních případech měníme pravopis takto:

O Panno genž }y takowe mocy → *Ó Panno, jenž jsi takové moci*
Kry}tu , Marya → *Kristus, Maria*

Předpony *s*, *z*

Předpony také upravujeme dle gramatiky používané dnes. Jde především o psaní předpony *s* tam, kde se dnes užívá písmene *z*.

Diabel}ka moc }klamana → *děbelská moc zklamána*
I Rado}t }wau }tratil → *i radost svou ztratil*
Amen }piveyme → *Amen zpívejme*

Ostatní

Dále opravujeme zdvojení samohlásek tam, kde se dnes nepoužívá nebo naopak souhlásku zdvojujeme. (*Pannenka* → *Panenka*, *nejvyší* → *nejvyšší*)
Upravujeme kolísavý výskyt *iniciálního j-*, především v přítomných tvarech slovesa být. (*sem* → *jsem*, *si* → *jsi*).

Neupravujeme odchylky od soudobé normy ve zvukové stavbě slov, které představují starší varianty nebo mají tzv. mluvenostní charakter (*ješto*, *nemůž*, *an*, *všickni*, *Anjelé* apod.)

Zkrácené části refrénů nebo jiných opakování rozepisujeme. Místo označení repetice v textu $\frac{1}{2}$ tedy použijeme opakovaný text opětovně.

7. Katalog adventních a vánočních písní

Pro tento soupis nám posloužil katalog edice barokního tištěného kancionálu *Slaviček rájský* Jana Josefa Božana¹⁹, a to nejen jako vzor, ale i jako zdroj cenných informací. Sepsali jsme jej proto, aby nám podal základní informace o původu jednotlivých adventních a vánočních písní literátského kancionálu. Katalog, z něhož vycházíme a který doplňujeme, sleduje pouze původ textů, nikoliv nápěvů.

Každá píseň je opatřena názvem, jež je vytvořen prvním veršem nebo dvojverším. V hranatých závorkách za ním pak uvádíme označení písně, které se nacházelo v literátském kancionále. Dále uvádíme počet slok. Pokud známe autora písně, je samostatně uvedeno jméno a to kurzivou. Poté následuje rubrika Prameny, kde se nachází zjištěný výskyt každé písně v rukopisném či tištěném kancionále před naším literátským kancionálem.

V Rubrice Prameny používáme tyto zkratky kancionálů:

Kancionály katolické

Božan = Jan Josef Božan, *Slaviček rajský*, Praha 1719.

Bridel 1658 = Fridrich Bridel, *Jesličky*, Praha 1658.

Cantus Catholici = *Cantus Catholici*, Levoča 1655.

Dekakord = *Český dekakord*, vyd. J. Šípař, Praha 1642, 2. nezměněné vyd. 1669.

Hloh. = Jiří Hlohovský, *Písně katolické*, Olomouc 1622.

Holan = Václav Karel Holan Rovenský, *Capella regia musicaiis. Kaple královská zpěvní a muzikální*. Praha 1693 – 1694.

Kirchenlieder = *Newe und Alte auserlesene [...] Kirchenlieder*, Praha 1655.

Michna, MM = Adam Michna z Otradovic, *Česká mariánská muzika*, Praha 1647.

Michna, SM = Adam Michna z Otradovic, *Svatonoční muzika*, Praha 1661.

Roz. = Jan Rozeplut ze Švarcenbachu, *Kancionál aneb Sebrání zpěvů Pobožných*, Olomouc 1601.

Šteyer 1683, 1687, 1697, 1712, 1727, 1764 = Matěj Václav Šteyer, *Kancionál český*, Praha.

¹⁹ MALURA, Jan - KOSEK, Pavel: *Slaviček rájský*, Nakladatelství Host, Brno, 1999, s. 353-346.

Tišt. = tzv. Tištinský rukopisný kancionál z pol. 17. století (srov. Konrád 1892)
1631 = *Kancionál, tj Sebrání spěvův pobožných*, vyd. P. Sessius, Praha 1631.

Kancionály utrakvistické:

Franus = tzv. Franusův rukopisný kancionál z r. 1505 (srov. J.Černý 1966)
Utr. 1522 = *Kněze Václava Mířinského písně gruntovní a velmi utěšené*, Praha 1522.
Utr. 1530 = *Písně staré gruntovní a velmi utěšené*, Praha 1531.

Kancionály bratrské:

Br. 1541 = *Písně duchovní evanjelitské* (red. J. Roh.), Praha 1541.
Br. 1561 = *Písně duchovní evanjelitské* (red. J. Blahoslav), Šamotuly (Polsko), 1561.
Br. 1576 = *Písně duchovní evanjelitské*, Ivančice 1576.

Kancionály luteránů:

Lut. 1576 = Jakub Kunvaldský, *Písně chval božských*, Olomouc 1572.
Lut. 1602 = Tobiáš Závorka Lipenský, *Písně chval božských*, Praha 1602,
2. nezměněné vydání 1606.
Cithara 1636 = Jiří Třanovský, *Cithara Sanctorum*, Levoča 1636.
Hartman = *Kancionál aneb Zpěvové poct a chval božských*, u Michaela
Hartmana, Žitava 1685.

Katalog textů písní otištěných v edici literátského kancionálu

2. **Po zlém pádu člověka hříšného** [O Vtělení Pána Krista] : 13 sl.
Prameny : Roz., Tišt., Bridel, Šteyer, Božan.
5. **Moc Boží divná a nevýmluvná** [O Vtělení Pána Krista] : 16 sl.
Prameny : Hloh., Cithara 1636, kram. tisk Olomouc 1713 (srov. Veselská). Bartoš (z Těšínska), Božan.
6. **Zdrávas Maria krásná** [O vtělení Pána Krista] : 12. sl.
Prameny : Kirchenlieder, překlad německé písně „Ave Maria klare“.
7. **Poslán jest Archanjel k Marii Panně** [Píseň adventní] : 9 sl.
Prameny : Utr. 1522, Lut. 1576, Roz., Cithara 1636, Bridel 1658, Hartman, Šteyer, Božan.
8. **Z nebe posel vychází** [O Vtělení Pána Krista] : 10 sl.
Autor : *Adam Michna z Otradovic*.
Prameny : SM, Šteyer, Holan, Božan.
9. **Přijde Kristus, Spasitel náš** [Píseň adventní], (č. 9): 4 sl.
Prameny : Šteyer, Holan.
- 9.2do **Všickni lidé se radujte z Pána Krista Vtělení** [Alia in adventu] : 6 sl.
Prameny : Šteyer, Božan.
12. **Jakož o tom Proroci** [Píseň adventní] : 11 sl.
Prameny : Utr. 1522, Utr. 1531, Roz., Cithara 1636, Bridel 1658, Hartman, Šteyer, Holan, Božan.
13. **Kristus Syn Boží narodil se nyní** [O narození Pána Krista] : 8 sl.
Autor : *Lukáš Pražský*.
Prameny : Utr. 1530, Br. 1541, Br. 1561, Br. 1576, Roz., Hloh., Cithara 1636, Tišt., Hartman, Šteyer, Holan, Božan, Bartoš (ze Zlína). Podle Kouby (1959) vznikla na přelomu 15. a 16. století.
14. **Poslouchejte křesťané, co jest se stalo** [O narození Pána Krista] : 18 sl.
Prameny : Hloh., Bridel 1658, Šteyer, Božan, Bartoš (ze Vsetínska).
15. **Všem věc divná, neslýchaná** [O narození Pána Krista] : 6 sl.
Prameny : Hloh., Dekakord, Šteyer, Božan.
- 15.2do **Den přeslavný jest k nám přišel** [Alia] : 4 sl.
Prameny : 1631, Dekakord, Tišt., Bridel 1658, Šteyer, Božan.

16. **Nastal nám den veselí, z rodu královského** [O narození Pána Krista] : 7 sl.
Prameny : Utr. 1522, Lut. 1602, Hloh., Tran. 1636, Hartman, Šteyer, Holan, Božan.
- 16.2do **Narodil se Kristus Pán, veselme se** [Alia] : 4 sl.
Prameny : Franus, Utr. 1522, Lut. 1602, Roz., Hloh., Tišt., Šteyer, Holan, Božan. Často byla přetiskována delší varianta (10-11 slok).
Píseň nebyla přejímána bratrskými kancionály.
17. **Poslouchejte křesťané, co se jest stalo** viz. 14
18. **Ej Panenka přemilého Syna nám porodila** [O narození Pána Krista] : 4 sl.
Autor : *Fridrich Bridel*.
Prameny : Cantus Catholici - varianta „Krásná Panna přemilého/ překrásného Syna“ Bridel 1658, Šteyer, Holan, Božan.
- 18.2do **Chtíc aby spal tak zpívala synáčkovi** [Alia] : 6 sl.
Autor : *Adam Michna z Otradovic*.
Prameny : MM, Šteyer, Holan, Božan.
19. **Již slunce z hvězdy vyšlo** [O narození Pána Krista] : 7 sl.
Prameny : Utr. 1530, Utr. 1584, Lut. 1602, Roz., Hloh., Tišt., Bridel 1658, Hartman, Šteyer, Holan, Božan, Bartoš (ze Zlína).
20. **Zvěstujem vám radost převelmi velikou** [O narození Pána Krista] : 7 sl.
Prameny : 1588, Roz., Lut. 1602, Hloh., Cithara 1636, Tišt., Bridel, Šteyer, Božan.
21. **Den Božího narození** [O narození Krista Pána] : 12 sl.
Prameny : Hloh., Dekakord, Šteyer, Holan, Božan.
22. **Zazpívejme vesele, ke cti Kristu Králi** [O narození Pána Krista] : 14sl.

8. Závěr

Výsledek práce by se dal shrnout jako první orientační sonda do komplikovaného a po mnoha stránkách zajímavého pramene, a s tím i do široké a mezioborové problematiky českých barokních rukopisných kancionálů, která doposud nebyla systematicky řešena. Praktická edice literátského kancionálu je proto výsledkem postupného seznamování se s komplikovaným materiálem a jeho specifiky, tříbení edičních postupů a hledání adekvátních řešení, včetně návratů ze slepých uliček. Práce se musela potýkat s nejedním problémem, při jehož řešení nebylo možné se dovolávat stanovených pravidel, ani se opřít o dosavadní zkušenosti.

Celou řadu zajímavých otázek, které při práci vyvstaly, bylo z pochopitelných důvodů nutné ponechat bez pokusu o další analytické řešení. (Sledování původu písní jako celku, srovnání zápisů písní s tištěnými kancionály, otázky interpretace, obsazení aj.)

Praktická edice může přinést základní představení a zpřístupnění zajímavého pramene. Na ní může v budoucnu navázat podrobnější analytický a komparační výzkum literárně historický, lingvistický i muzikologický. Při práci byly namátkou zjištěny některé konkrétní souvislosti, které naznačují, že rukopisné kancionály mohou představovat zajímavé prostředí pro další zájem, především přítomnost některých unikátně zachovaných písní a jejich variant. Příkladem může být *Zdravas Maria krásná*, jako prozatím unikátně dochovaný překlad německé předlohy, spojený s převedením generálbasové písně do čtyřhlasu. Tato píseň není přítomna v tištěných kancionálech (HTB ji neeviduje), nicméně žila v paměti 19. století - její německou i českou variantu nacházíme ve sbírce *Katolický varhaník* Josefa Förstera (Praha 1858, *Maria sei gegrüset – Ó zdráva bud', Marie*).

Rukopisné kancionály mohou být nejen zajímavými zdroji doposud neznámých písní, ale také cennými prameny, dokládajícími živou praxi své doby. Jejich výpověď rozšiřuje a vyvažuje výpověď pramenů tištěných, zejména po hudební stránce. Pozorný uživatel této praktické edice jistě najde ještě mnohé další a zajímavější souvislosti, a jistě tu objeví pěkné písně, které mohou najít místo v repertoáru liturgickém i koncertním. S tímto přáním tedy předáváme dílčí výsledky naší práce dalším znalcům a milovníkům starých českých písní z řad badatelů i sbormistrů a hudebníků.

9. Literatura

KONRÁD, Karel: *Dějiny posvátného zpěvu staročeského od 15. věku do zrušení literátských bratrstev*. V. Kotrba, Praha 1893.

MIKULEC, Jiří: *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, Nakladatelství lidové noviny, Praha, 2000.

TROJAN, Jan: *Kantoři na Moravě a ve Slezsku v 17. – 19. století*, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně v řadě Prameny k dějinám a kultuře Moravy č. 6, Brno, 2000.

SEHNAL, Jiří – ŠTUKAVEC, L.(edd.): *Adam Václav Michna z Otradovic, Svatonoční muzika*, Barenreiter, Praha, 2001.

SEHNAL, Jiří – VYSLOUŽIL, Jiří: *Dějiny hudby na Moravě*, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, Brno, 2001.

Slovník české kultury, hesla: literátská bratrstva, kancionál, Editio Supraphon, Praha, 1997.

MALURA, Jan – KOSEK, Pavel: *Josef Jan Božan- Slaviček rájský*, Nakladatelství host, Brno, 1999.

Kol. autorů: *Hudba v českých dějinách*, KOUBA, Jan: *Od husitství do Bílé hory*, Editio Supraphon, Praha, 1983.

ŠKARPOVÁ, Marie: *K literárnímu životu v českých zemích druhé poloviny 17. století - strategie katolizace nekatolické hymnografe v Kancionálu českém Matěje Václava Šteyera*, in: *Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity V/8 (2005)*,

ŠKARPOVÁ, Marie: *Šteyerův Kancionál český- návrh českého hymnografického kánonu*, disertační práce, (Filozofická fakulta Masarykovy univerzity), Brno 2006

HLAVÁČEK, Ivan – KAŠPAR, Jaroslav – NOVÝ, Rostislav: *Vademecum pomocných věd historických*, Nakladatelství H + H Vyšehradská, Praha, 2002.

KAŠPAR, Jaroslav: *Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím*, sv. 1 – textová část, Státně pedagogické nakladatelství, Praha 1987. *Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím*, sv. 2 – obrazová část, Státně pedagogické nakladatelství, Praha 1987.

Dějiny zemí Koruny české I, Paseka, Praha – Litomyšl, 2003. *Dějiny zemí Koruny české II*, Paseka, Praha – Litomyšl, 2003.

VAŠÁK, Pavel: *Textologie. Teorie a ediční praxe*. Praha, Univerzita Karlova, 1993.

VINTR, Josef: *Zásady transkripce českých textů z barokní doby*. Listy filologické 212, 1998, s. 341-346.

MANAS, Vladimír: *Hudební aktivity náboženských bratrstev na Moravě v raném novověku*. disertační práce, Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, Brno, 2008.

Internetové zdroje

MHB *Melodiarium Hymnologicum Bohemiae*,
dostupné na www.firmadat.cz/melodiarium/.

HTB *Hymnorum thesaurus bohemicus*,
dostupné na www.clavmon.cz/clavis.

Manuscriptorium, *Otevřený katalog historických fondů*,
dostupné na www.manuscriptorium.com.

II. Notová část

1. Rejstřík písní

2.	O Vtělení Pána Krista.....	1
	<i>Po zlém pádu člověka hříšného</i>	
	//	
5.	O Vtělení Pána Krista.....	5
	<i>Moc Boží divná a nevymluvná</i>	
6.	O Vtělení Pána Krista.....	7
	<i>Zdravas Maria krásná</i>	
7.	Píseň adventní.....	11
	<i>Poslán jest Archanjel k Marii Panně</i>	
8.	O Vtělení Pána Krista.....	15
	<i>Z Nebe Posel vychází</i>	
9.	Píseň adventní.....	17
	<i>Přijde Kristus, Spasitel náš</i>	
9.2do	Alia in Adventu.....	19
	<i>Všickni lidé se radujte z Pána Krista Vtělení</i>	
	//	
12.	Píseň Adventní.....	21
	<i>Jakož o tom Proroci</i>	
13.	O narození Pána Krista.....	25
	<i>Kristus Syn Boží narodil se nyní</i>	
14.	O narození Pána Krista.....	27
	<i>Poslouchejte křesťané, co jest se stalo</i>	

15.	O narození Pána Krista.....	29
	<i>Všem věc divná, neslýchaná</i>	
15.2do	Alia.....	31
	<i>Den přeslavný jest k nám přišel</i>	
16.	O narození Pána Krista.....	33
	<i>Nastal nám den veselí, z rodu královského</i>	
16.2do	Alia.....	37
	<i>Narodil se Kristus Pán, veselme se</i>	
17.	O narození Pána Krista.....	39
	<i>Poslouchejte křesťané, co jest se stalo</i>	
18.	O narození Pána Krista.....	41
	<i>Ej Panenka přemilého Syna nám porodila</i>	
18.2do	Alia.....	43
	<i>Chtíc aby spal tak zpívala synáčkovi</i>	
19.	O narození Pána Krista.....	47
	<i>Již slunce z hvězdy vyšlo</i>	
20.	O narození Pána Krista.....	51
	<i>Zvěstujem vám radost převelmi velikou</i>	
21.	O narození Krista Pána.....	54
	<i>Den Božího narození</i>	
22.	O narození Pána Krista.....	58
	<i>Zaspívejme vesele, ke cti Kristu Králi</i>	

2. O Vtělení Pána Krista

Po zlém pádu člověka hříšného

1. Po zlém pá - du člo - vě - ka hříš - né - ho,

1. Po zlém pá - du člo - vě - ka hříš - né - ho,

1. Po zlém pá - du člo - vě - ka hříš - né - ho,

6 5 6 -

2. Jdi ku Pan - ně, již jmé - no Ma - ri - a,
3. Pan-na na ten čas žal - tář ři - ka - la
4. Arch-an - jel vi - díc Pan - nu báz - li - vú,
5. Na - lez - las mi - lost u Bo - ha své - ho,
6. Je - žíš jmé - no mít bu - de ra - dost - né,
7. Pan-na, ač - ko - liv se jest u - lež - la,
8. Ač jsem já vždyc - ky zá - da - la to - ho,
9. Jak spěš - ně ta slo - va pro - mlú - vi - la,
10. Ó Pan - no, jenž jsi ta - ko - vé mo - ci,
11. Vě - da nou - zi člo - vě - ka hříš - né - ho,
12. By - chom, Pan - no, skrz tvé při - mlú - vá - ní,
13. Ej my Bo - hu čest i chvá - lu vzdej - me,

li - to - val Bůh stvo - ře - ní krá - sné - ho,

li - to - val Bůh stvo - ře - ní krá - sné - ho,

li - to - val Bůh stvo - ře - ní krá - sné - ho,

6 6 5 6 - 4 3 4

4 3

sprav po - sel - ství: zdrá - va Du - chem pl - na,
 kdýž jest Po - zdra - ve - ní to sly - še - la,
 po - čal ji tě - šit vděč - nou no - vi - nou:
 ty máš bý - ti mat - kou Sy - na je - ho,
 od Sva - té Tro - ji - ce so - bě da - né,
 vi - douc, že v tom vů - le Bo - ží, řeč - la:
 bych moh - la být Mat - ky slou - hou je - ho,
 hned Pan - na v ži - vot z ne - be při - ja - la
 vo - lá - me k to - bě ve dne i v no - ci,
 rač po - slech - nou - ti hla - su na - še - ho
 mo - hli do - jít hří - chův od - puš - tě - ní
 a Pan - ny ku po - mo - ci žá - dej - me,

pos - lať na svět Arch - an - je - la své - ho.

pos - lať na svět Arch - an - je - la své - ho.

pos - lať na svět Arch - an - je - la své - ho.

6 6 - 5 4 3

Pán jest s te - bou, ne - bud' sta - rost - li - va.
slo - vy an - jel - ský - mi se u - lek - la.
Pan - no, ne - le - kej se, Pán jest s te - bou.
tať jest vů - le jis - tá Vše - moc - né - ho.
pro - to - že vše má spa - si - ti věč - ně.
Ej - hle, Bo - ží slu - žeb - ni - ce jsem já.
však staň mi se po - dle slo - va tvé - ho.
a Bo - hu čest a chvá - lu vzdá - va - la.
rá - čiž nám, Pan - no, být na po - mo - ci.
a ne - o - pouš - těj z nás ni - žád - né - ho.
a po - tom v ne - be - sích pře - bý - vá - ní.
A - le - lu - ja ve - se - le zpí - vej - me.

5. O Vtělení Pána Krista

Moc Boží divná a nevýmluvná

1. Moc Bo - ží div - ná a ne - vý - mluv - ná, co jest u - či-

1. Moc Bo - ží div - ná a ne - vý - mluv - ná, co jest u - či-

1. Moc Bo - ží div - ná a ne - vý - mluv - ná, co jest u - či-

6 6 8 7 6 3 4

2. Vel - mi pě - k - né - ho, ne - smr - tel - né - ho, a tak ro - zum -
3. A - by pře - bý - val v rá - ji, pa - no - val a vše - ho u -
4. Dá - bel zlo - sti - vý, a zá - vis - ti - vý, tak mno - ho dob -
5. u - klá - dal zlo - stí, svět - skou chy - tro - stí, člo - vě - ka z křá -
6. Ne - šle - chet - ný Hlad, tak ve - li - ký pád, při - ved' na člo -
7. Člo - věk skr - ze to, ne - smír - né svět - lo, i ra - dost svou
8. Ač se spl - ni - lo, to, což jest by - lo, zdáv - na za - sli -
9. Z Du - cha Sva - té - ho, a ne z ji - né - ho, se - me - ne žád -
10. Z Pan - ny bez mu - že vy - kvet - la rů - že, to jest ctný Me -
11. Ten má spa - si - ti, vy - svo - bo - di - ti, což mě - lo zhy -
12. Mi - lost Kris - to - va to u - či - ni - la, že se jest vtě -
13. Ve - li - ká ra - dost An - je - lův by - la, kdýž při - šla no -
14. Ó pře - ve - leb - ná, bu - díž ta Pan - na, kře - ráž by - la
15. Chval - mež i je - ho, Kris - ta mi - lé - ho, z tak mno - ho dob -
16. A - men zpí - vej - me, a chvá - lu vzdej - me Ot - ci ne - bes -

ni - la: ko - bra - zu své - mu, člo - vě - ka stvo - ři - la.

ni - la: ko - bra - zu své - mu, člo - vě - ka stvo - ři - la.

ni - la: ko - bra - zu své - mu, člo - vě - ka stvo - ři - la.

4 5 3 4 6 6 6 # 6 6 4 5 3 #

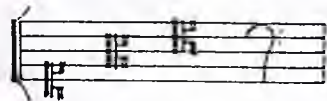
né - ho, by mo - hl zná - ti Stvo - ři - te - le své - ho.
ži - val, kromě z jed - no - ho stro - mu a - by ne - brał.
ré - ho, co jest člo - věk měl od Bo - ha sa - mé - ho,
ma - ti, ta - ké roz - ko - še chtě je - ho zba - vi - ti.
vě - ka skrz o - ku - se - ní jed - no - ho ja - bl - ka.
ztra - til, a k své - mu mís - tu těž - ce se na - vrá - til.
be - no, o to - bě, Kris - te, žes' se vtě - lil jis - tě.
né - ho, než z pa - nen - ské - ho ži - vo - ta čis - té - ho.
si - áš, a již v ten - to čas za - jis - tě jest Bůh náš.
nou - ti a ďáb - lu zlé - mu, ne - dá víc vlád - nou - ti.
li - la a ne - vý - mluv - ně, tak se po - ní - ži - la.
vi - na, že mi - lost Kris - to - va, vše - cek svět spa - si - la.
hod - na Bo - ha zplo - di - ti, hříš - ným i po - mo - ci.
ré - ho. Ni - kdy ne - slý - chal člo - věk nic lep - ší - ho.
ké - mu, Sy - nu mi - lé - mu i Du - chu Sva - té - mu.

6. O Vtělení Pána Krista
Zdravas Maria krásná

1. Zdrá-vas, Ma - ri - a krás - ná, moř - ská hvěz-do jas - ná, ty jsi pra-vá ve-

1. Zdrá-vas, Ma - ri - a krás - ná, moř - ská hvěz-do jas - ná, ty jsi pra-vá ve-

8 1. Zdrá-vas, Ma - ri - a krás - ná, moř - ská hvěz-do jas - ná, ty jsi pra-vá ve-

2. Bez hří - chu jsi po-ča - ta, jaks od cír - kyi ctě - ná, a od zlost-né-ho
 3. Tys z An - ny poš-la plo - du, pře - slav-né - ho ro - du, A - dam nad vů-lí
 4. Po - zdra-ve - ní do-sta - la, z vý - sos-ti od Pá - na, skrz Ga-bri-e - le
 5. Po - zdra-vil ji u - cti - vě, ne - bes-ký Po-sel: Hle, řkou - ce do tvé za-
 6. An - jel ved - ce k Ma-ri - i: Pl - na jsi mi-los - ti, ej, máš nám po-ro-
 7. Pán chce s te - bou byd-le - ti. Pan - no po - žeh-na - ná, na - de vše - mi že-
 8. I řeč - la s o - chot - nos - tí, Pan - na ctná v ti - chos - ti: Staň mi se pod - le
 9. Již já mu - sím na ces - tu, řeč An - jel, da - le - kou, Du - cha to - bě Sva-
 10. V prav - dě chci s ve - se - los - tí k Trů - nu Nej - vyš - ší - ho pos - ká - ko - vat, z mi-
 11. Hle, jsi do tvé - ho Sy - na, ze - mě u - ve - de - na, vel - kou ctí o - zdo-
 12. A chvá - la bud' vzdá - vá - na, to - bě, ó Pan - no ctná, skrz te - be nám po-

se - lost ne - bes-ká i zem - ská, ty jsi od věč-nos - ti Ro-

se - lost ne - bes-ká i zem - ská, ty jsi od věč-nos - ti Ro-

se - lost ne - bes-ká i zem - ská, ty jsi od věč-nos - ti Ro-

6 6 6 4 3 7 #

ha - da ni - ko - li zru - še - na, ó Pan - no, tvé chvá - ly v svě -
 Bo - ží, ztra - tě věč - né zbo - ží a - by skrz tvůj Pan - no Plod
 pos - la ta ji mi - lost do - šla, že má mat - kou bý - ti a
 hra - dy vstou - pí náš Bůh pra - vý, ru - žič - ko sbí - ra - ti a
 di - ti dě - tát - ko v sva - tos - ti. Že - nou - li mám bý - ti? Ni -
 na - mi, u - kroť tvé - ho Sy - na, a - by - chom z ous - kos - ti by -
 tvé - ho slo - va Pře - sva - té - ho. Po - sluš - na chci bý - ti, Bo -
 té - ho, za - ne - chám, ctná Pan - no. Je - hož - to pří - ja - la i -
 los - ti tvé mno - ho do - bré - ho, poj - de. To - bě stá - le chci
 be - ná, na pra - vi - ci Sy - na. Tvá ra - dost bez kon - ce jest,
 ča - ta Stud - ni - ce ži - vo - ta, Je - žis, tvůj Syn mi - lý. Do -

díč-kou Bo-ží bý - ti zvo - le - na z vý - sos - ti.
 díč-kou Bo-ží bý - ti zvo - le - na z vý - sos - ti.
 díč-kou Bo-ží bý - ti zvo - le - na z vý - sos - ti.
 6 6 6 - 5
 4 3

tě vy - pra - vo - va - ti ne - muž člo - věk žád - ný.
 sva - tý po - tra - ce - né by - lo na - vrá - ce - né.
 pa - nen - kou na - vě - ky čis - tot - nou zů - sta - ti.
 pra - vé člo - vě - čen - ství v pře - čis - tém srd - ci tvém.
 ko - lí, ó Mat - ko ctná, Pan - nou máš zůs - ta - ti.
 lí tam pře - ve - de - ni do věč - né ra - dos - ti.
 že, tvou vů - lí sva - tou, mi - le na - pl - ni - ti.
 hned do srd - ce své - ho, ra - dos - tí ple - sa - la.
 vždy slou - ži - ti, to - bě, Krá - lov - no a pra - vě.
 o pře - slav - ná Mat - ko, bud' na - še zá - stup - ce.
 po - mož nám do - jí - ti, kdež jsou věč - né chvá - ly.

THE

The first part of the paper discusses the importance of the
 research and the objectives of the study. It is followed by a
 literature review which covers the theoretical background and
 the empirical studies conducted in this field. The methodology
 section describes the data sources and the statistical techniques
 used in the analysis. The results section presents the findings
 of the study and discusses their implications. Finally, the
 conclusion summarizes the main points and suggests areas for
 further research.

The second part of the paper discusses the importance of the
 research and the objectives of the study. It is followed by a
 literature review which covers the theoretical background and
 the empirical studies conducted in this field. The methodology
 section describes the data sources and the statistical techniques
 used in the analysis. The results section presents the findings
 of the study and discusses their implications. Finally, the
 conclusion summarizes the main points and suggests areas for
 further research.

The third part of the paper discusses the importance of the
 research and the objectives of the study. It is followed by a
 literature review which covers the theoretical background and
 the empirical studies conducted in this field. The methodology
 section describes the data sources and the statistical techniques
 used in the analysis. The results section presents the findings
 of the study and discusses their implications. Finally, the
 conclusion summarizes the main points and suggests areas for
 further research.

The fourth part of the paper discusses the importance of the
 research and the objectives of the study. It is followed by a
 literature review which covers the theoretical background and
 the empirical studies conducted in this field. The methodology
 section describes the data sources and the statistical techniques
 used in the analysis. The results section presents the findings
 of the study and discusses their implications. Finally, the
 conclusion summarizes the main points and suggests areas for
 further research.

The fifth part of the paper discusses the importance of the
 research and the objectives of the study. It is followed by a
 literature review which covers the theoretical background and
 the empirical studies conducted in this field. The methodology
 section describes the data sources and the statistical techniques
 used in the analysis. The results section presents the findings
 of the study and discusses their implications. Finally, the
 conclusion summarizes the main points and suggests areas for
 further research.

7. Píseň adventní

Poslán jest Archanjel k Marii Panně

1. Pos-lán jest Arch-an-jel k Ma-ri-i Pan-ně

1. Pos-lán jest Arch-an-jel k Ma-ri-i Pan-ně

1. Pos-lán jest Arch-an-jel k Ma-ri-i Pan-ně

7 4/2 6 6/7 5/4 4 3# #

2. Zdrá-va, pl - na mi - los - ti, Pán Bůh s te - bou,
3. Kte - ráž se z té ře - či zar - mou - ti - la
4. Ne - chtěj se rmou - ti - ti ó Ma - ri - a,
5. Al - žbě - ta kr - vi to - bě při - bu - zná,
6. Až já dív - ka Pá - na ve - li - ké - ho
7. Po - dě - kuj - mež Ot - ci ne - bes - ké - mu,
8. Jenž rá - čil člo - vě - ka ob - ži - vi - ti,
9. Pa - ne Kris - te pro tvé sva - té vtě - le - ní

do mēs - ta Na - za - re - tu, kní sa - mě, kní

do mēs - ta Na - za - re - tu, kní sa - mě, kní

do mēs - ta Na - za - re - tu, kní sa - mě, kní

7 # 6 5 4 3# 6 - # 6

b 6 5 P b

po - ro - díš Sy - na dív - né - ho plo - du, plo-

a sa - ma jest so - bě po - mys - li - la po - my

neb jsi na - lez - la mi - lost u Pá - na, u

i ta v sta - ros - ti po - ča - la Sy - na, po - ča

sta - niž mi se po - dle slo - va tvé - ho, slo - va

po - de - kuj - mež i Sy - nu mi - lé - mu, mi

A - da - mův pád tu - dy na - pra - vi - ti na - pra

dej nám v dob - rých skut - cích se - tr - vá - ní, se - tr

sa - mé, od Bo - ha Ot - ce vel - mi po - cti - vě, po-

sa - mé, od Bo - ha Ot - ce vel - mi po - cti - vě, po-

sa - mé, od Bo - ha Ot - ce vel - mi po - cti - vě, po-

5
4 3# # 6
3 4 # # 8 7 # 7 6 #

87
p

du, Bo - ha i člo - vě - ka, o - bě spo - lu, o -
 sli - la, řkouc: Kte - rak bych já tou Mat - kou by - la Mat -
 Pá - na ne - nít' Bo - hu žád - na věc ne - mož - ná, ne -
 la Sy - na, Ty jež - to před tím ne - plod - ná slu - la, ne -
 tvé - ho, i hned po - dle Pis - ma pro - roc - ké - ho, pro -
 lé - mu po - dě - kuj - mež i Du - chu Sva - té - mu, Sva -
 vi - ti, kdýž se rá - čil z Pan - ny na - ro - dí - ti, na -
 vá - ní, a - by - chom se zde svých hří - chův ká - li, hří -

cti - vě, a - by ji - zvěs - to - val a řka mi - le:
 cti - vě, a - by ji - zvěs - to - val a řka mi - le:
 cti - vě, a - by ji - zvěs - to - val a řka mi - le:

6 5 4 3# 6 5# # - 6 6 6 5 4 3#

6 5 4 3# 6 () 3 2

bě spo - lu	ve - dle Sva - té - ho Du - cha způ - so - bu.
kou by - la,	když jsem ni - kdy mu - že ne - po - zna - la.
mož - ná,	svol jen a u - zříš an i ta jest mož - ná.
plodná slu - la,	z po - če - tí vel - ká Slá - va po - vsta - la.
roc - ké - ho	vtě - lil se jest Syn Bo - ha ži - vé - ho.
té - mu	vše - jed - né byt - no - sti Hos - po - di - nu.
ro - di - ti	po - tom těž - ce na kři - ži u - mři - ti.
chův ká - li	po - tom s te - bou věč - ně pře - bý - va - li.

Amen.

8. O Vtělení Pána Krista
Z Nebe Posel vychází

1. Z ne - be po - sel vy - chá - zí, z dáv - na vin - šo - va - ný,
k Pan - ně Ma - ri - i vchá - zí, od Bo - ha pos - la - ný,

1. Z ne - be po - sel vy - chá - zí, z dáv - na vin - šo - va - ný,
k Pan - ně Ma - ri - i vchá - zí, od Bo - ha pos - la - ný,

8 1. Z ne - be po - sel vy - chá - zí, z dáv - na vin - šo - va - ný,
k Pan - ně Ma - ri - i vchá - zí, od Bo - ha pos - la - ný,

6 6 6 4 3 7

4 3#

2. Po - kor - ně se po - klo - niv, ko - ná své po - sel - ství,
svou hla - vu ctně na - klo - niv, ctí sva - té Pa - nen - ství,
3. Zdrá - vas, Pan - no, mi - los - tí bož - skou na - pl - ně - na,
krá - sou vše - li - kých ctnos - tí nad ji - né vzne - še - na,
4. Syn Bo - ží te - be vo - lí, chce tě Mat - kou mí - ti,
jak jen tvé srd - ce svo - lí, hned ho máš po - či - ti,
5. Proč se rdíš, proč vy - ptá - vás, jak to mů - že bý - ti,
ač mu - že ne - po - zná - vás, ne - meš - kej svo - lí - ti,
6. Ne - boj se, to u - či - ní sám Bůh Vše - mo - hou - cí,
to - bě čis - tě zas - tí - ní Duch Sva - tý žá - dou - cí,
7. Když tak Ma - ri - a sly - ší An - je - la sva - té - ho,
dí: Já jsem nej - men - ší dív - ka Pá - na mé - ho,
8. Ple - sej, Krá - lov - no raj - ská, že jak jsi svo - li - la,
dív - ně vě - ci moc Bož - ská v to - bě způ - so - bi - la,
9. Ó dív - ná věc a no - vá! Bůh po - ní - žil se - be,
jejž jsi skř - ze svá slo - va při - vá - bi - la z Ne - be,
10. Mi - lá Bo - ží Ma - tič - ko, bud' na - ší řeč - ni - cí,
pro - mluv za nás slo - víč - ko, bud' o - ro - dov - ni - cí,

Text: Adam Michna z Otradovic (Svatonoční Muzika 1661), v přepracování V. M. Šteyera (1683)
dívka = služebnice

ten raj-ský Arch-an-jel jme-no-ván Ga-bri-el.

ten raj-ský Arch-an-jel jme-no-ván Ga-bri-el.

ten raj-ský Arch-an-jel jme-no-ván Ga-bri-el.

6 - 7 6 6

p

Pan-nu po-zdra-vu - je, dív - nou věc zvěs - tu - je.
 máš ro-dič - kou bý - ti, Sy - na po-ro-di - ti.
 svol Pa-nen-ko čis - tá, poč - ni Pá - na Kris - ta.
 Pa-nen-ství ne - zru - šíš, že jsi mat - kou, zku - síš.
 co nel - ze mys - lí - ti, muž' Bůh u - či - ni - ti.
 po - dle tvých slov se staň, co chce můj Bůh a Pán.
 po - ča - las v svém tě - le, svě - ta Spa - si - te - le.
 na tvé jed - no slo - vo, vtě - lil se Bůh - Slo - vo.
 ko - ho o - chra - ňu - ješ, od pe - kla zba - vu - ješ.

9. Píseň adventní

Přijde Kristus, Spasitel náš

1. Přijde Kristus, Spasitel náš, cestu je-ho sprav-te,
Přijde la-ska-vý Me-si-áš, ho-spo-du při-prav-te.

6 6 4 3

#

4#

2. O kře-řemž pro-ro-ko-va-li Sva-tí Pro-ro-ko-vé,
kře-ře-ho zdáv-na žá-da-li vši-chni ná-ro-do-vé.
3. Ple-sej-te sva-tí Ot-co-vé, kře-ři jste v tem-no-sti,
za-skýjí vám se ra-dost no-vá, Slun-ce spra-ve-dlno-sti.
4. Hle, při-ja-la Pan-na čis-tá Ne-be-ské po-sel-ství,
že má po-ro-đi-ti Kris-ta, ne-zru-ší pa-nen-ství.

hospodu = pohostinství, přibyték

svatí Otcové, kteří jste v temnotě = předkové, kteří čekali na vykoupení

spravedlnosti = „spravedlnosti“

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

6 6 6 6 3 4 6 4 3
 # 6 # 3#4 4#

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

Při - jde, při - jde náš Spa-si - tel, všich - ni za - ple - sej - te.
 Při - jde, při - jde Vy - ku - pi - tel, chvá - lu Bo - hu vzdej - te.

9.2do *Alia in Adventu*

Všickni lidé se radujte z Pána Krista Vtělení

1. Všic-kni li - dé se ra - duj - te z Pá - na Kris - ta vtě - le - ní,

1. Všic-kni li - dé se ra - duj - te z Pá - na Kris - ta vtě - le - ní,

8 1. Všic-kni li - dé se ra - duj - te z Pá - na Kris - ta vtě - le - ní,

2. Ne - bo ač jsme za - slou - ži - li pře - těž - ké - ho tres - tá - ní
3. On však z pou - hé své mi - los - ti rá - čil se k nám sklo - ni - ti,
4. Při - jal z Pan - ny tě - lo lid - ské, čímž však Bož - ství nez - men - šil,
5. Lás - ka jej k to - mu při - ved - la, by pro nás z ne - be sstou - pil
6. Bud - mež teh - dy vděč - ni je - mu za to - to do - bro - di - ní,

stoupil = sestoupil
které Eva přivedla = svedla z cesty

je-mu sluš - ně po - dě kuj - te za to pro nás sní - že - ní.

je-mu sluš - ně po - dě kuj - te za to pro nás sní - že - ní.

je-mu sluš - ně po - dě kuj - te za to pro nás sní - že - ní.

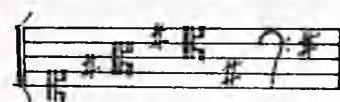
a ni - jakž hod - ni ne - by - li Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní
 když pro nás sstou - pil z vý - sos - ti a rá - čil se vtě - li - ti.
 po - čat jsa z kř - ve Pa - nen - ské, však Pa - ny ne - po - ru - šil.
 by kře - ré E - va za - ved - la skr - ze svou krev vy - kou - pil.
 kře - ré člo - vě - ku pad - lé - mu z lás - ky nes - mír - né či - ní.

12. Píseň Adventní
 Jakož o tom Proroci

1. Ja - kož o tom pro - ro - ci sva - tí zvěs - to -
 Du - chem Sva - tím jsouc hnu - ti, vi - dě - ti žá -

6 6

2. A - no, An - je - lům v ne - bi by - lo jest pře -
 je - ho sva - té Vtě - le - ní, a vel - mi ne -
3. K to - mu v svě - tě pra - co - val, chu - dý ži - vot
 mod - lil se Bo - hu Ot - ci, až pot z ně - ho
4. Po - přej na mi - los - ti své, pře - žá - dou - cí
 ať hří - chův ne - cha - jí - ce v lás - ce pře - bý -
5. Bud' na - še u - tě - še - ní v ča - su ne - bez -
 neb se zlost roz - mno - ži - la v lás - ce vel - mi
6. Pej - cha, zá - vist, ne - svor - nost, toť ry - ní pa -
 po - ko - ra, tr - pě - li - vost již se u - men -
7. Jakž jsme ko - li z hře - ši - li, za - mi - lost pro -
 již jsme ne - za - slou - ži - li, to bě se mo -
8. Sklo - niž se mi - lý Pa - ne, v svě - tě chu - dým
 však jsi své u - již - to - val ne - bes - kým tvým
9. E - ze chi - áš, o - nen král, na - byl té mi -
 když se o - brá - til k stě - ně, pla - kal na své
10. Čiň - mež pra - vé po - ká - ní a zlý ži - vot
 ja - kož - to věr - ní slou - hy, tak Pá - na če -
11. Kris - te Krá - li Ne - bes - ký, myť k to - bě vo -
 k to - bě se u - tí - ka - jíc, čest, chvá - lu vzdá -

Tak se nížce opovrh = tak se ponižil
 S čistotou srdečnou = s čistým srdcem, v čistotě srdce

va - li, Kris - ta Pá - na Vtě - le - ní
 da - li.

va - li, Kris - ta Pá - na Vtě - le - ní
 da - li.

va - li, Kris - ta Pá - na Vtě - le - ní
 da - li.

4 5 3 7

dř - ně, Od vě - kův ne - slý - cha - ná
 zná - mé.
 ve - dl, Tak se ní - ce o - po - vrhí,
 te - kl
 Pa - ne, Ó Hos - ti pře - vý - še - ný!
 vá - me.
 peč - něm, Prav - da ma - lé mís - to má,
 stýd - něm.
 nu - je, Všec - ken svět jest na - pl - něn
 šu - je.
 sí - me, U - číš pro tvé Vtě - le - ní,
 dlí - me:
 li - dem, Po - přej v tr - pě - li - vos - ti
 by - tem.
 los - ti, No - vi - na vel - mi do - brá,
 zlos - ti.
 změň - me, Ne - bo on sto - jí v dve - ři,
 kej - me.
 lá - me, Ó Krá - li vše - mo - hou - cí
 vá - me.

Věrní slouhy = věrní sluhové
 Přijmi tě chválící = přijmi ty, kdo tě chválí

v ži - vot Pan - ny čis - té, to - ho jsme do

v ži - vot Pan - ny čis - té, to - ho jsme do

v ži - vot Pan - ny čis - té, to - ho jsme do

6 6 4⁵ 3# 6

6 6
3 3

ta mi - lost pře - hoj - ná, by tak vel - ká
 člo - vě - če, pro te - be. Od - měň mu čis -
 Přijď s no - vou mi - los - tí, a nav - štěv du -
 všu - dy po všem svě - tě. Ó dej po - moc
 mrs - kost - mi mno - hý - mi. Ó Pa - ne vše -
 Vše - mo - hou - cí Pa - ne, ať s čis - to - tou
 zde u - ži - tek nés - ti, a k to - bě, Nej -
 jest mu zvěs - to - vá - na, že od Pá - na
 u - sta - vič - ně tlu - ká, zda by při - by -
 přij - miž tě chvá - lí - cí, při - to men jsa

Přítomen jsa s pomocí dokud jsme zde v práci = dokud jsme, pracujeme na tomto světě.

če - ka - li, v tom - to ča - se jis - tě.

če - ka - li, v tom - to ča - se jis - tě.

če - ka - li, v tom - to ča - se jis - tě.

6 5 6 4 5 3

5
4 3#

po - ko - ra by - la to - ho Pá - na.
 té srd - ce, toť zá - dá od te - be.
 še na - še z ne - bes - ké vý - sos - ti.
 nej - vyš - ší, ať ne - za - hy - ne - me!
 mo - hou - cí, rá - čiž bý - ti s ná - mi!
 sr - deč - nou na te - be če - ká - me.
 vyš - ší - mu, vždyc - ky zře - ní mí - ti.
 zá - stu - pív mi - lost je - mu dá - na.
 tek na - lez' čis - tý u člo - vě - ka.
 spo - mo - cí, do - kudž jsme zde v prá - ci.

13. O narození Pána Krista
Kristus Syn Boží narodil se nyní

1. Kris-tus, Syn Bo-ží, na-ro-dil se ny-ní z ži-vo-ta

1. Kris-tus, Syn Bo-ží, na-ro-dil se ny-ní z ži-vo-ta

1. Kris-tus, Syn Bo-ží, na-ro-dil se ny-ní z ži-vo-ta

6 - 3 6 3 6 3

2. Žá - dost pro - ro - kův,	prv - níh sva - tých Ot - cův,	Bůh O - tec
3. Pro - tož mu kaž - dý	dě - kuj, kře - stan věr - ný,	z to - ho da -
4. Neb pře - krás - ný dar	dneš - ní den jest se - slán,	z mi - los - ti
5. Ra - đuj se to - mu,	kaž - dý věr - ný, ko - mu	Bůh po - přál
6. Blá - ho - sla - ve - né	jsou ty o - či, kte - ré	za - slou - ži -
7. Mno - zí krá - lo - vé,	ta - ké pro - ro - ko - vé	zdá - vna to -
8. Sva - tí An - je - le,	ne - beš - tí mě - šta - né,	chvá - lí Bo

pa- nen - ské - ho, vtě - lil se pro člo - vě - ka hříš - né - ho.

pa- nen - ské - ho, vtě - lil se pro člo - vě - ka hříš - né - ho.

pa- nen - ské - ho, vtě - lil se pro člo - vě - ka hříš - né - ho.

7 6 - 6 - 5 6 8 7 4 3

#3

spl- nil mi - le, dal nám Sy - na své - ho té - to chví - le.
 ru dra - hé - ho, chvá - líc bez pře - stá - ní Imé - no je ho.
 Bo - ha Pá - na, jím - žto jest dá - bel - ská moc zkla - má - na.
 do - če - ka - ti, ve zdra - ví ten hod pa - ma - to - va - ti.
 ly vi - dě - ti ta - ko - vé - ho Pá - na, naň hle - dě - ti.
 ho žá - da - li, chu - dí pas - tý - řo - vé do - če - ka - li.
 ha na ne - bi, zvěs - tu - jíc nám po - koj zde na ze - mi.

14. O narození Pána Krista

Poslouchejte křesťané, co jest se stalo

2. Na - ro - díl se Kris - tus Pán
 3. V chlé - vě jej po - lo - ži - la
 4. Ob - vi - nu - la v plen - ky ho
 5. Ó Sy - nác - ku pře - mi - lý,
 6. Dě - lát - kem jsi u - či - něn,
 7. Dal se křás - ti v jes - lič - kách,
 8. Se - no, slá - ma pos - tel tvá,
 9. A ty všec - ky o - dí - váš.
 10. Dá - váš i všech - na zbo - ží,
 11. Pro nás jsi to u - či - nil,
 12. Ji - ný žád - ný ne - mo - hl
 13. Ve - li - ký hřích ve - li - ké
 14. Na - ro - díl se Kris - tus Pán
 15. A - da - mův na - pra - vil pád,
 16. Za hří - chy vše - ho svě - ta
 17. Po - znej - mež do - bro - dí - ní,
 18. Kris - te, nám na - ro - ze - ný,

z chu - dič - ké Pan - ny, jsa Pán nad Pá - ny,
 Ma - ri - a Pan - na, krás - né - ho Sy - na
 a do jes - li - ček, kdež vůl, o - slí - ček,
 proč se tak sklo - nil, vel - mi po - ní - žil,
 jsa tak král slav - ný, o - br pře - sil - ný,
 jsa vše - ho Pá - nem, moc - ným vla - da - řem,
 zi - ma tě trá - pí, tvá mi - lá Má - ti
 Lé - to i zi - mu, ko - žich, pe - ři - nu
 chu - dič - kou Mat - ku, - sám v ne - dos - tat - ku
 a - by nás so - bě zbo - ha - til hru - bě,
 nám v tom po - slou - žit, to - ho do - bý - ti,
 od - pla - ty zá - dať, če - hož ne - mí - val
 z chu - dič - ké Pan - ny, jsa Pán nad Pá - ny,
 čímž k Bo - hu Ot - ci, i so - bě všec - ky
 u - či - nils dos - ti tak své - mu Ot - ci,
 křes - ťa - né, to - to, vtě - lil se pro - to
 Bůh nám po - mo - cen, a - by hod - ně ctěn

pravené = řečené, oznámené
 všeho dosti máš bez outlosti = bez nesnáží
 hospodu = přibýtek

sám se tak hněteš = sám trpíš nepohodli
 zbohatil hrubě = obohatil
 sobě přived = k sobě přivedl

v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.
v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.
v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.

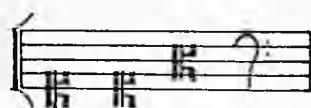
je - den sám,	žád - né ra - dos - ti,	mno - hé ouz - kος - ti	měl jest tam.
vlo - ži - la	me - zi ho - vád - ka,	neb jin - de mís - ta	ne - mě - la.
na - še - ho	Pan - na chu - dič - ká,	da - la Pa - nác - ka	mi - lé - ho.
jsa moc - ný,	an vše - ho dos - ti	máš bez ou - tlo - sti,	jsa věč - ný.
ob - kří - čen	v ouz - kém ži - vo - tě,	jenž ve všem svě - tě	ne - sti - žen.
ho - spo - du	mo - ha zvo - li - ti	pře - krás - nou so - bě	v tu do - bu.
ko - le - bá,	za - hří - vá pos - tel	vo - lek a o - sel,	ho - va - da.
ty dá - váš,	sám se tak hně - teš,	plá - češ a tvé - ho	nic ne - máš.
jsi zvo - lil,	bo - ha - té chu - dé,	z ní v nou - zi, bí - dě	se zro - dil.
kdež tvo - ji	An - je - lé vždyč - ky	sva - té - pís - nič - ky	z pí - va - jí.
což A - dam	ne - po - slú - šen - stvím	a vše - teč - nos - tí	ztra - til nám.
v mo - ci své	člo - věk smr - tel - ný,	sva - tý ni - žád - ný	krom te - be.
Je - den sám,	žád - né ra - dos - ti,	mno - hé ouz - kος - ti,	měl jest tam.
jest pod - dal,	pe - klu hroz - né - mu,	i ďáb - lu zlé - mu,	moc od - jal.
je - den sám,	kdy - by to ne - byl,	věč - nou po - kyu - tou	hro - zil nám.
Syn Bo - ží,	a - by - chom je - ho	zna - li sa - mé - ho,	své zbo - ží.
byl od nás,	ny - ní i vždyč - ky,	tak so - bě všec - ky	při - ved nás.

15. O narození Pána Krista
Všem věc divná, neslýchaná

1. Všem věc div - ná ne - slý - cha - ná, kte - rak Pan - na u - šlech

1. Všem věc div - ná ne - slý - cha - ná, kte - rak Pan - na u - šlech

1. Všem věc div - ná ne - slý - cha - ná, kte - rak Pan - na u - šlech

#

2. Aj ted' u - schla, A - ro - no - va vy - kvet - la hůl div - ně
3. Na - šlo div - né mo - ci z ne - be, jenž by - lo su - ché od
4. Jes - se ko - řen u - šlech - ti - lý, dal z se - be prut zko - mo -
5. E - va, na - še prv - ní mat - ka za - ved - la nás ne - bo -
6. Ej Pa - nen - ko nad Pan - na - mi, pro - siž své - ho Sy - na

To figuruje = je předobrazem, figurou. Všechny jmenované starozákonní obrazy bývají tradičně vykládány jako předobrazy Panny Marie
 Jesse = otec krále Davida
 Zkomonilý = krásný, milý
 Rodu vysokého = z rodu královského
 Zavedla nás = svedla z cesty
 Za ní = za nás

Adagio

ti - lá Bo-ha po-ro - di - la, sta-vu ne-zru - ši - la, Pan-nou zů-sta - la.

ti - lá Bo-ha po-ro - di - la, sta-vu ne-zru - ši - la, Pan-nou zů-sta - la.

ti - lá Bo-ha po-ro - di - la, sta-vu ne-zru - ši - la, Pan-nou zů-sta - la.

4 3

4 3#

zno-va pů-so-be-ním Bož-ským, zří-ze - ním An-jel - ským, nad-při - ro-ze - ní
 se - be rou-no Ge-de - o - na Sta-ré-ho zá - ko - na to fi - gu - ru - je.
 ni - lý ro - du vy-so - kě - ho z bři - cha Pa-nen-ské-ho Mi - lost nám vy - šla.
 žát-ka, a - le dra-há Pan-na, skr-ze své-ho Sy - na zas na - pra - vi - la.
 za ní, ať nám rá - čí dá - ti s se-bou pře-bý - va - ti, v krá - lov - ství Bo - žím.

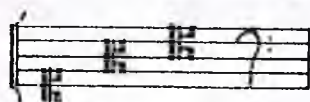
15.2do *Alia*

Den přelavný jest k nám přišel

1. Den pře-slav-ný jest k nám při - šel, jenž má bý - ti kaž - dý ve-sel, ra - duj - me
Dí - tě se nám na - ro - di - lo, Pro - roc - tví se na - pl - ni - lo ra - duj - me

1. Den pře-slav-ný jest k nám při - šel, jenž má bý - ti ka - ždý ve-sel, ra - duj - me
Dí - tě se nám na - ro - di - lo, Pro - roc - tví se na - pl - ni - lo ra - duj - me

8 1. Den pře-slav-ný jest k nám při - šel, jenž má bý - ti ka - ždý ve-sel, ra - duj - me
Dí - tě se nám na - ro - di - lo, Pro - roc - tví se na - pl - ni - lo ra - duj - me

2. I - za - i - áš pro - ro - ko - val, An - jel Ga - bri - el zvě - sto - val, ra - duj - me
Že se na - ro - di - lo Dí - tě, v Be - tlé - mě, v tom ma - lém měs - tě, ra - duj - me
3. V hos - po dě mís - ta ne - mě - lo, me - zi ho - va - dy le - že - lo, ra - duj - me
Že při - je - li Tři krá - lo - vé ne - sou - ce da - ry ve - li - ké, ra - duj - me
4. Kris - te, pro tvé Na - ro - ze - ní, dejž nám hří - chův od - puš - tě - ní, ra - duj - me
Ať nás nez - že věč - ný pla - men, u - cho - vej nás Kris - te A - men, ra - duj - me

mezi hovady – mezi dobyt看
nezže – nespálí, nesežehne

se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

8 se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

se, ve-seľ-me se v tom-to Na-ro-ze - - ní.
se, ve-seľ-me se v tom-to no-vém ro - - ce.

16. O narození Pána Krista

Nastal nám den veselí, z rodu královského

1. Na - stal nám den ve - se - lí z ro - du krá - lov - ské - ho,
jenž nám při - šlo dneš - ní den z bři - cha pa - nen - ské - ho.

6 7 6 5 6 6

#

#

2. Na - ro - díl se Syn bo - ží z pře - čis - té Pa - nen - ky,
jak - žto z li - li um rů - že, toť jest dív ve - li - ky,
3. Mat - ka ta - to jest dce - ra, O - tec ten - to syn jest,
kdo slý - chal di - vy ta - ké, Bůh nám na - ro - zen jest.
4. An - jel jest to pas - tůš - kom bdí - cím nad svým stá - dem
o půl no - ci zvěs - to - val, Ne - bes - ké - ho Krá - le,
5. Jak - žto slun - ce ne - zru - ší skla, kdy - by je pro - šlo,
těž Ma - ri - e pa - nen - ství ne - ní po - ru - še - no.
6. Když byl svět po - pi - so - ván za krá - le Au - gus - ta,
Ma - ři a, jsouc tě - hot - ná, šla ta - ké do měs - ta.
7. Kris - te, jenž jsi svou mo - cí nás stvo - ři - ti rá - čil,
a pro nás se pro hříš - né, na - ro - dí - ti rá - čil.

vypraviti = porušený zápis, v tištěných kancionálech (např. Šteyer): mluvíti, mysliti ni praviti

vedle jeho Božství = jinak nežli o Bohu

skladky by je prošlo = porušený zápis, přepisujeme podle tištěných pramenů skla, kdyby jest prošlo

svědčí o tom, že opisovači byla metafora nesrozumitelná.

Pro získání pravidelného verše při zpěvu přepisujeme: Smrtelnosti jako smrtelnosti, ku porodu jako k porodu

Di - tě vel - mi pře - div - né, i ta - ké pře - ra - dost - né,
 Dí - tě vel - mi pře - div - né, i ta - ké pře - ra - dost - né,
 Dí - tě vel - mi pře - div - né, i ta - ké pře - ra - dost - né,

10 87 $\frac{5}{3}$ -6 7 6 10 87 6 6 6

6#

je - hož nes - la Pa - nen - ka, Stvo - ři - te - le vše - ho svě - ta,
 Slu - hou jes - tiť i Pá - nem, ten, jenž ze - mí i ne - bem,
 to - ho, jenž v jes - lech le - ží, mlá - den - ce me - zi zvě - ří,
 Štá - stnát' jest to ro - dič - ka, jenž z čis - té - ho ži - vo - ta
 Do Bet - le - ma Ju - do - va, k po - ro - du své - ho sy - na,
 Te - beť věr - ně pro - sí - me, od - pust' což my hře - ší - me,

v tě - le smr - tel - no - sti, o němž nel - ze mlu - vi - ti,
 v tě - le smr - tel - no - sti, o němž nel - ze mlu - vi - ti,
 v tě - le smr - tel - no - sti, o němž nel - ze mlu - vi - ti,

6 6 6 7

#

jenž jest bez počát - ku, jakž - to po - křm pře - čis - tý,
 ne - můž ob - jat bý - ti, jenž - to v ne - bi křa - lu - je,
 Pá - na An - jel - ské - ho v plen - ky ob - vi - nu - té - ho,
 Bo - ha po - ro - di - la, toť jest Pan - na Ma - ri - a,
 ať - by on nás za - psal v kni - hy ži - vé ne - bes - ké,
 ne - dej za - hy - nou - ti a po smr - ti nám, hříš - rým

my - sli - ti, ni pra - vi - ti, ve - dle je - ho Bož - ství.

my - sli - ti, ni pra - vi - ti, ve - dle je - ho Bož - ství.

my - sli - ti, ni pra - vi - ti, ve - dle je - ho Bož - ství.

5 3 6 - 6 8 # 6 7

#

bral jest z pr-sů Pa - nen - ských za dnů své mla dos - ti.
 a na ze - mi pa - nu - je, ne - muž sti - žen bý - ti.
 v tvá-ři vel - mi krás - né - ho nad sy - ny člo - vě - čí.
 v le - tech jsou - cí mla - dič - ká, Kris - ta jest kr - mi - la.
 kdež jsou chvá - ly An - jel - ské, be - ze vši tesk - nos - ti.
 do muk pe - kel - ných, hroz - ných, ne - do - púš - těj jí - ti.

16.2do *Alia*

Narodil se Kristus Pán, veselme se

1. Na-ro-dil se Kris-tus Pán, ve-sel-me se, z rů-že kví-tek, vy-kyet nám, ra-duj-me

1. Na-ro-dil se Kris-tus Pán, ve-sel-me se, z rů-že kví-tek, vy-kyet nám, ra-duj-me

8 1. Na-ro-dil se Kris-tus Pán, ve-sel-me se, z rů-že kví-tek, vy-kyet nám, ra-duj-me

6 # #-6 $\frac{6}{5}$ # 6 6 4 3

2. Jenž pro-ro-ko-ván jest, ve-sel-me se, ten na svět po - slán jest, ra-du-jme

3. Člo-vě-čen-ství na - še, ve-sel-me se, rá - čil vzí-ti na se, ra-duj-me

4. Go-lí-áš o - lou - pen, ve-sel-me se, člo - věk jest vy kou pen, ra-duj-me

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

4 3 6 6 5/3 6 5/3 5/3 4

4 3#

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

se. Z ži-vo-ta čis - té - ho, z ro-du křá-lov-ské - ho, nám nám na-ro-dil se.

17. O narození Pána Krista

Poslouchejte křesťané, co jest se stalo

1. Po - slou - chej - te, křes - ta - né, co se jest sta - lo před le - ty dáv - no

1. Po - slou - chej - te, křes - ta - né, co se jest sta - lo před le - ty dáv - no

1. Po - slou - chej - te, křes - ta - né, co se jest sta - lo před le - ty dáv - no

6 - 5 7 # 6 6 7

2. Na - ro - díl se Kris - tus Pán
 3. V chlé - vě jej po - lo - ži - la
 4. Ob - vi - nu - la v plen - ký ho
 5. Ó Sy - nác - ku pře - mi - lý,
 6. Dě - lat - kem jsi u - či - něn,
 7. Dal se klás - ti v jes - lič - kách,
 8. Se - no, slá - ma pos - tel tvá,
 9. A ty všec - ky o - dí - váš.
 10. Dá - váš i všech - na zbo - ží,
 11. Pro nás jsi to u - či - nil,
 12. Ji - ný žád - ný ne - mo - hl
 13. Ve - li - ký hřích ve - li - ké
 14. Na - ro - díl se Kris - tus Pán
 15. A - da - mův na - pra - vil pád,
 16. Za hří - chy vše - ho svě - ta
 17. Po - znej - mež do - bro - di - ní,
 18. Kris - te, nám na - ro - ze - ný,

z chu - díč - ké Pan - ny, jsa Pán nad Pá - ny,
 Ma - ri - a Pan - na, krás - né - ho Sy - na
 a do jes - li - ček, kdež vůl, o - sli - ček,
 proč se tak sklo - nil, vel - mi po - ní - žil,
 jsa tak král slav - ný, o - br pře - síl - ný,
 jsa vše - ho Pá - nem, moc - ným vla - da - řem,
 zi - ma tě trá - pí, tvá mi - lá Má - ti
 Lé - to i zi - mu, ko - žich, pe - ři - nu
 chu - díč - kou Mat - ku, - sám v ne - dos - tat - ku
 a - by nás so - bě zbo - ha - til hru - bě,
 nám v tom po - slou - žit, to - ho do - bý - ti,
 od - pla - ty žá - dal, če - hož ne - mí - val
 z chu - díč - ké Pan - ny, jsa Pán nad Pá - ny,
 čímž k Bo - hu Ot - ci, i so - bě všec - ky
 u - či - nils dos - ti tak své - mu Ot - ci,
 křes - ta - né, to - to, vtě - lil se pro - to
 Bůh nám po - mo - cen, a - by hod - ně ctěn

v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.

v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.

8 v Be-tlé - mě, no - vi - ny jis - té, pil - ně je slyš - te pra - ve - né.

5
4 3

6 6 7 5
4 3

je - den sám, žád - né ra - dos - ti, mno - hé ouz - kos - ti měl jest tam.
vlo - ži - la me - zi ho - vád - ka, neb jin - de mís - ta ne - mě - la.
na - še - ho Pa - na chu - dič - ká, da - la Pa - nác - ka mi - lé - ho.
jsa moc - ný, an vše - ho dos - ti máš bez ou - tlo - sti, jsa věč - ný.
ob - kří - čen v ouz - kém ži - vo - tě, jenž ve všem svě - tě ne - sti - žen.
ho - spo - du mo - ha zvo - li - ti pře - krás - nou so - bě v tu do - bu.
ko - le - bá, za - hří - vá pos - tel vo - leka o - sel, ho - va - da.
ty dá - váš, sám se tak hně - teš, plá - češ a tvé - ho nic ne - máš.
jsi zvo - lil, bo - ha - té chu - dě, z ní v nou - zi, bí - dě se zro - dil.
kdež tvo - ji An - je - lé vždy - ky sva - té pís - nič - ky zpí - va - jí.
což A - dam ne - po - slu - šen - stvím a vše - teč - nos - tí ztra - til nám.
v mo - ci své člo - věk smr - tel - ný, sva - tý ni - žád - ný krom te - be.
je - den sám, žád - né ra - dos - ti, mno - hé ouz - kos - ti, měl jest tam.
jest pod - dal, pe - klu hroz - né - mu, i dáb - lu zlé - mu, moc od - jal.
je - den sám, kdy - by to ne - byl, věč - nou po - ku - tou hro - zil nám.
Syn Bo - ží, a - by - chom je - ho zna - li sa - mé - ho, své zbo - ží.
byl od nás, ny - ní i vždycky, tak so - bě všec - ky při - ved nás.

18. O narození Pána Krista

Ej Panenka přemilého Syna nám porodila

1. Ej Pa - nen - ka pře-mi-lě-ho Sy - na nám po-ro-di - la, Řka: Ny-nej
 ob - vi - nu - vše do jes-li-ček ní-z - kých jej po-lo-ži - la.

1. Ej Pa - nen - ka pře-mi-lě-ho Sy - na nám po-ro-di - la, Řka: Ny-nej
 ob - vi - nu - vše do jes-li-ček ní-z - kých jej po-lo-ži - la.

1. Ej Pa - nen - ka pře-mi-lě-ho Sy - na nám po-ro-di - la, Řka: Ny-nej
 ob - vi - nu - vše do jes-li-ček ní-z - kých jej po-lo-ži - la.

6 5 6 5 4

6 5

#

#

5 6
4

2. Vo - lek, o - sli-k na ně-ho dý - cha - jíc, tak jsou ří-ka - li: Těž i ji
 Král náš, Pán náš, le - ží me-zi ná - mi, tak ho ví - ta - li.
3. Pro - tož i my ro-zum-né stvo-ře - ní tak ho ví-tej - me, Těž O - tci
 je - ho slav - né na-ro-ze-ní ctě - me, i ta - ké chval-me.
4. Kris - te pro tvé na-ro-ze-ní sva - té te - be žá-dá - me, Z tej-to pak
 od - pust' hří - chy, ne-pra-vo-sti na - še, k to - bě vo-lá - me.

i my, rozumné stvoření = i my, lidé obdaření rozumem
 v něm hodujme = v něm se radujme

18.2do *Alia**Chťic aby spal tak zpívala synáčkovi*

1. Chťic a - by spal, tak zpí - va - la sy - ná - čko - vi,
Mat - ka, jenž po - no - co - va - la mi - lá - čko - vi.

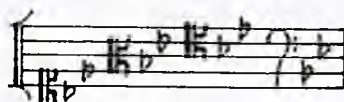
1. Chťic a - by spal, tak zpí - va - la sy - ná - čko - vi,
Mat - ka, jenž po - no - co - va - la mi - lá - čko - vi.

8 1. Chťic a - by spal, tak zpí - va - la sy - ná - čko - vi,
Mat - ka, jenž po - no - co - va - la mi - lá - čko - vi.

[7] 5 6 8 7 4 3

2. To - běť jsem lůž - ko u - stlá - la, Spa - si - te - li,
tvo - ry k tvé chvá - le svo - la - la, Stvo - ři - te - li.
3. Ny - nej, tak jest - Mat - ky zá - dost, ho - lu - bič - ko,
ny - nej všech An - je - lův ra - dost, má per - lič - čko.
4. O - sla - dímt' ním tvou ka - ši - čku k tvé li - bo - sti,
o - te - vřěš mi tvou hu - bi - čku tvé slad - kós - ti.
5. Ó fi - a - lo, ó li - li - um, ó rü - že má,
ja - ko von - né kon - va - li - um, za - hrád - ko má.
6. Na do - brou noc dej hu - bič - ku, ny - nej dí - tě,
ko - lě - bat bu - de Ma - tič - ka, ny - nej hbi - tě.

Ny - nej roz - koš - né dě - tát - ko, Sy - nu Bo - ží,

Ny - nej roz - koš - né dě - tát - ko, Sy - nu Bo - ží,

Ny - nej roz - koš - né dě - tát - ko, Sy - nu Bo - ží,

6 6 7 6 6 4 3 7 4 3

Ny - nej krá - so a ko - ru - no svr - cho - va - ná,

Slá - vu, chvá - lu vždy na - bu - deš od Ma - tič - ky,

Ny - nej, rá - je mé - ho kvít - ky, roz - ma - rý - ne,

Ó lou - tno má, ó la - buť má, miň sla - ví - čku,

Spí mi - lá - ček, u - mlk - ně - te An - je - lo - vě,

ny - nej, ny - nej ne - mluv-ňát - ko svě - ta zbo - ží.

ny - nej, ny - nej ne - mluv-ňát - ko svě - ta zbo - ží.

ny - nej, ny - nej ne - mluv-ňát - ko svě - ta zbo - ží.

6 7 6 8 7 4 3

ny - nej mi - lu - jí - cíh ce - no vin - šo - va - ná.

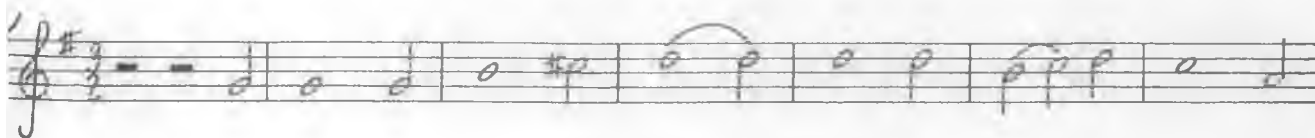
když se vy - spíš, jí - sti bu - deš meď vše - lič - ky.

z te - be so - bě dě - lám kyt - ku, jenž ne - zhy - ne.

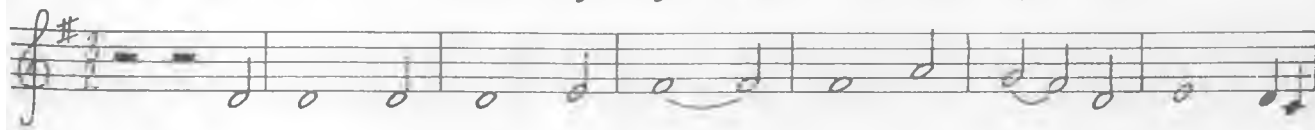
ny - nej lí - bez - ná har - fo má, cim - bá - lič - ky.

se mnou k Bo - hu při - křek - ně - te ná - ro - do - vé.

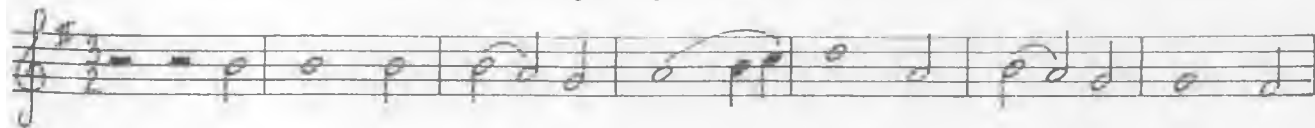
19. O narození Pána Krista
 Již slunce z hvězdy vyšlo

1. Již slun - ce z hvěz - dy vy - šlo, ra - duj - te se li-

1. Již slun - ce z hvěz - dy vy - šlo, ra - duj - te se li-

1. Již slun - ce z hvěz - dy vy - šlo, ra - duj - te se li-

6

6

7

7

2. Pro - roc - tví se na - pl - ni - lo, zdáv - na o - hlá - še-

3. Řka: Pan - na má po - ro - dí - ti svě - ta Spa - si - te-

4. Ó pře - div - né Na - ro - ze - ní, pro na - še spa - se-

5. Že ma - je Bo - ha Ot - ce moc - né - ho na ne-

6. Pro nás rá - čil pra - co - va - ti, hlád, ži - zeň tr - pě-

7. Bud' - mež již všic - kni vděč - ni je - ho Na - ro - ze-

drahé zaslíbení = příslib příchodu Mesiáše
 byť nám = aby nám

dě, a na ten - to svět při - šlo, pro na - še Spa-se-

dě, a na ten - to svět při - šlo, pro na - še Spa-se-

8 dě, a na ten - to svět při - šlo, pro na - še Spa-se-

5 6 7 6 8 7 6 4 3
3 4 5 4 6 5 6 4 3

né, od pro - ro - kův Du - chem Sva - tým, nám před - po - vě - dě -
 le, a on má vy - svo - bo - dit lid od Ne - přá - te -
 ní, Sy - na Bo - ží - ho Vtě - le - ní, ja - ké po - ní - že -
 bi, rá - čí jest mí - ti Mat - ku chu - dič - kou na ze -
 ti, a po - tom u - mu - če - ní trp - ké pod - stou - pi -
 ní, ať on nám rá - čí dá - ti, věč - né po - žeh - ná -

ní, a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní.
 ní, a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní.
 ní, a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní.
 ní, a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní.

5 6 7 6 8 7
 3 4 5 4 6 5 6 4 3

né, po - slal nám Bůh z vý - sos - ti již E - ma - nu - e - le.
 le, Ži - vot z Ži - vo - ta vy - šel, byt' nám mi - lost na - šel.
 ní lid - ské - mu po - ko - le - ní, pro jich zve - le - be - ní.
 mi, a - by nás o - bo - ha - ti, svou slá - vu na ne - bi.
 ti, nám po - krn a ná - poj chtě, tu - dy způ - so - bi - ti.
 ní, s Ot - cem svým i s An - je - lí, v ne - bi pře - bý - vá - ní.

20. O narození Pána Krista

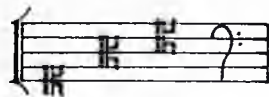
Zvěstujem vám radost převelmi velikou

1. Zvě - stu - jem vám ra - dost pře - vel - mi ve - li -

1. Zvě - stu - jem vám ra - dost pře - vel - mi ve - li -

1. Zvě - stu - jem vám ra - dost pře - vel - mi ve - li -

6 6 7 7 # 6 5 4 3 #

2. Pro - ro - ci od dáv - na jsou pro - ro - ko - va -
3. Slu - né - čko i hvěz - dy ple - sa - jíc tan - cu -
4. Pa - třme na Mlá - dát - ko, le - ží - cí v je - slí -
5. Sla - vný Svá - tek ctí - me, tvé - ho Na - ro - ze -
6. Ro - dič - ko Ma - ri - a, Pa - nen - ko pře - čis -
7. A - men, A - le - lu - ja, spo - lu - zpí - va - jí -

z dávná žádostivý = žádaný, očekávaný
 mláděátko = děťátko
 plačtivé bydlo = smutný příbytek

kou, po - ro - di - la Pan - na Čis - to - tu pa
 kou, po - ro - di - la Pan - na Čis - to - tu pa
 kou, po - ro - di - la Pan - na Čis - to - tu pa

6 6 6 5/3

lí, Me - si - á - še Kris - ta pí - šic - zvěs - to -
 jí, tvé - ho Na - ro - ze - ní ra - dost vy - zná -
 čkách, u - tě - še - né, slíč - né, ob - vi nu - té -
 ní, ra - dost - ně če - ká - me své - ho Vy - kou -
 tá, bud' nám mi - los - ti - vá, po po - ro - du -
 ce, Pá - nu ro - ze - né - mu vždy se křa - ně -

nen - skou, Krá - le ne - bes - ké - ho chval - mež

nen - skou, Krá - le ne - bes - ké - ho chval - mež

8 nen - skou, Krá - le ne - bes - ké - ho chval - mež

5
4 3

6 5
4 3#

5
4 3

va - li, po - spěš a za - ví - tej, od li -
 va - jí, vše - li - ké Stvo - ře - ní, ma - je
 v plen - kách, je - muž - to Ne - beš - tí čest, chvá -
 pe - ní, vy - ved' nás z tem - no - sti, z pla - čti -
 Sy - na, ať nás v roz - koš raj - skou u - ve -
 jí - ce s ra - dos - tí bez kon - ce, mi - lost

s ne - beš - ta - ny Pá - na An - jel - ské - ho.

s ne - beš - ta - ny Pá - na An - jel - ské - ho.

8 s ne - beš - ta - ny Pá - na An - jel - ské - ho.

6 6 6 - 5/3 4 5/3

du vždy tvé - ho z dáv - na žá - dos - ti - vý.
 již na - dě - ji k své - mu Vy - kou - pe - ní.
 lu vzdá - va - jí Ku - ro - vé An - jel - ští.
 vé - ho by - dla do vě - čné ra - dos - ti.
 de a dá nám ra - dost svou ne - bes - kou.
 u Je - ží - še na vě - ky ma - ji - ce.

Amen.

21. O narození Krista Pána
Den Božího narození

1. Den Bo - ží - ho Na - ro - ze - ni ra - duj - me se všic - kři ny -

1. Den Bo - ží - ho Na - ro - ze - ni ra - duj - me se všic - kři ny -

1. Den Bo - ží - ho Na - ro - ze - ni ra - duj - me se všic - kři ny -

6 6 5 6 # - # 4

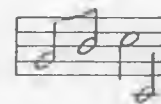
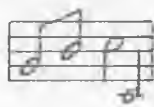
5
4

2. Je - žíš Kris - tus, dí - tě ma - lý, na - ro - díl se jest nám ny -
3. V je - slech v plen - ky ob - vi - nu - tý le - ží Dě tát ko roz mi -
4. Ma - ři a, čis - tá Pa - nen - ka, tať jest je - ho mi - lá Mat -
5. Jo - sef, star - ček u - šle - chti - lý, při - klá - dal se - no do jes -
6. Vůl a o - sli - ček, ho - vád - ka, jsou je - ho dvo - ru če - lád -
7. An - jel pa - stuš - kám zvě - sto - val, po - koj li - dem o - zna - mo -
8. Tři Krá - lo - vé jsou při - je - li, zla - to, ka - di - dlo mu da -
9. Bud' to - bě chvá - la na Ne - bi Je - ží - ši Pa - ne je - dí -
10. Žes' se rá - čil na - ro - di - ti, k nám hříš - ným na svět při - jí -
11. Jenž kra - lu - ješ Bo - že vě - čně, přij - miž od nás chvá - lu vdě -
12. A - men Bo - že rač nám dá - ti, s te - bou v ne - bi pře - bý - va -

v jeslech = v jeslích
čeládka = čeleď, služebnictvo
starček = stařeček

ní. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hří - ným vy - kou-pe - ní.
 ní. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 8 ní. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.

4 # - 6 6/5 4 3 # 4 # - 6 6/5 4 3 #

ní. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 lý. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 ka. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 lí. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 ka. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 val. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 lí. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 ný. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 ti. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 čně. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.
 ti. Vy - je - vi - lo se spa-se - ni a nám hříš - ným vy - kou-pe - ní.

22. O narození Pána Krista
Zazpívejme vesele, ke cti Kristu Králi

1. Za - zpí - vej - me ve - se - le ke cti Kris - tu Krá - li,

1. Za - zpí - vej - me ve - se - le ke cti Kris - tu Krá - li,

1. Za - zpí - vej - me ve - se - le ke cti Kris - tu Krá - li,

8 7 5 4 3#

8 7 5
6 5 4 3#

2. Chvá - la bud' na vý - sos - ti Bo - hu vše - moc - né - mu,
3. Pas - tý - ři no - cu - jí - ce, bdí - ce nad svým stá - dem,
4. Mlu - ví - ce k nim s ve - se - lím, a - by se ne - bá - li,
5. Na - jde - te tam Dě - tá - tko v no - vě na - ro - ze - né
6. Pan - na Ma - ri - a Ma - tka pr - sy jej kr - mi - la,
7. Vůl i o - sel, ho - vád - ka je - mu tam slou - ži - li,
8. Po - zna - jí jej ve - se - le, Stvo - ři te - le své - ho,
9. Pa - stý - ři to vi - dou - ce, Bo - ha ve - le - bi - li,
10. I my, křes - ta - né věr - ní, je - mu se kla - něj - me,
11. Ó pře - sla - dký Je - ží - ši, ó Krá - so an - jel - ská,
12. O pus - til jsi An - dě - ly i Ra - dost Ne - bes - kou,
13. Za - čež my to - bě hříš - ní, vši ckni dě ku - je - me,
14. Když se již s tím - to svě - tem bu - de me lou - či - ti,

přijítí = přijmouti

kte-ré-hož-to An-je-lé svě - tu zvě-sto-va - li

kte-ré-hož-to An-je-lé svě - tu zvě-sto-va - li

8 kte-ré-hož-to An-je-lé svě - tu zvě-sto-va - li

6 6 5 6 6 5 3 8 7 4 3# 7

po-koj li-dem na ze-mi kaž - dé - mu věr - né - mu.

6 4b 8 b

An-je-ly jsou sly-še-li, ve - se - le zpí-va - li

a - le i hned s chvá-tá-ním k Be - tlé - mu se bra - li

v plen-ky jsou o - bvi-nu-té, do - je - sel vlo-že - né.

a mi-lost-né Dě-tát-ko tím - je - ho ži - vi - la.

vpad-nu-tím na ko-le-na je - mu čest či - ni - li.

ú-ty naň dý - cha-jí-ce za - hří - va - li je - ho.

chvá-lu je-mu da-jí-ce k stá - du se vrá - ti - li.

v srd-cích svých se ko-ří-ce k ně - mu za - vo - lej - me.

ó Roz-ko-še ne-bes-ká, Čis - to - to pan - nen - ská.

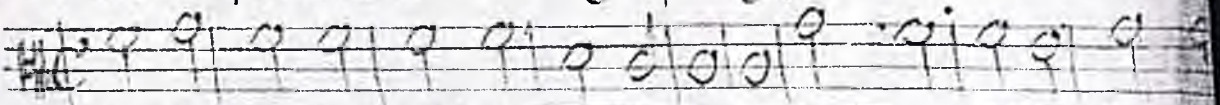
sstoupil jsi pro nás do-lů, na tu - níz-ko-st zem - skú.

Tvou ne-smír-nou do-bro-tu vděč - ně při - jí - má - me.

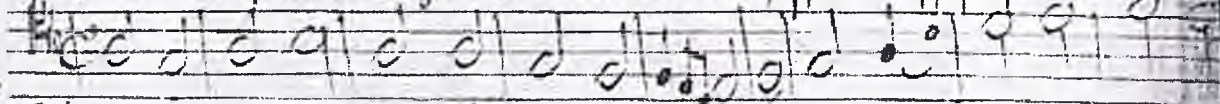
me-zi své vy - vo-le-né rá - čiž nás při - jí - ti.

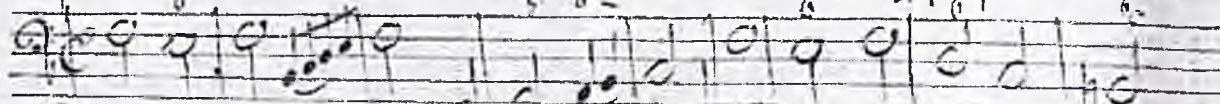
Pozem Padu. Słowicka hrzistneho, litomai Sub Strvor

Vidi tu Pannie giż Imeno Marya, sprawposelstwi zdrama

Panna, na ten czas zaktarż rzikala, Kdys gest Pozdraveni

Archangel widuc Pannu baslivi, Poczal gi tiesyt
 Staleslas milost v Boha srebro, Ty mass byti matkai
 veziss Imeno mit hude radostne od Strvate Trogyce
 Panna. aczkoliv se gest vlekla, vvidauc zie vrom mile
 Alez sem va vrdvesky siadala tobo, Tych mohla byt Matky
 Jak spiestnie ta slova promlurila hned Pannai zivot s Ne
 O Panno gen's sy takove mocy, Volame k tobie Ne
 Wieda nauzy Słowicka hrzistneho, Kacz poslechnauti bla
 Tychom Panno skrz tve Przimlurani, molky dogit Hrsi =
 Ty my Bohu Gest, v Sivalu rzdecyme, a Pannu tu pomo

Handwritten musical notation on a five-line staff.

Prasieho, Postal na dnuet Archangala siveho.

Handwritten musical notation on a five-line staff.

uehem plna Jan gesti siebau nebud dvarosthiva.

Handwritten musical notation on a five-line staff.

to slovela dlowy Angelstymic se Plekta.

Handwritten musical notation on a five-line staff.

wiecznau Nowinau, Janno neleky se Jan gesti siebau.

Dyna geho, tat gesti wile gysta wstemoesneho.

sobu dane, Proto sie wisse ma spastu wieczne.

Sei rzekla Fo hie Bozi Služebnice sem ga

slaubau geho wstaf stan mi se podle dlowa tneho.

Ge Prigala A Sobu Gest, a swaku wzdawala.

Dne v w docy, Kaczis nam Janno byt na Pomocy.

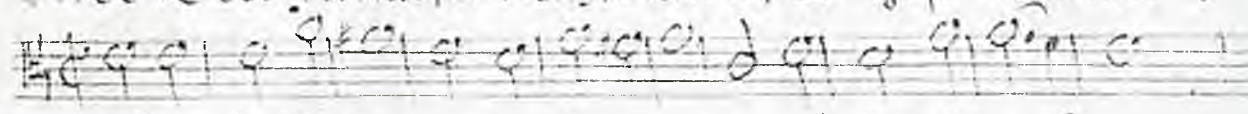
su nasteho a neopauistieg s maw ni sadneho.

chuy odpusteni, a potom w Nebelch Prěbyranj.

czu sadegme, Alleluia wesele Dpirwegme.

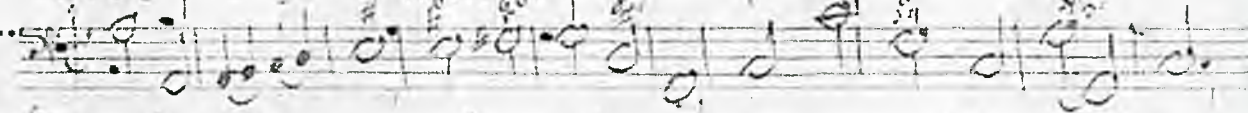
Moc Bozi dirna, a nevymlurna, So gest vezinila

Melni Viefnebo Nesurtednebo, a tak Rozumnebo

Abu prselnyval, mXagi paxoval, a vsseho vsimal

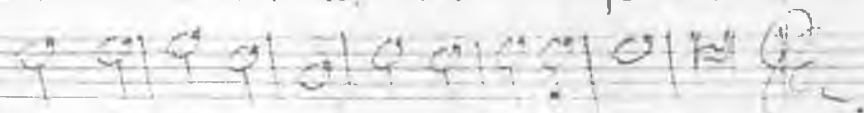

Diabel Zlostivy, a Zavisivny, tak mnoho dobreho
 Vkladal Zlosti, divetskai chytrosti, Zslovicka dklamati
 Nesleebetny Sad, tak velky Sad prived na Zslovicka
 Zslovick skze to, Nesmirne divicla, v Radost svau stratil
 Az se dphulo, to co gest bylo, Zdarma zaslybeno,
 Z Ducea divateho, a ne z gineho, Demene sadneho,
 Z Panny bez Mize, vykvetla Kize, to gest Estny Mespass,
 Ven ma spasyti, vysvoboditi, coz melo zbynaiti
 Milost Krystova, to vezinila, ze se gest vtielyla.
 Melky Radost Angelu byla, kdyz Przysla Nomina
 O Przevelebna, Gudiš ta Panna, kteraz byla hodna,
 Zbralmeš v gebo, Krysta milého, stal mnoho dobreho
 Amen Opiveyme, a chvalú vzdevme, Vrcy Nebestemú

Prava Krysta

Ľ Obráziú Svemú, Ľ Slovieta stvorila

Dy moſt suati stvoriteľa Svobo.

Kromie z gednoby Svromú aby nebral.

Ľo geſt Ľloviet niel od. Doba dancbo.

Ľate Koſtoſe chie gebo ſbariti.

Ľkz Okuſſem gednobo Jablka

Ľ Ľ ſvemu Miſtu Ľieze ſe Navratil.

O tobie Kryste zed ſe nielyl niſtie

Neſ z Yannenſkebo, Svota Ľſiſtebo.

a qis v tento Ľzar, ſagitiſt geſt Buis naſt.

Ľ diablu ſlemú, neda me vladnauti

Ľ nemymliumie, tak ſe poniſila.

Ľie Miloſi Krystoma, vſſeček Sviet ſpaſyha.

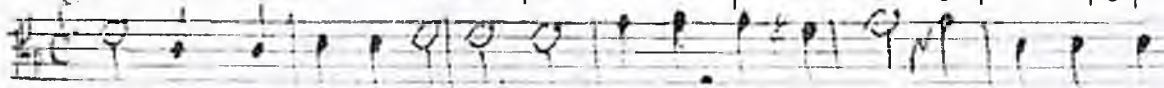
Doba zploditi, a hrziſſnym zpomocy.

Nikdy neſſechal, Ľloviet nie lepſſybo.

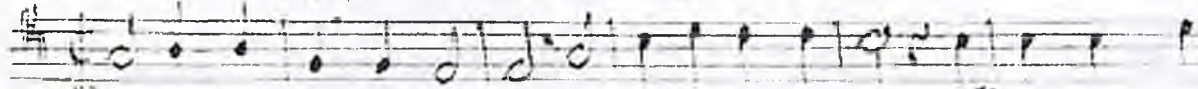
Dymú Milemú, v Dúchú Svratemú.

Pravda Marya krásna, Morzská hvezdo našna ty si prava

Des hrýchů si počata, Jaks od Zrkvi ctiena, a od zlosti ne -

Čys z činy possta plodu, Pržessajmebo Rodu, Adam nad mi

Posdraveni dostala, Sivososti od Pana, Strz Gabrie - - -

Posdravil qy vetivie, Nebesky Posel hle, vřkauce do tve - - -

Angel vřdce t marvgi, Plna si Milosti, ev mass' nam po - - -

Pan chce s tebau Gvdleti, Panno posebnana, nadersemi - -

Vřekla dohotnosti, Pannia ctina mickosti, stan' mi se po - -

Bis qa miřim na Čestu, vřek Angel dalekau, Ducha tobie - -

Nipravdic chce, s Meselosti, t Zrnu Nemyřbo, Postakovat - -

Hle sy do tveho Dvna, Zemi vředena, velkau cti os - -

Li chmala biu vřdamana, tobie o Panno ctina, strz tebe nam - -

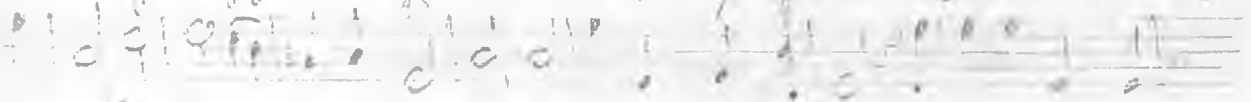
veselosti Nebeska y zemstva ty ghy od micesnosti Rodicestvai Dvozi 1. verba.

ho hada, nikoly zruššena. o Panno tre ebvasy v dnu tie vypravro

ly sozi stratic micesne dvozi, aby skr. tynig Panno, Mod. Dvazly potra. 2

le postu ta gy. Milost došla ze ma Matkai Dvzi a Pamenkai na 4

Da brady, vstaupi nass Dvz pravny, Dvzicsto zhorati, a pravre Dvzovic 5

roditi, dietiatko v Dvzosti, Senai ly mam Dvzi, nikoly o Ma 6

Denam, vtrov trebo Dvza, abrechem z auiskosti, byli tam pr. tre 7

Dle trebo Dvzova pr. trebo, Postušna chev byti, Dvze tvari vuly 8

Dvzatebo, zanebam Etia Panno, qe bozto pr. sigala v hued do dvide 9

z Milosti tre, mnoho dobreho, Peqde tobie stale chev vsdy slauditi 10.

Dobena, na Pravicy Dvza, tva Dvzost bez tence gest o Pr. eslavna 11

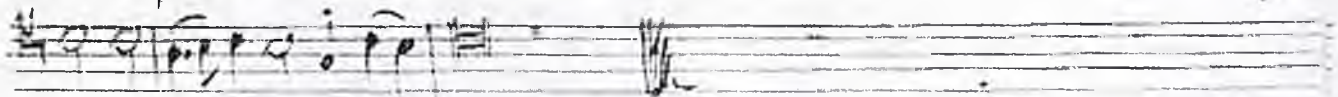
peccata, Studnice Dvzota, Beziss tynig Dvz mily dopomos nam do 12.

1 Byti, zvolena Zmysosti.

2. mati, nemus Szlowiek ziadny

3 .cene kyslo narvacene.

4 wieky, czistotnau zústati.

5 czienstny wprzeccistem drcy twem.

6 tko ctna, Pannaú mass' zústati.

7 deni do wieczne Kadoſti

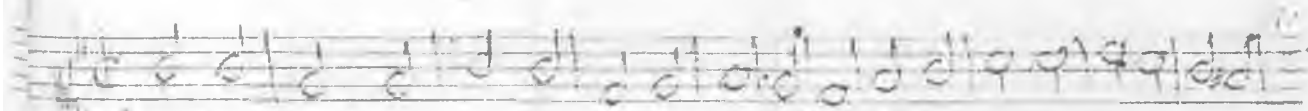
8 Swatai, mile napluiti,

9 Sweba, Kadoſti Pleſah.

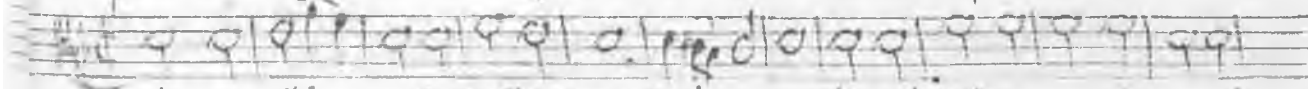
10 tobie Szralomno a Szranie.

11 Matko, biid nasse zastupce.

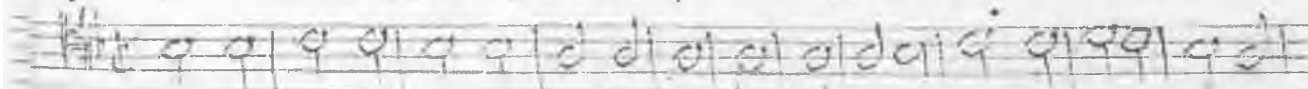
12 giti, kdez gſau wieczne chwaly.

Possau gest Archangel k Marceji Paně, do mesta Nazaretü knj . 1

Drama Mna milosti Paně us stebau, Porodis dyma durnebo . 2

Kteras se ste dšecsi zarmanitka, a sama gest sobie Pomy . 3

Nechtey se rmanititi o Marva, neb sy nalezla milost v . 4

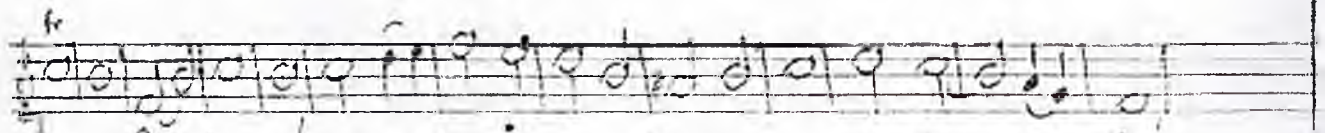
Zl sibieta kmyy tobie Prizivisna, v ta v starosti Poczala . 5

Zvy za duka Panva velikebo Stanis mi se podle slova . 6

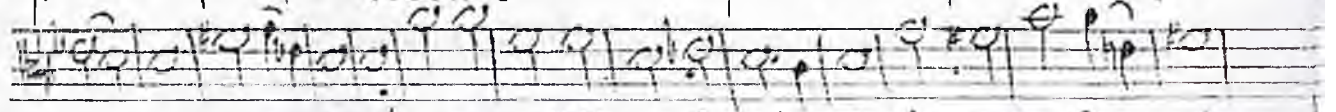
Podicknimes Otcy Nebeskemu, Podicknimes v dymu mi . 7

Bens racsil Eslověka obširiti Adamur Pad tudy napra . 8

Pane krysťe pro tve dmate melenj deq nam v dobrach skitech setr . 9

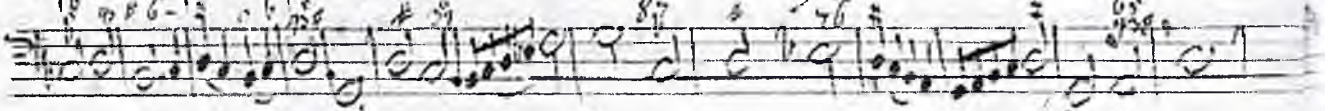
1. same kni same, od Boha Otce velmi Pochestivie Pochestivie, -

2. Plodü . Plodü, Boha v Eštomela obie spolü obie spolü 1..

3. Štýla pomíštila Aškauie kerat hveš ya tau Matkau Štýla Mat.

4. Pana, v Pana nenit Bohü šiadna wiece nemožná, nemožna

5. Dyna, počala Dyna, Š v gesto přede tim ne Plodna štýla neplodna štýla

6. tveho šlawa tveho, š hued podle Pysma Prorocškeho Prorocškeho

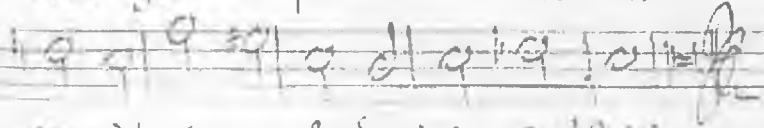
7. lemü mitemü, Podickü gmes v Šüchü Šwatemü Šwatemü

8. witi napraviti šidys se račil š Yanny naroditi naroditi

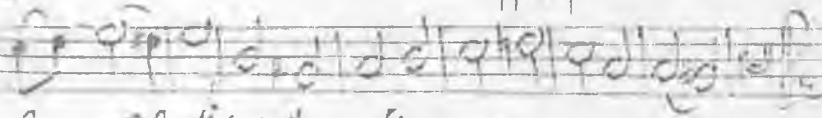
9. wani setrwani, švychom se zde švych švichüw šali švichüw šali

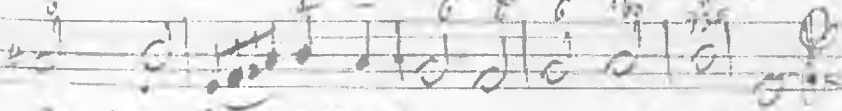
abo go zmiestoval a vska mile

Wedle swateho Duchu spustolii.

11 Egiptu sola krys sem nikdy muse nepoznala.

Diel gen a vzryst an y ta gest mozna.

12 Pocety melka slava porstala.

Wielil se gest dyn Boga zimebe.

wspiegadne bytnosti Hospodini.

Potom tierese na krysie umstij

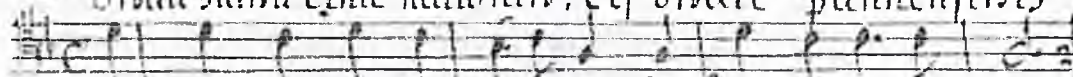
Potom stebau wiczenie Przebivali Amen

1. Hebe Vosel wchasz, zdamna wmslowany,
 1. K Mannie Marji wchasz, od zoba postany,

2. Potomnie se poklo- nim, kona sive Voselstwi,
 2. Dwaui slawu ctne naklonim, ctj dwate Wannenstwi,

3. Zdravas Vanno milo- sti, Bosstau naplnienci,
 3. Krasau wselstych csthsti nad gine wzneseni,

4. O m Bosi tebe woli, chce tie Matkau mitil,

4. Tak gen twe drde swoli, bned ho mass pocsiti,

5. Procs se rdist procs wryptawast, gaf to muse byti,

5. Licz Muse nepoznawast, neme skeg swoloty,

6. Arhog se to ucsni, sam Dus Wsemobaucy,

6. Tobie czistie zastni, Duch Swaty Sadaucy,

7. K dny tak Marya slusy Angela Swateho,

7. Di ga gsem Nymensy, Diewka Vana meho,

8. Pleseg Kralowno Kagsta, ze gaf gsy swolila,

8. Dyrne wiccy moc Bossta, w tobie spufobila,

9. O diwna mce a noria, Dus ponzil sebe,

9. Weyz gsy strze swa slowa, przimabila zlebd,

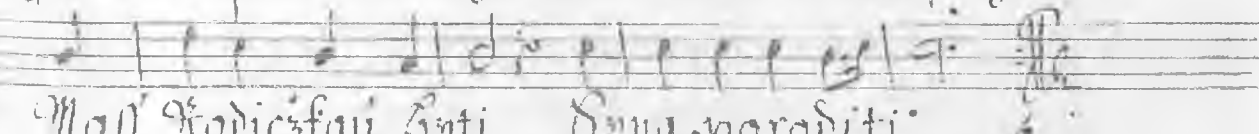
10. Mila Bosi Maticsto, Gud nasy Ksecznicy,

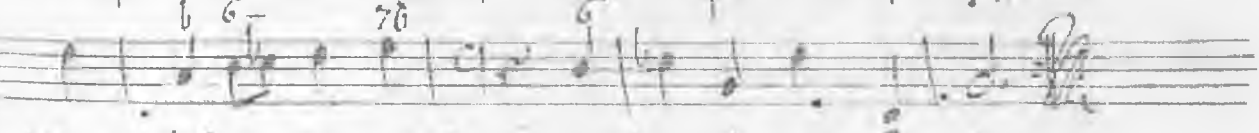
10. Promlun za nas slomiesto, Gud Orodownicy,

Vana Krysta

ten Krysto Archangel gmenowan Gabriel /

Vann u pozdravüge dinnau wiec zwištiüge. /

Mass Kodiczkau Gtj Dyna.poroditi. /

Dwol Pannenke czista, poczni Vana Krysta. /

Pannenstwi nezrüssst, ze gsh Matkaur sküssst. /

— Eso nelze mysliti, mais Büß Vesiniti. /

Podle tynch słow se stan, co chce miig Büß a Pan /

— Poczalas w swem ticle. Diweta dPastryce. /

— Na tve gedno słowo, wcielil se Büß słowo. /

— Kobo ochranügest, od zekla zbanügest. /

1. Prísige Kristus spasitel nas, Besti geho spravte
 1. Prísige Casary mesynas, Hospodii pripravte

2. Kteremś prorokovali, Divati Prorokove
 2. Ktereho zdavna sadali, vsiechni Narodove

3. Plesejte divati Otesove, kterzi aste v temnosti
 3. Sastkvi nam se kadost nova, dlince spravedlnosti

4. Sle prísigala Panna Eista Nebeke Vaselstvi.
 4. Sie ma poroditi Krysta, nezrúsy Panenstvi.

9 2do

Alia in Adventu.

1. Vstyczni Lyde se radúgte z Panna Krysta vtieleni
 1. Nebo acś gme zaslaúzily, przetieškeho trestani

2. On vsak zpaúbe své milosti racšil se knam skloniti
 2. Prsigal z Panny tielo lydske, cizmś vsak bozstvi nezmenšil

3. Caska gev ftomu privedla by pro nas z Nebe zstoupil
 3. Dúvmeś tehdy vdicznej gemi, za toto dobrodinj

Adventum

Prziqde przigde nasz Spasitel wsielnym Zaplesegte
 przigde wykupitel, chwaliu Bogu wzdegte

Prziqde — nasz Spasitel wsielnym Zaplesegte.
 przigde — wykupitel, chwaliu Bogu wzdegte.

Prziqde — nasz Spasitel wsielnym Zaplesegte.
 przigde — wykupitel, chwaliu Bogu wzdegte.

Prziqde — nasz Spasitel wsielnym Zaplesegte.
 przigde — wykupitel, chwaliu Bogu wzdegte.

cyemu slusnie podiekujete za to pro nas snizeni.
 a niyaks hodni nebyly Boszho Omilowanu.

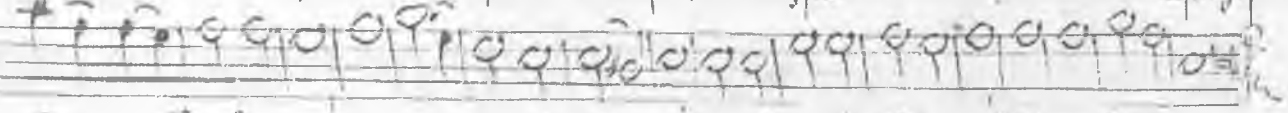
Edyż pro nas stauipil z wysosti, a raczil se wcieloty.

pochat gsa z krze Panenke wstal Panu neporussil.
 by ktere swa zamedla krze swau krew wykupil.
 ktere cslowietu padlemu z lasty nesmirne czini.

1. Vakoš o tom Proroce, Dvati zvěstovali, Křesťia
 Ducehem dvatým gšanc hnutí, videti, sadali, }
 2. Ano Angelium v Nebi, bylo gest předimne, } Od, nic
 Jeho dvate vtelení, a velmi nezname, }
 3. E tomu v dvěte pracoval, ebudy život měl, } Laf se
 Ni odlil se sobu Otec, as pot. z neho tek, }
 4. Poprceq na milosti své přesadauce, Pane, } O Bos
 K t hršicím nechaqice, v časce přelhymane, }
 5. Bud naste vtešení v časí nebezpečnem, }
 Neb se zlost rozmnožila, v časce velmi stydnem, } Pravda
 6. Precha, zavist, nesvornost, tat vny panice, }
 Pokora, Zpěširost, qis se vmejšiqice, }
 7. Vats' gšme koli zhršes'ly, za milost prosyme, }
 K is gšme nezastavšili, tobe se modlime, }
 8. Klonis se milý Pane, v dvěte k ebudy Svem, }
 W stat' gš' své vqisťtoral, nebestym trvym Dytém, } Poprceq
 9. Zechyast' onen kral, nabyl te milostj, }
 K dyš se obratil k D'tenie, plakal na své zlosti, } Novina
 10. Zinmes' prave Pokauj, a zly život změnyne, }
 V akosto věrnj Dlavby, tak Pana českyme, }
 11. K ryste Krali Nebesty, myt k tobic' volame, }
 K tobic' se vřikajic, Ezešt, Gvrali vřdavarame, } O kra

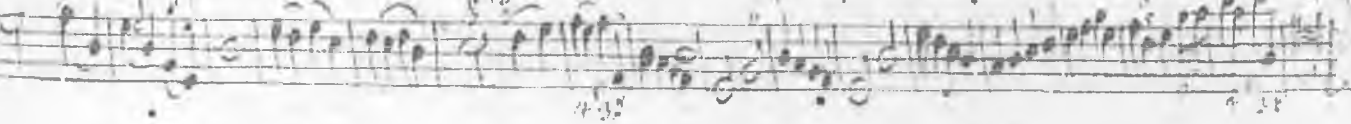
Pana Mlečen, w život Panny čiste, toho jsme dočekali w tomto čase gistic

ku v neslychana, ta milost přebogua by tak velkafokora, byla toho Pana

užce opovrh. Šlovecze pro tebe, od men mi čiste dived, tot sada od tebe.

ti přemysleny' přigd v novau milosty, a napsitěv duse naše, z nebeste mofosty.

male místo ma, vsudy po vssem divedě, o dev pomoc nemisly' ai nezabyneme.

Divet gest napluciu, mifkostmi mnohym o Pane vssemobacuy' rasis byty s nami.

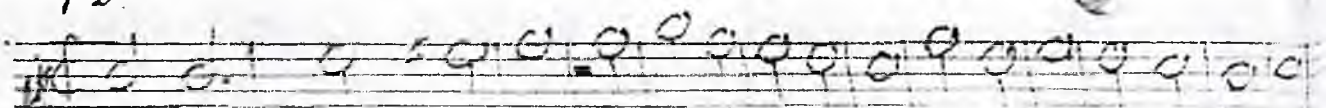
pro tve Mlečen vssemobacuy' Pane ai v čistotau sdecnuu na tebe čekame.

w trpělivosti zde vsitek nesty, a ktobie nevysstimu, w zděky zřenij mity.

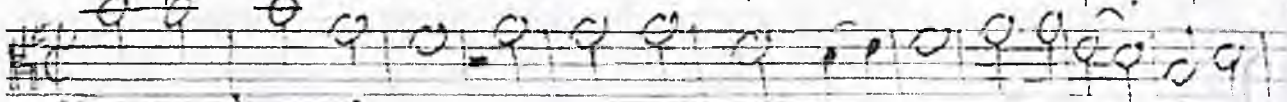
velmi dobra, gest mi zveřstovana, že od Pana dasuipiu milost gemu dana.

on stogi v dverzi, vstavicne tluka, zdaby přibytel nalez, čisty u Šlověka.

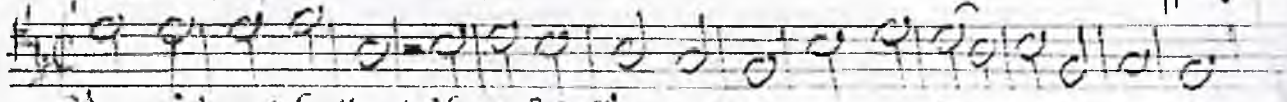
li vssemobacuy' přigmiš te chvalicy přítomen gsa v pomocy, dokud's
 jsme zde w pracy

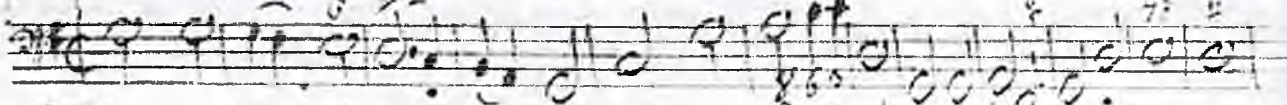
Krystus Dm Bozi narodil se nyní z žurota španělského

Sadost prorokům přiměl dvatřech Otcům, Bůh Otce splnil

Protož mi každý věčný křesťan věrný, z toho daru drabeho

Neb překrásný dar, duššni den gest sešlan, z milosti Boha španělského

Nadig se tomu, každý věrný tomu, Bůh popřal dočekati

Slabostamene gšau ty Oci, které zaslaušili vidieti

Mnozy Analome, také Prorokove zdarna toho žadali

Smati Angele Nebesni Miesttane, chvali Boha na Nebo

Maria Svyta

vtielil se pro Sloveka hrissnebo.

mile, dul nam Dyna sivebo teto chwile.

chmalve bezprestani Zmeno geho

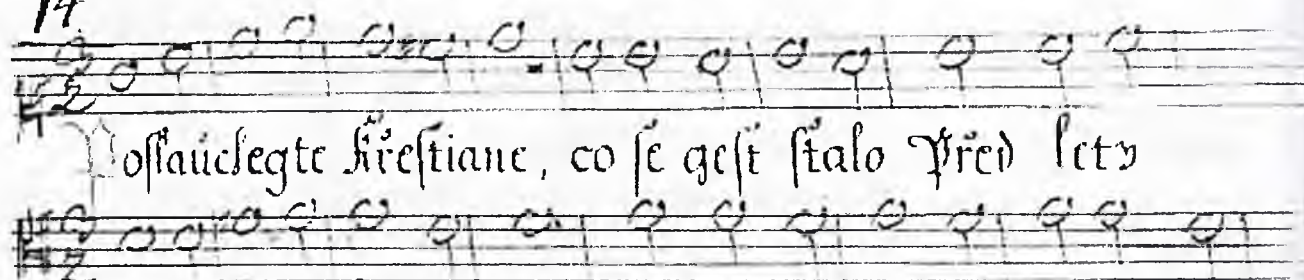
gimsto gesti Diabelska moc sklamana.

wesdraivy ten hod pamatomati.

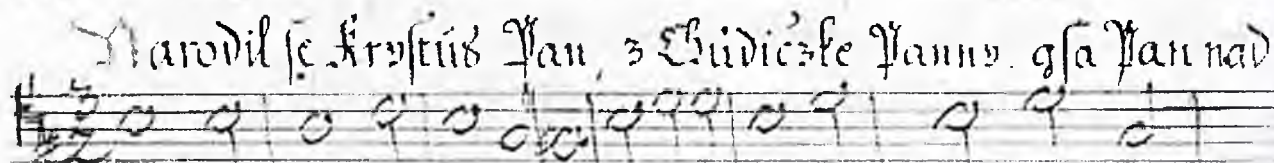
Takowebo Jana nan sledietj.

Zuidj Pastyrrome dočekali

zviestugyc nam Polog zde na Zemj.

Poslauclegte Křestiane, co se gest stalo Pred lety

Narodil se Křystus Jan, z Ehidicke Yanny, gsa Jan nad

Wchlepe geg Polozila Marya Yanna, Krasneho

Obrnula w Plenty ho, a do Gessicet křezmil O
 O Synacskii Przemly, procs se tak sklonil, velmi po -
 Dietatkem se vcsinien, gsa tak kral slavnny. Obr Prze -
 Dal se klasti w Bestyckty gsa vsseho Janem, mocnym vola -
 Weno Olama Postel tva, Sima tie trapi Trva mila -
 A ty vsseckty odgimast, Leto v Symu koscich Pe
 Davast v vsseckna z. Dozi Ehidicckii Matku, sam w nedo -
 Pro nas se to vcsinil, Aby nas sobie zbohatil
 Jiny zadny nemobl. Nam wtom poslauciti, tobo do -
 Veliky hřicel velké Odplaty žadal, cšehoš ne -
 Adaniim napravil pad, Šimš k sobii Otcy, v sobie vsse
 Za hřicel vsseho Světa vcsinil's dosti tak svemii -
 Poznemes' dobrodini. Křestiane toto wtielil se
 Wnieho Wru magice, srdcem v vstř' Šaic Mrav
 Křyste nam Narodeny, Šud nam pomocen, aby ho =

Darmo v Betlemie, Norviny giste, Pilnie ge slyšte pravene.

nad Jan, geden sam, žiadne radosti, muože a úzkosti, miel gest tam.

Dyna slozila, Mez v hovadka, neb ginde mista nemicla,

šlicček nabebo, Panna chudicška dala Dynacška milebo.

nizil, gša mocny, An vssebo dosti, mass bez aúzkostj gša vieczny.

šlus obfliczen, v žizkem životie, genž medyštem divete nestizen.

darzem hospodiu, Moža zvoliti Prekrasnaú sobie v tu dobu.

mati koleba, Sabřina Postel, volek a Osel. Hovada

řinu ty davast, sam se tak žnietest, pláčesatobo nic nemast.

statku gš zvolil, Bohate žide, žni vnaúž v žide se zrodil.

žrubie, řdež tvoji, Angele vždyckž, divate řisnicžž spravali.

žyti což Adam, Neposlušensťny, a vsťetecznosti, ztratil nam.

miral v moc v šve, Šlověk žmrtedlu, žmat v žadny, krom tebe.

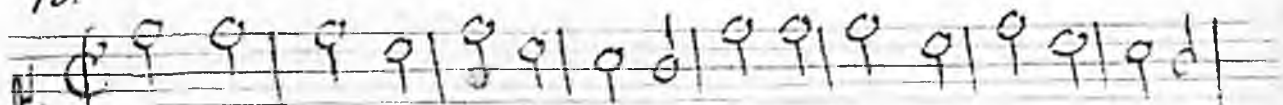
czž gest poddal, řekli žrozneui, v Diablu žlemu, moc odgal.

Oce v geden sam, řdyby ty nebl, včeznaú pokútaú žrozyl nam.

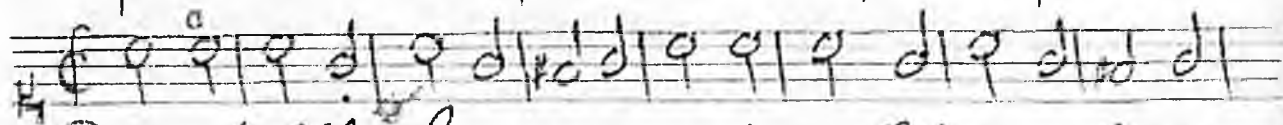
proto žyn bozi, Abychom geho žnali sameho šve z božj.

czžisti řvobodně, gegž vřznaveme, gine vřbůžigme, tak žodnie.

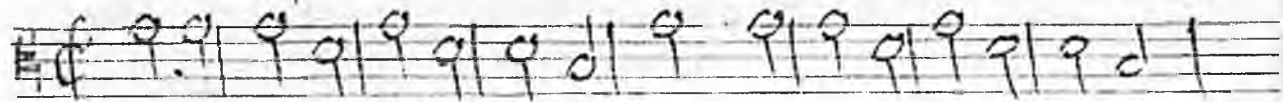
žnie cten byl od nar žmi v vřdyckž, tak řobie vřseckž řřived nřž.

W stem wiec diwna neszuchana: ktera Panna vslechtila.

Ay ded vschla kronova: vykvetla hnil diwnie znova

Ma slo diwne moey z Nebe: gens bylo suche od sebe

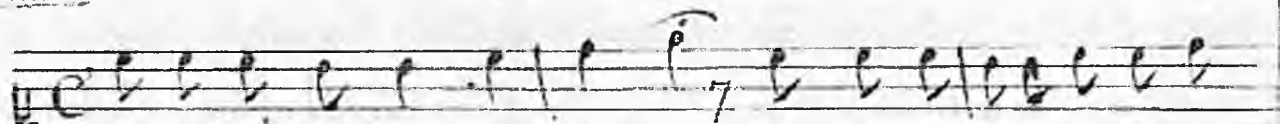
Kose koren vslechtily: dal z sebe fruit zkomonily:

Eva nasse prvni matka: zarvedla nas nebozattka

Ey Pannenko nad Pannami: Proszs srcebo dyna sa ni

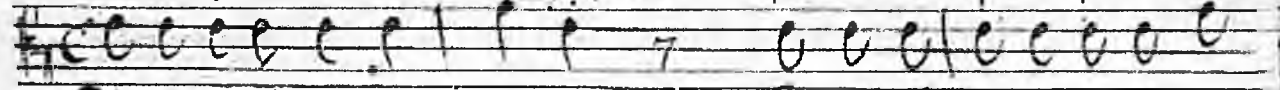
15 Secundo

Alia.

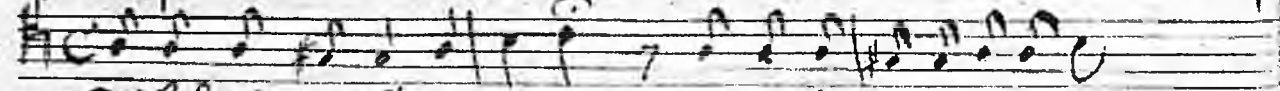
Den pržeslavny gest kuam pržysel gens ma byti kazdy vesel:

Ditie se nam narodilo , prorocny se naplnilo:

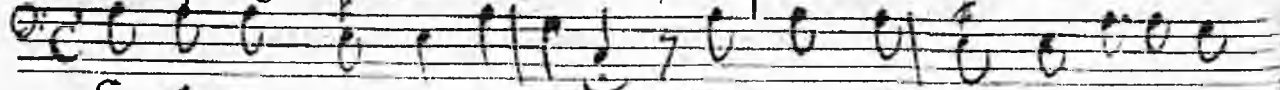
Magiasz prorokoval ; Angel Gabriel vvicstoval:

Ze se narodilo ditie , w Betlemie w tom malem miestu

W hospodie mista nemielo , mess hovady ceselo

Sie pržigeli Trzy Kralove , nefajice dary melife

Kryste pro tve Narodeni degs nam vřicbuw odpustieni

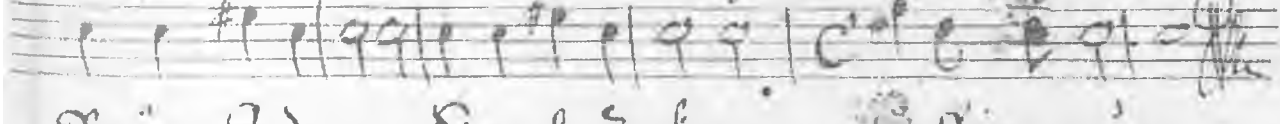
At nas nezic wieczny Plamen uctowey nas kryste Amen

Boba porodila Otamü nezrúšila, Januü zústala.

Prisobenim Božským, zřizenim Angelským, nad přizrozeni.

Kaüno Jedeona, Stareho Zátona, te figurüge.

Kodü wysokeho z bršicha Janenskeho, milost nam wysla.
Ale draba Panna, šrže siveho Dyna, zas napravila.
Ať nam rači dati, o sebau přebývati, v kralovství Božim.

Kadüme se veselme se w tomto Narozeni
Kadüme se ch - - - - - Novem Roce.

Kadüme se ch - - - - -
Kadüme se ch - - - - -

Kadüme se ch - - - - -
Kadüme se ch - - - - -

Kadüme se ch - - - - -
Kadüme se ch - - - - -

1. Kolo slastnyh klychov

1. Kolo slastnyh klychov
 1. Kolo slastnyh klychov
 1. Kolo slastnyh klychov
 1. Kolo slastnyh klychov
 1. Kolo slastnyh klychov

2. Kolo slastnyh klychov

2. Kolo slastnyh klychov
 2. Kolo slastnyh klychov
 2. Kolo slastnyh klychov
 2. Kolo slastnyh klychov
 2. Kolo slastnyh klychov

3.

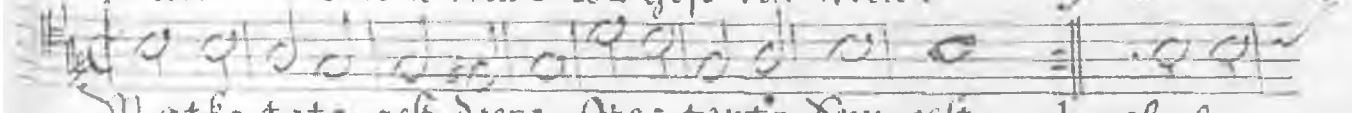
3.
 3. Kolo slastnyh klychov
 3. Kolo slastnyh klychov
 3. Kolo slastnyh klychov
 3. Kolo slastnyh klychov

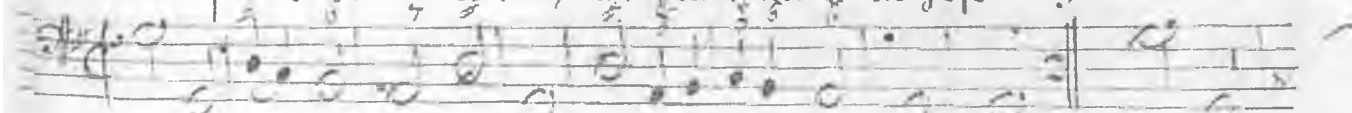
1. Nastal nam den veselí z Rodu Kralovskeho } Ditie 1
Genš nam prisšlo dnešni den z Brsicha Pannenskeho }

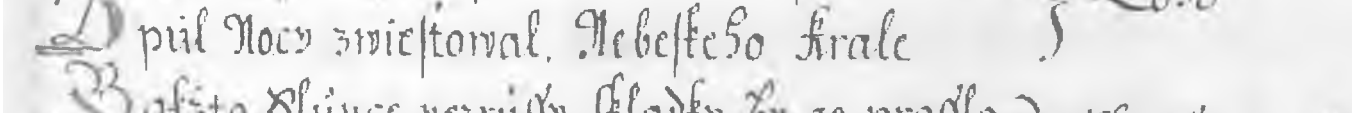
2. Narodil se Dnu Gosi z Prsecziste Pannenký } gebos 2
Baksto z Alium Kuse tott gest duv veliky }

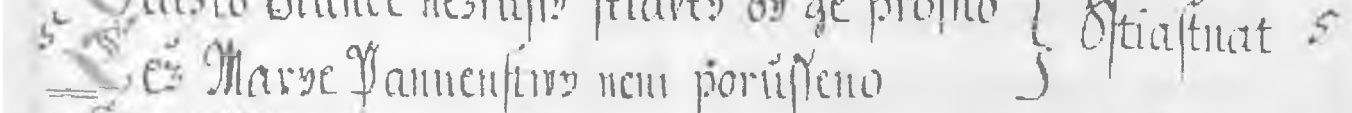
3. Matka tato gest dcera, Otec tento Dnu gest } Dlubau 3
K do slochal dny take, Buz nam narozen gest }

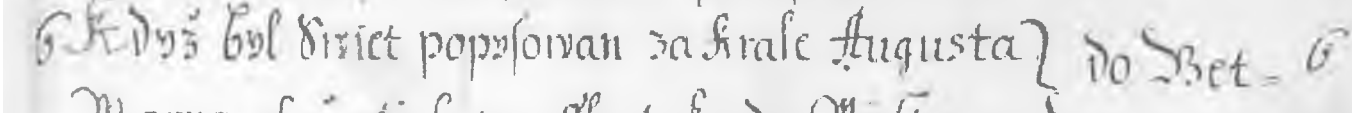
4. Angel gest to Nastupskom Gdicym nad srym Stadem } Lobo 4
Dpuil Nocy zwiestoval, Nebeskeho Krale }

5. Baksto Dluince nezrisky sklady by ge prošlo } Ostiastruat 5
Le Marye Pannensiry neu porušeno }

6. Kdyz byl diriet poprsovan za Krale Augusta } do Bet 6
Marya gšauic tiebotna slla take do Miestá. }

7. Kryste genš sy sraui mocy nar divoziti raczil } Tebet 7
A pro nar se probizisne, naroditi raczil . }

1. veľmi preročenie, v tate preravostic, v tate dvrter'nefti,

2. nesla panna, Stvoriteľe nášeho dvrta, genš gest bespočatku

3. gestit v Paneni, Sen genš semi v lebem, nemis obgat črti

4. genš v beslech ses, Madence mezo šmieriši, Pana Angelskeho

5. gest to Kedička genš z čisteho šmota, Džoba porodila

6. lena Fudova, tu Porodu Dvrcho Dvna, Abv on nar zapjal

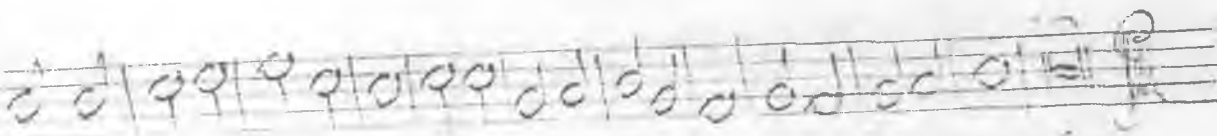
7. vrie nie prosome, Odpust čoš nro břeššime ne deg zabynaiti

162. *Alia*

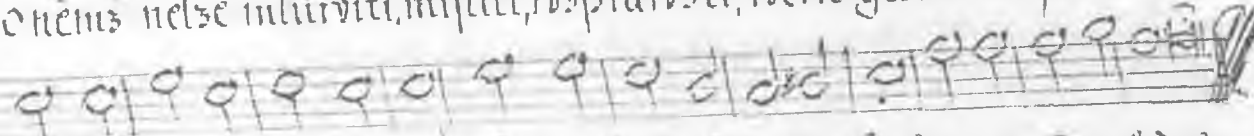
Narodil se Kristus Jan, veselše, z Muševitca vyšvet nam,

Šenš prorokan gest, veselme se, ten na dvrict, postan gest

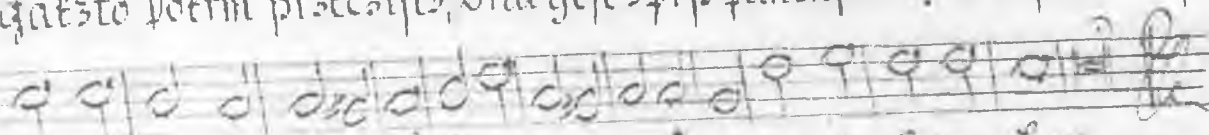
Šloněčevitri naše, veselme se, račil vrosti, na se

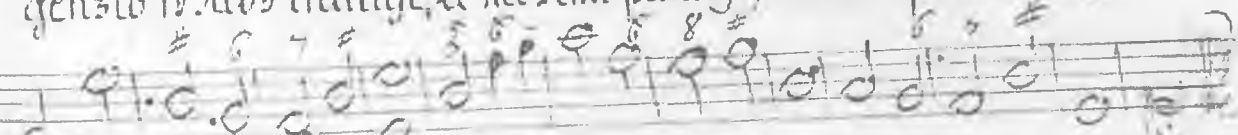
oněmš nelze mlhiviti, misliti, vypravviti, vedle geho Bozstivi.

gakšto Vokrm přecčisti, Gral gest z Prsy Panenskych za dnu sme mladosti.

genšto v Neby kraluge, a na žemi panuge, nemus stizen dvti.

v Meny obviniteho, v Dvaršimelmi krásneho nad dny cšlověci.

iat gest Panna Maria, v letech gšauic mladická křysta gest křmila.

v knub žive Nebeske, křez gšau chvali Angelste, bezvys testnosti.

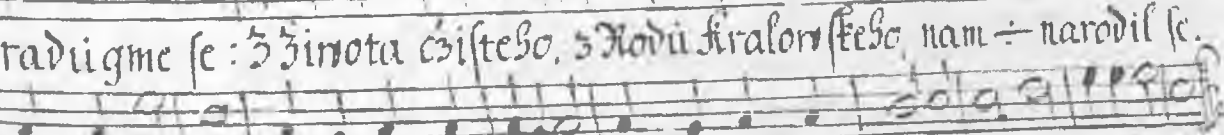
A po dmrty nam šrsišnym do Múk pekelných hroznych, nedopúšteg giti.

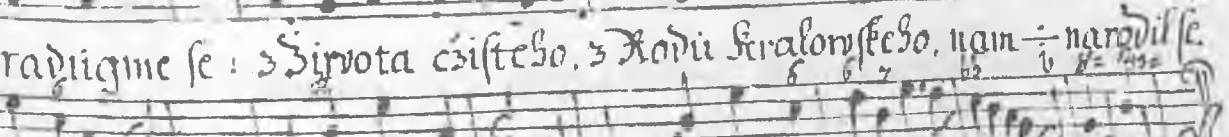
radugme se: Životu čisteho, z Rodu kralovskeho nam - narodil se.

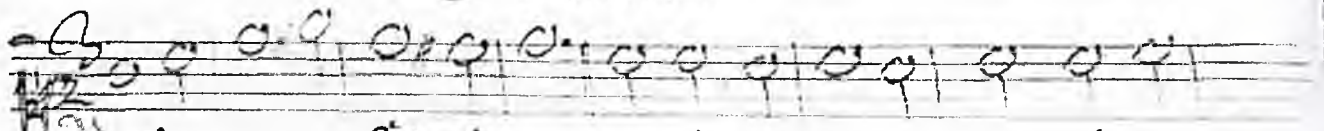
radugme se: Životu čisteho, z Rodu kralovskeho, nam - narodil se.

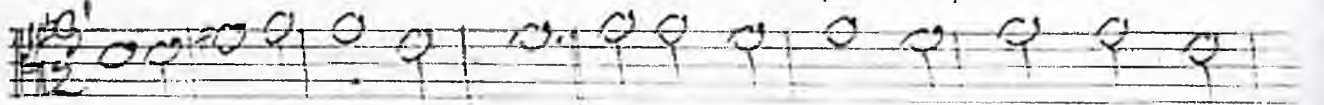
radugme se: Životu čisteho, z Rodu kralovskeho, nam - narodil se.

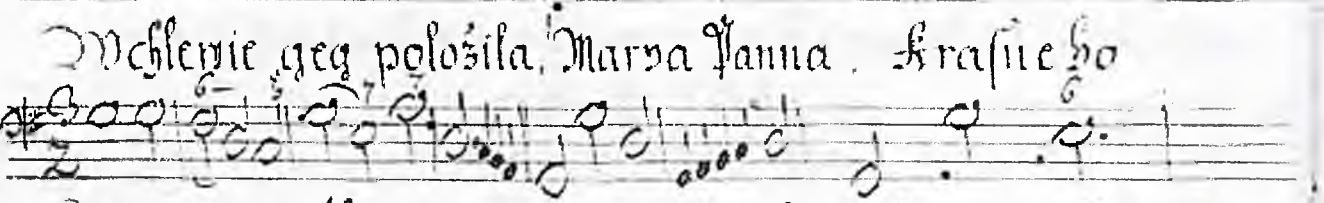
radugme se: Životu čisteho, z Rodu kralovskeho, nam - narodil se

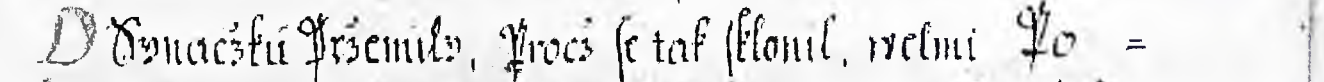
Poslouchajte křesťane To se gesti stalo, přede lety

Narodil se křesťus Jan, z Euidické Panny, gsa Jan nad

Mchlepie geg položila, Marya Panna. Krasne ho

Obvinila v plenkách, a do Bessčesek. Kdes mil

D Dvnačtú Prsemily, Procs se tak sklonil, velmi To =

Dictatkem sy vsimien, gsa tak kral slavný. Obr Prse =

Dal se klasti v Bessičkách gsa vsého Janem, mocnym Mla =

Deno Olama Postel trva Dyma tie trapy, Trva mila =

A ty vslecky odymast. Leto v dymu, Kozich Je =

Darvast v vsleckna z Boši Euidické Matku, sam v nedos.

Pro nas sy to vsinil, Aby nas sobie, sbohatil =

Ziny sadny nemohl, nam, vtom poslavit, tobo do =

Veliky hřich nelite Odplaty sadal, csehoš ne =

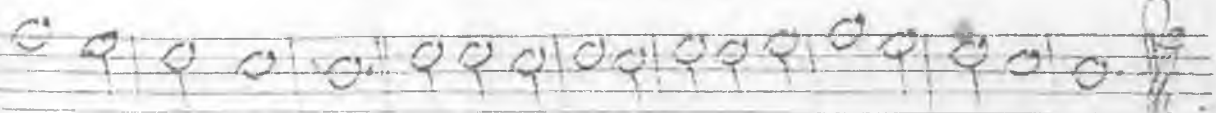
Narodil se křesťus Jan, z Euidické Panny, gsa Jan

Adamus napravyl vad. Simz k sobi Otec, v sobie vslec =

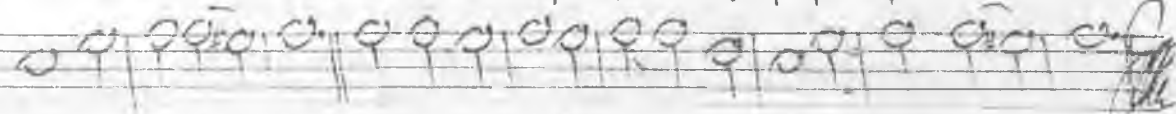
Za hřichy vsého dneta vsinils dosti Tak svoemi

Poznemes dobrodini, křesťane toto vřielil se =

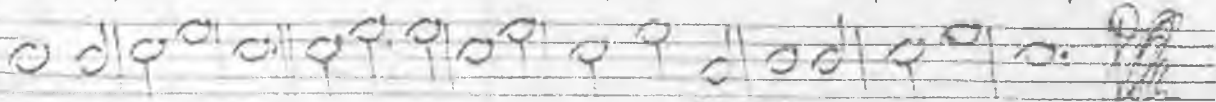
Křeste nam Narodeny Bud nam pomocen aby bod =

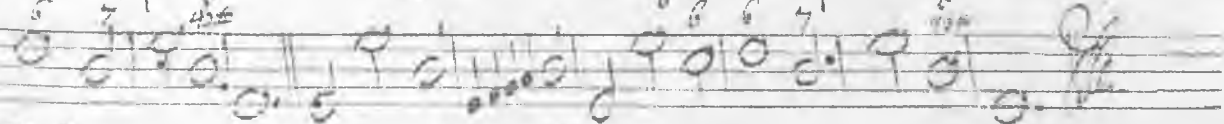
Darmo w Betlemie, Dominy giste, Pilnie ge slyšte Pravenec.

Jany. geden sam, šadne radosti, mnohe auzkosti, miel gest tam.

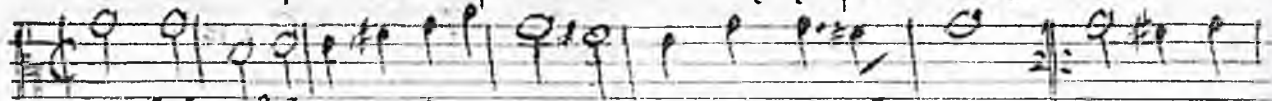
Dyna, slozila, Mezv horadka, Neb gjnde, mista nemiecla.

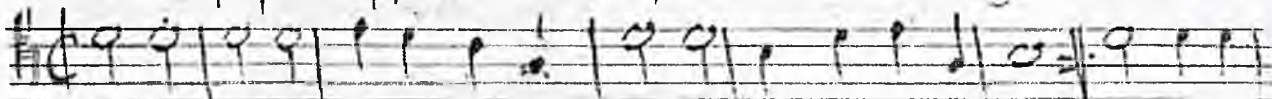
slieček nabebo, Janna šudieška, dala Dynacška milebo.
 nižil, gsa mocny, An wšsebo dosti, mass bez auzkosti gsa miečny.
 solny obklicsen, w Auzkem zivotie, gen's we wšsem švete nestišen.
 daržem hospodu, Moba zivoti překrasnai sobie w tu dobu.
 mati, koleba, šabršiva postel, Wolek a Osel horada.
 xzmi ty darast, sam se tak hnieťeš, šlaczeš a tobo nic nemaš.
 tatku gšv zivolil, šobate chude, zni rmaizy šide se zrodil.
 hribie, kdes turogi, Angele wšdycky, šivate švniccky zpivagvy.
 byti coš Adam, Neposlusenštvym, A roštetecnosty, stratil nam.
 miral w mocy šve, Šloviek šmrtešly, švate nižadny krom tebe.
 nad Jany. geden sam, šadne radosti, mnohe auzkosti, miel gest tam.
 šv gest poddal, šekli hrozneui, w diablu zlemu, moc ođgal.
 štev, geden sam, švby ty nebiš, wiecešnai šokutai, hrozyl nam.
 proto, šv w šv, švchom gebo, znali samebo, šve šv
 nie cšten byl od nas šv w šv, tak šv rošecky šv šv nad.

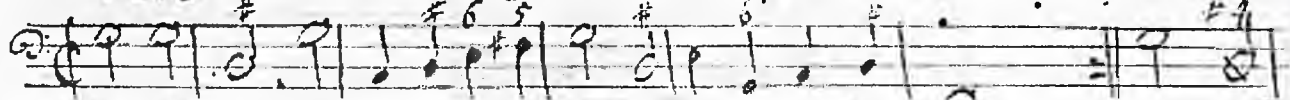
1 Sy Panenka přemileho Dyma nam porodila } Nyney
 Dobruvnuše do Gesticet nizkych geg položila }

2 Wolek Dlit na nieho dychaie, tak sau vsik ali } Nyney
 Kralnast Pan nass, lesi mery nami, tak ho witali }

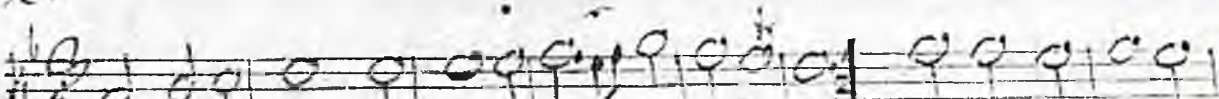
3 Protoz v my Rozumne Dtworzeni tak ho witegme } Nyney
 Beho slawne Narozeni ctime, v take chwalmes }

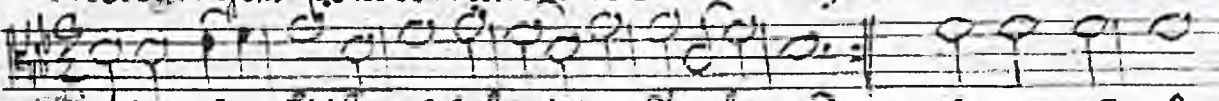
4 Kryste pro tve Narozeni Dvate tebe sadame } Nyney
 Dpust Brzechy, nepravosti nase ktobie wolame }

18 2do

Alia

1 Chce aby spal tak skwala Dymaczskowi } Nyney
 Matka gens ponocowala Milaczskowi } rozkosne

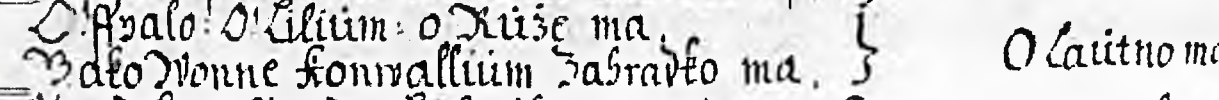
2 Zobiet gem Lusto wstlala Dpasytely. } Nyney
 Twory ktve chwale zwolala Dtworzitelny. } kraso

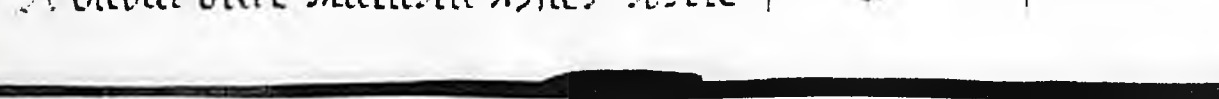
3 Nyney taf gest Matky ziadost Wolubczost, } Nyney
 Nyney wsech Angelum Radost ma Perliczkos } slawu
 chwale

4 Dsladmit nim twau kaszyczku ktve Lybost, } Nyney
 Dterizest mi twau hubiczku tve sladkosti, } kraso

5 D'fyalo: O' Lilium: o Kuzo ma, } Nyney
 Balo Wonne konwallium zabradto ma, } kraso

6 Na dobrai Noc Dew hubiczku nyney ditie, } Nyney
 K olibat bude Maticzka Nyney Zbytie, } kraso

Primo - Grotto

me dietiatko nynec Pacholatko wniem se tiesila tak mi sivala.

na homadka roslicna Paczatka geho chwalili, a wlebili

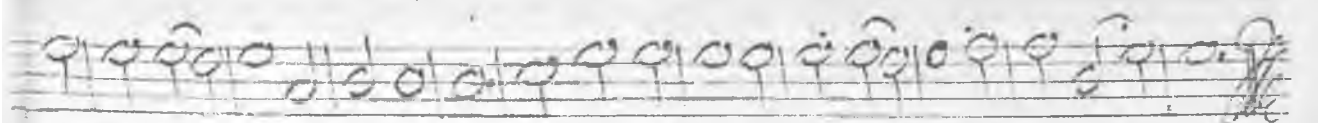
Nebestemiu na nas lastawemiu, zdari dietugme, a wniem bodugme.

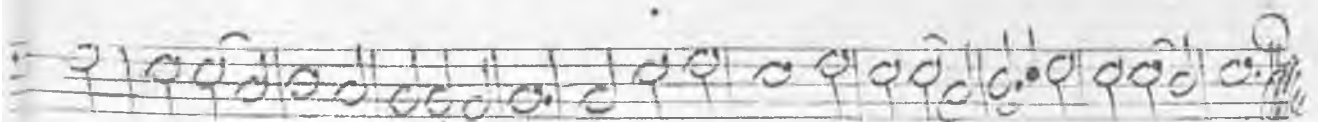
Smrtedlnosti, Prizived nas k Radosti, Kralowstwi wieczne misto bezpečne

Dietatko dyni Bosi, Nynec Nynec Nemlirniatko Drieta Zbozi.

a koruno zwrchomana, Nynec milugiczech Seno Winstomana.

li wszdy nabudest od Maticzky, krys se wyzstis' gisti budest Med wczelicsky.

u meho kwiitku Rozmarynie, z tebe sobie dielam kotku genz neshyne.

Labud ma miug Slawczky, Nynec libesna Harsto ma Embaliczky,

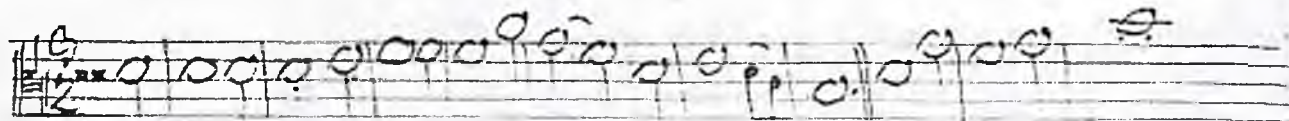
umlkniete Angelowe Demnau k Bobu prziklekniete Narodowe.

O Narodeni

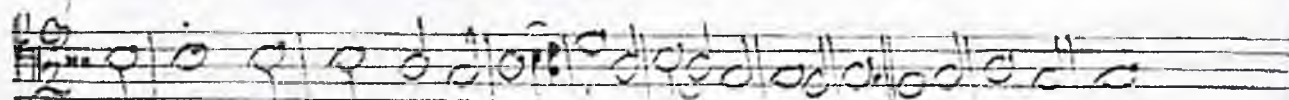
19.

Křiš Blince z hvězdny vyšlo, radúgte se Lúde, a na tento Dvét

Proroctví se naplnilo, z darma oblašene, od Prorokův Dúchem

Křka, Pauna ma poroditi, Dvéta Spasitele, a on ma vyšro

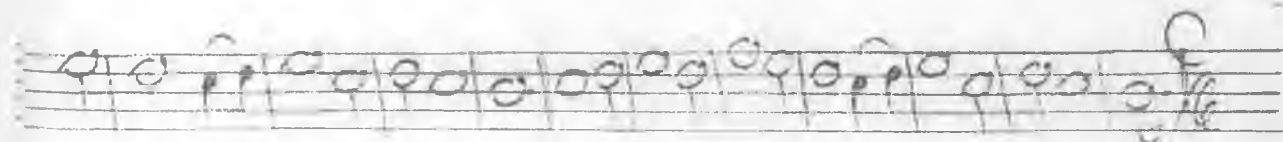
O předitme Narodeni, pro naše Spaseni, Syna Boho Nte =
Ze mago Boho Otce moenebo, na Glebi, račil gest miti
Pro nas račil pracovati, hlad, živen trpěti, a potom Umri =
Búdmes gis vyšročni mčesni gebo Narodeni, at on nam rači

F. Poupal 1888

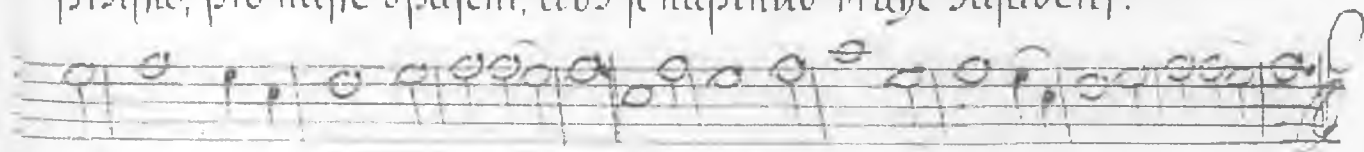
Handwritten musical notation

Blank musical staves

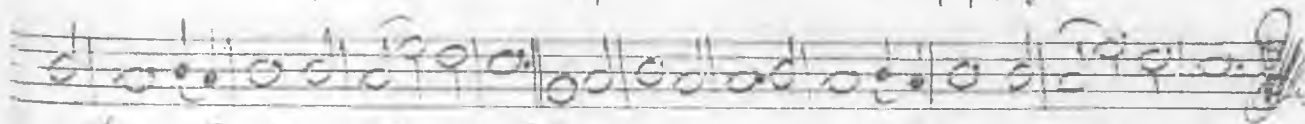
Primo Kristu

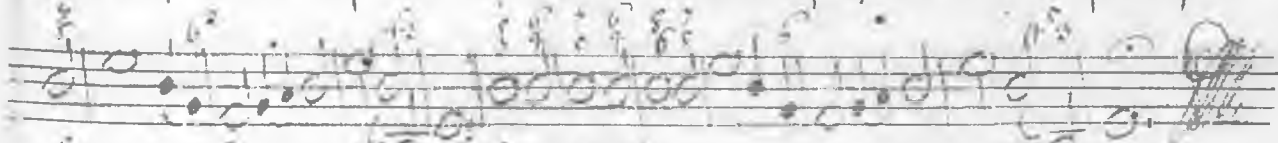
prišlo, pro naše spasení, aby se naplnilo draze zašibení.

Dívaj, nam předsprávené, polal nam Dív s Dívostí qis Emanuele.

bodit. Ad od Neprátele Dívot s Dívota mysl, brť nam Milost našel.

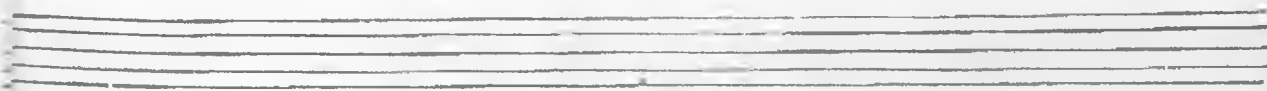

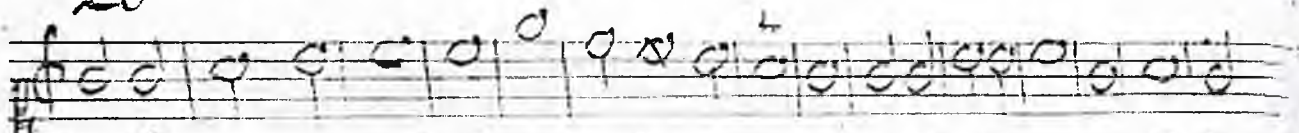
leni, gaťe ponísení Lidskému Potolení, pro gich zvelebení.

Matku chudiczkau na Zemi, aby nas obohatil, srau dlamu na Neby.

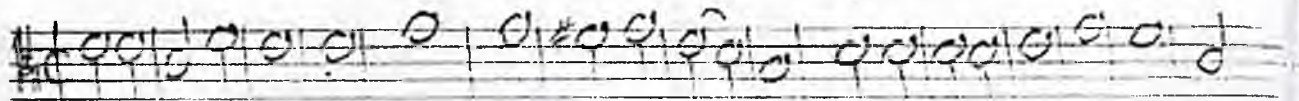
čzení trpke podstáupiti, nam Pokrm a Napog chtë, tudy spusobiti.

Dati, néczne Požebnaní, s Otcem svým v s Angely, v Neby Přechyvaní.

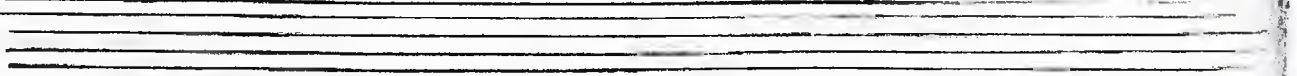
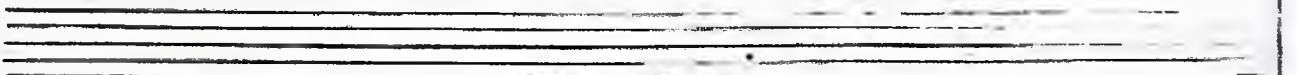
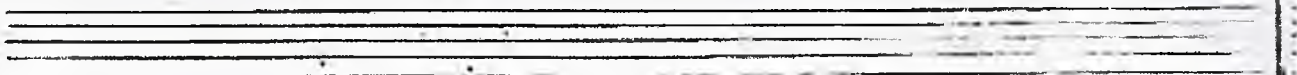
Věštlugem vám radost, přervelmi milikau, porodila Panna Eřisto =

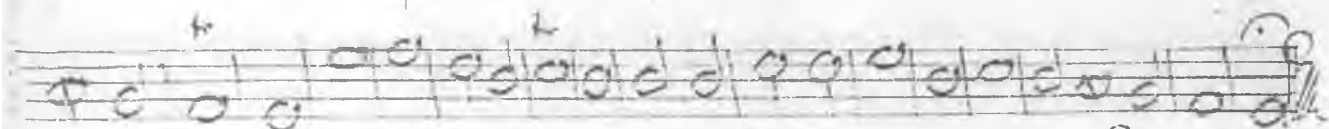
Prorocy od darma, gřai prorokovali, Měsyaře křysta piřic

Slunečko v hvězdy, pleřagie tancuęi, třebo Narodeni Radost

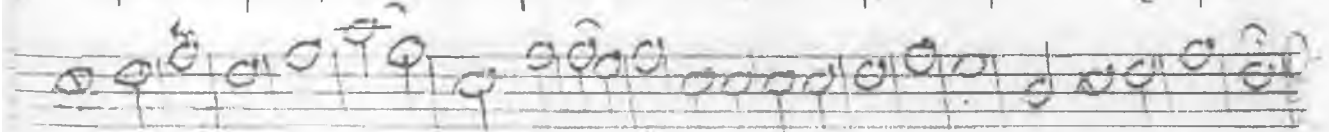
Vatřme na Mladatko, leřicy v Jeřlicřkach, věřřene řlicřne obvi -
 Slavný dmatet etime, třebo Narodeni : radostně. čekame, řvebo.
 Kodicřko Marva, Pannenko přerčřřřta, bíd nam milořřura. pořřo
 Amen Alleluja, řpolřt řpřřřagice, řřani řevnemi, řřřř se

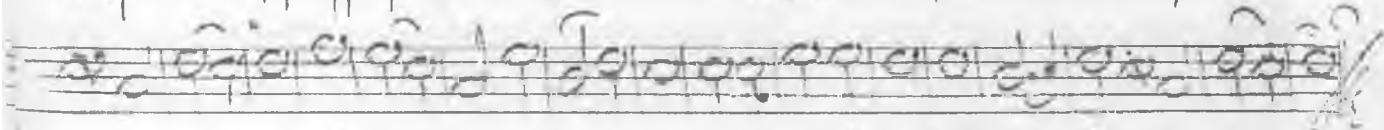
Jana Krysta

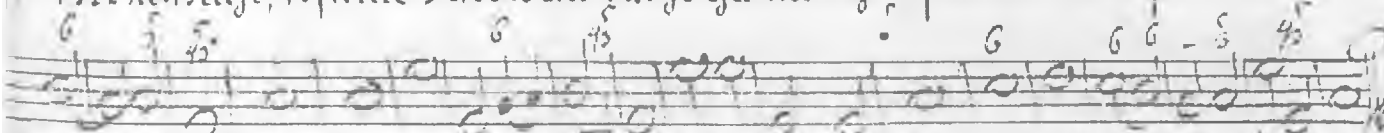
tu Pannenskau, Krale Nebeskeho chvalmes v Nebestiany Jana Angelškeho.

zvestovali, pospess a zavitez, od lidi rozdy tveso, z darma z adostivny.

vysnavaqi, vstehle stvorzeni mage gis nadeqi, k sremi vykau peni.

uite v plentach, gemuzto Nebestj, Gest, chvaliu rozdarvaqi kurove Angelshj

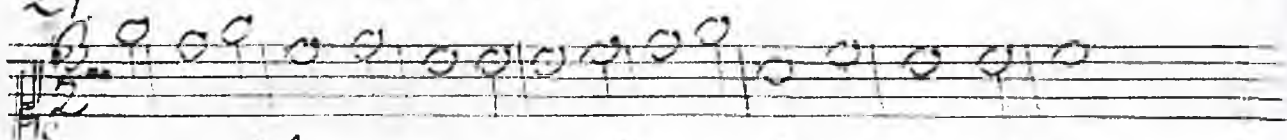
vykau peni, v rmed nar s zemnosti, z placitiveho bydla do vecine kadstj.

radu doma, at nar v koskoss Kagstau, vrede a da nam kadoft siva Nebeskau.

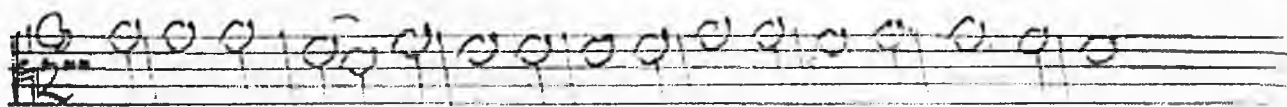
klane gice, s kadofti bes fonce Milost v rezuste, na vety magice. a mon

Cluro

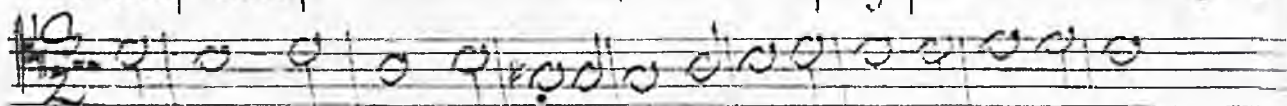

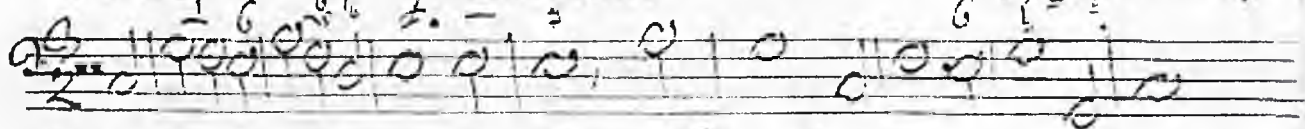
Den Bozibo Marozeni Kadigme se vsprekni nyi

Bezist Krystus ditie malu, Narodil se gest nam nyi

W Beslech w Mlenu obrynnuty Lesi Sictiatko rozmyly

Marya Esista Yannenka, Tat gest gelo mila Matka

Josef Starczek vslechtily, Prizkladal deno do gesty

Mil a Oslczek honyadka, Isau gelo dworu czeladka,

Angel Pastuszkam zwestowal, Pokoy ludem oznamowal.

Tři kralowe Isau przigely, Zlato kadidlo mu daly.

Bud tobie chwala na Neby Bezist Yane gedny.

Vies se raczil Naroditi, knam hrzishnym na dwet przigiti,

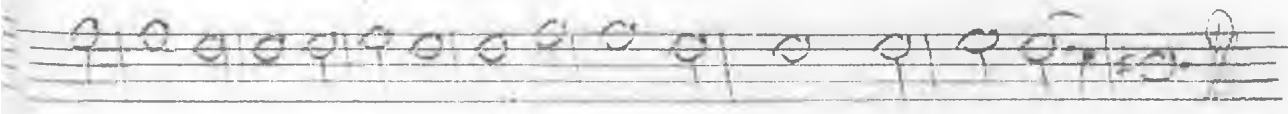
Ben's kraligest Boze wecznie, przignisz od nas chwali wdiecznie

Amen Boze racz nam dati, Stebau w Neby przebrvati.

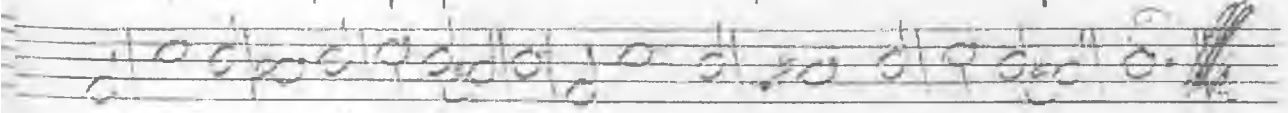
Wagner's Song

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

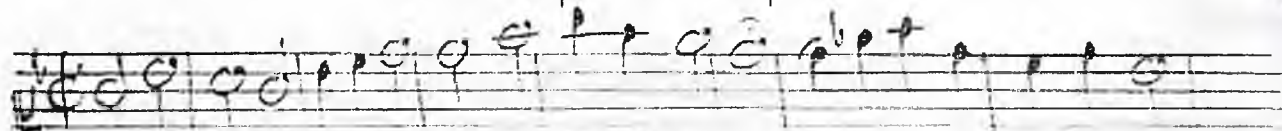
Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni,

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

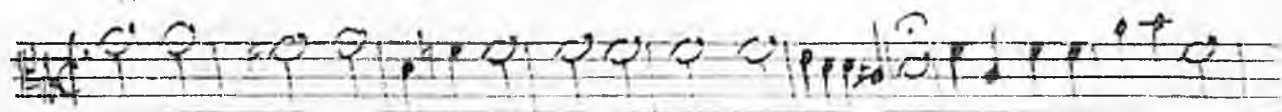
Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

Wagnerilo se Dpaseni, a nam Hrististrom Wykaiupeni.

O Narozeni Jana Krysta.

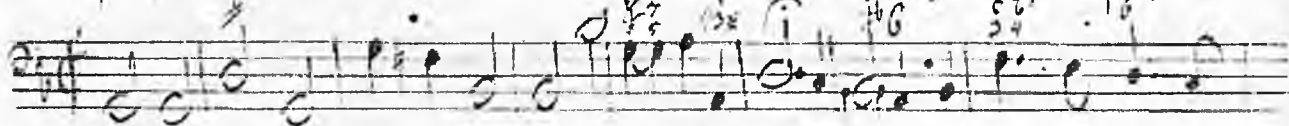
Zaspiveme veselé, že estí Krystú kralú, kterebožto Angele

Chvala buď na Vysošti, Bohú vsse mocnemú, Pokog bydem na zemí

Pastvři noci gice, Gdice nad srom Dtaďem, Angely gšau slyšeli

Mlúvice knim s veselým, aby se nebalú, Ale v hmed s Chvatanim
 Na gđete tam Dietiatko, v Novie Narozene, v Menú gša obviníte
 Janna Marva Matka Vřp geg krmila, A Milostne dietiatko
 Mil v Osel hovadka gemú tam dľaušily, vpadnutim na kolena
 Pevnagve geg veselé, Dtvoršitele sřvebo, Vřty nan dychajice
 Pastvři to vřdaúce, Boda velebili Chvalú gemú da gice
 V my křestiane mierni, gemú se kľaniegme, vřrdnych sřvech se křšice
 O křšladky Bezisřy, o křšo Angelřka O křškossie Nebeska
 Opúřtil gřš Andiel, v Aľadost Nebeskaú, Dtapil gřš pro nas dolú
 Gacseř my tobie křšišni, Vřični dieťugeme Dřau Nesmírnaú Dobrotú
 Křš se gřš s timto Dřrietem, Gřdemelaušiti, mesy sřie Vřřvolene

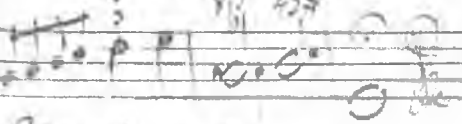
Dvjetú zmiestovaly.

Kazdemú viernemu.

vesele Divaly.

† Betlemú se Graly.

Do Zefel Mošene.

tim gebo živila.

gemú čest činily.

zabránaly gebo.

† Kradú se vratily.

† niemu zavoleyme.

Coistoto Pannensta.

na tau Niskost zemsku.

vdiečnie Prigimame

raccis Nar Prigitj.